Lista lui Secu' crește: Cei 84 de securiști de pe lista Doinei Cornea

Anul XIV nr. 8 (637) 24 feb. – 1 mart. 2004
28 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Atentat cu bombă sexy, la Penitenciarul Iași

Iubita primarului Mazăre suferă din amor la pușcărie

Primarul Constanței, Radu Mazăre, este un personaj în general omnipotent. Face sport; parcuri municipale; fîntîni arteziene; se plimbă cu iahtul; pune abțibilduri cu el însuși pe autobuze; intră în PSD; se ia de gît cu consilierii din partid cărora le face niște propuneri pe care, culmea, ei își iau libertatea de a le refuza; și, peste toate, își face timp să iasă la discoteca lui cu gagici tinere și inaccesibile electoratului de rînd. Despre cel puțin una dintre acestea, Nicoleta Ungureanu, fost manechin și, culmea culmilor, gardian la Penitenciarul Iași, în cele ce urmează în

Pagina 17

MișeLIE sau lovitură de staff?

Pe umerii și pe epoleții cui plînge văduva Roberts

Cine-i Lia Roberts? Cu cine e? Cu cine a fost? Cum se face că cei cu care a fost nu mai sînt? Nu mai sînt deloc? Dacă nu mai sînt, cîți bani i-au lăsat Liei cei ce nu mai sînt? Ce face Lia cu ei? Dă și la alții? Ce caută în România? Cine o ajută? Sînt oameni buni cei care o ajută? De ce o ajută niște oameni răi? Toate aceste întrebări își află răspunsul în ancheta *Academiei Cațavencu* din numărul acesta. Poftiți la cetit!

Pagina 3

CUM S-A DESCURCAT UN PARLAMENTAR CU 400.000, AȚI VĂZUT / NU V-AR INTERESA CUM M-AȘ DESCURCA EU CU UN SALARIU DE PARLAMENTAR?
MANDAL 8.

Micky, Adi și Priboi ne trag țara înapoi

Trenu-n gară patinează, țara nu se integrează

București - Bruxelles
RO
Haideți, domnule comisar UE, chiar așa, să ne dați 32 de amendamente pentru încetinire de viteză, nesemnalizarea corupției și acordarea de prioritate Bulgariei? Îmi pierd pîinea și am și io niște copii acasă de înfiat ilegal. N-am putea să ne înțelegem și noi ca oamenii? Hai, bre, că ai și matale copii... Cum, n-ai? Da' te-ar interesa?
Să fie foarte clar: sîntem în continuare pe drumul cel bun. Trenul integrării nu e deraiat! Doar l-am înclinat noi nițel ca să cadă corupții.
...Iar ceferiștii străini să nu ne mai țină nouă lecții despre acceleratul reformelor! Că cînd construiau ei gări cît catedralele, noi făceam pavăză la porțile Orient Express-ului cu vitejii noștri bagajiști. Aveam cel mai rapid serviciu de lustragii din toată Europa!

Văzînd că Europa ne-a schimbat macazul, grupul de ciocănari de pe linia Bucureşti-Bruxelles a tras frîna la trenul Integrării ca să urineze pe toate semnalele negative ale Comisiei

Anunț pe bune

Faptul că România stă la cheremul investitorilor riscă să ne lase cu senzația că suntem chiar niște terchea-berchea, că suntem un popor – burtă verde. Ei bine, uite că românul are totuși atâta brumă de generozitate încât e dispus să le dea papuci investitorilor. Papuci în deșert. O nouă ediție a expediției „Cu papucii în deșert" se pregătește să transporte mașini din București la Dakar. Pentru cine, cu cine, pe unde și când puteți afla miercuri, 3 martie, la ora 18, în pub-ul „La Belle Epoque", din Piața Dorobanți. Unde sunteți invitați nu la bere belgiană, ci la conferința de presă a organizatorilor.

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Alexandru ULEA** ulea@catavencu.ro
Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – director publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușa

Lacomul Micky și nesătulul Ady explicîndu-i novicelui Alex Athanasiu filosofia lor de „prădat" bugetul: la noi în partid contează cum te-mbraci fiindcă, vorba aia, hiena îl face pe om

Păi bine, șefu', ai dat autostrada Brașov-Borș la americani fără să-mi spui și mie? Păi, ce autostradă e aia care nu trece și pe la mine pe la țară, unde am io atîta teren asfaltabil de vînzare? Trebuia să-mi dai un bip și te sunam io înapoi de pe telefonul de servici ca să nu vorbești pe banii Guvernului.

Primarul Mazăre al Constanței, zis „și care-i problema?", a trecut la PSD nu dintr-o mare dragoste față de social-democrația lui Năstase și Mitrea, ci dintr-o necesitate care frizează PNA-ul. Tactica partidului de guvernământ e una generalizată politic, eliminând cu consecvență toți oamenii cinstiți din cursa administrativă. Altfel spus, cum e vreun primar cu ceva bube prin acte, hop, e târât la PSD. Dacă nu, unde-i va sta capul îi vor sta și dosarele. Așadar, profilul oamenilor partidului de guvernământ devine unul foarte specializat: complicitatea împotriva legii.

În timp ce cu România se dădea de pământ la Bruxelles, Adrian Năstase era în China cu o delegație destul de bizară ca reprezentativitate etnică pentru o țară europeană (un rrom de afaceri și o chinezoaică de biznis, soție de persoană importantă). Scopul a fost unul politico-financiar, c-așa-i în politica mare: puțină Internațională Socialistă merge și cu niște mari plasamente financiare private.

Chestiunea schimbării ministrului Rodica Stănoiu s-a tranșat: omul lui Iliescu din fruntea Justiției lui Iliescu rămâne în post pe motiv că Năstase nu trebuie să controleze chiar și Justiția în țara asta; trebuie s-o controleze și Președintele. Iar Năstase să se mulțumească cu banii. În plus de asta, coana Rodica știe prea multe. Omul care trebuia să vină la conducerea ministerului era deputatul Ion Neagu, avocat ce-a apărat niște infractori de toată frumusețea, iar când vrei să scapi un infractor, nici nu știi de ce este în stare un avocat. Așadar, la Justiție rămânem cu sinistra președintelui și cu monitorizarea Europei.

Cel care a „administrat" în toate cele „lumești" afacerea Tutunului Românesc cu toate penalele sale consecințe este nimeni altul decât decoratul Franței, Micky Șp., care, la partid, este mai puternic și mai puțin expus ca la guvern, cu toate că tare rău i-a părut că n-a putut prelua cancelaria premierului. Dar asta e, unii cu gloria, alții cu șpaga. Iar Mușetescu cu ancheta.

Gheorghiță Ionașcu este profesor doctor și decanul Facultății de Silvicultură din Brașov. Se laudă cu o operă de 3.000 de pagini, care sunt compilate de la alți autori, neindicați în bibliografie, după modelul patentat de Beuran. A avut o ascensiune tipică oricărui aparatcik produs pe băncile UTC-ului și PCR-ului. A fost recompensat de autoritățile postcomuniste cu președinția comisiei care acordă licențele de funcționare pentru firmele de exploatare a lemnului din România, care au însemnat 12 ani de jaf științific al resurselor forestiere.

Vadim Tudor n-a făcut armata, deși biografia lui oficială menționează că a absolvit o școală militară de ofițeri în rezervă, în anul 1975. În schimb, s-a travestit în uniforma de soldat în același an, lângă gardul unei unități militare din București și a făcut o poză-document, cu o pușcă mitralieră în mână, cu care se laudă la nunți, botezuri și înmormântări. În 1975, Vadim Tudor lucra ca ziarist la *România liberă,* de unde a fost dat afară pentru plagiat, pentru a a fi angajat la Agenția „Agerpres". Treaba cu așa-zisa școală militară i-a aranjat-o frate-său, Marcu Tudor, actualment deputat PRM, care în perioada aceea era ofițer în cadrul Direcției de Informații a Armatei.

Acum vreo două săptămâni, ministrul Justiției se pregătea de o vizită la Tribunalul București, instituție condusă cu mână de fier de prietena sa Maria Huza. A trimis înainte Inspecția Judecătorească, probabil în chip de buzdugan, ca să vadă dacă mișcă cineva în front prin tribunal. Venind vremea protocolului, președintele Huza a lansat subordonaților invitația de a contribui cu ceva lei pentru prânzul inspectorilor. Cum sumele oferite au fost oferite mai mult la mișto, adică 10.000, maximum 50.000, s-a enervat și a plătit din buzunar toată consumația. La urma urmei, oamenii au dreptate: vremea meselor tovărășești a trecut, iar propriul stomac e mai aproape de corp decât cămașa inspectorului.

Acciduzzu

Legendă
- ? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ??? *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
MIGRAȚIA DE LIBERTATE

Cristian Popescu-Piedone (inspector, primăria sectorului 6): „Microbii migrează… nu stau numai în chiloții doamnei sau ai domnului."

CATEGORIA
DIN PUTUL FLAMÎNZIRII

Emil Boc (deputat PD): „Ca să supraviețuiești în ziua de azi, în România, trebuie să fii ori matematician, ori magician."

CATEGORIA
PASS MEDIA

Ion Iliescu (președintele României): „…această presiune care vine din partea unor grupuri de interese mediatizate prin mijloace media."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Fevronia Stoica (senator PSD): „De ce să dezechilibrăm un sistem creat de Dumnezeu, care a dat pe lumea asta femeia și bărbatul?"

CATEGORIA
VIPUSCA DE VÎNĂTOARE

Gheorghe Filip (comisar-șef, IPJ Ialomița): „Dacă nu vă voi scoate unghiile, să nu-mi ziceți mie Filip!"

„Vă bateți joc de Filip?"

„Stați să vedeți ce vă face Filip!"

CATEGORIA
ORA ÎNCHIDERII, ULTIMA COMANDĂ

Nicolae Văcăroiu (președintele Senatului): „Domnule Popa, dacă nu vreți să vă dau afară, luați loc!"

CATEGORIA
O SĂPTĂMÎNĂ SPALĂ PE ALTA

Emanoil Savin, (președinte PSD Bușteni): „Cîștigătorii vor primi gratuit cîte un week-end de șase zile la hotel."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ion Iliescu (președintele României): „Să nu uităm că într-un proces există două părți pe poziții divergente."

Emile, să recunoaștem că ne-a fost greu să trăim o săptămînă cu 400.000 lei. E drept, nu ne comparăm cu pesediștii, că ăștia oricît ar avea nu se mai satură. Da' roagă-te la Dumnezeu și mulțumește-i că ești în Parlament, chiar și în Opoziție. Că afară nu-i de trăit pe vremurile astea...

După o cură de înfometare suportată benevol la sugestia *Jurnalului Național,* actuala opoziție, spre deosebire de fosta Convenție, semnează un contract mai realist: Contractul de 20 de kile (în minus) cu gastronomia

Lia Roberts (candidat la Președinția României): „Eu mă numesc Lia Roberts, dar ceea ce facem noi aici se numește schimbare."

„Trebuie să mergem spre Est… spre Vest. Să mergem cu picioarele înainte, să ne urmăm drumul…"

Întunericitul

O fantomă LIE-DIE la Cotroceni?

Bîrfitorul lui Clinton caută clienți români

Dick Morris e la fel ca vedetele de la Cerbul de Aur, vin la noi după ce și-au trăit traiul și și-au risipit mălaiul, cînd mai ciupesc un ban cu bruma de glorie care le-a mai rămas. În acest moment, „marele strateg" american este într-o scădere de credibilitate la Washington. Apariția volumului de memorii semnat de Hillary Clinton i-a mai tras lui Dick Morris un bobîrnac, fosta Primă Doamnă neavînd cuvinte măgulitoare pentru fostul prieten al soțului ei. Realizarea cea mai mare a lui Dick Morris este contribuția la victoria lui Bill Clinton în fața lui Bush senior. Partea nasoală și ruptura dintre Bill și Dick a intervenit în urma unui scandal de presă care a arătat că Morris avea legătură cu o prostituată, Sherry Rowlands, căreia, ca să se dea mare, îi povestea discuțiile cu Clinton și chiar o lăsa să asculte conversațiile secrete. Discursurile pregătite pentru Hillary Clinton ajunseseră să fie citite în premieră de această Sherry. Cînd s-a aflat toată tărășenia, Bill Clinton i-a întors definitiv spatele, iar Dick Morris a început să critice administrația pe care a servit-o să ajungă la putere. Deh, tărie de caracter. Începînd cu acest scandal, credibilitatea lui Dick Morris a scăzut și el și-a căutat de lucru pe afară, prin alte țări, profitînd doar de o parte din CV-ul său, adică de realizările de pînă la scandalul cu prostituata. În preajma alegerilor din 2000, Dick Morris a fost consultat, prin Victor Găetan, de Virgil Măgureanu în legătură cu candidatura ridicolă la președinție a lui Marian Munteanu. I-a spus că nu are nici o șansă și, prin urmare, nu au mai bătut palma. Dar americanul a mai avut contacte de taină și cu alte forțe politice. Chiar a furnizat un scenariu de succes: finala Iliescu-Vadim. Beneficiile din această finală au fost clare: Ion Iliescu a devenit salvatorul națiunii și toată lumea bună, speriată de perspectiva cîștigului lui Vadim, s-a dus să-l voteze!

Alt actor, aceeași piesă cu final patriotic

Dacă un scenariu a mers o dată, de ce nu ar merge și a doua oară, cu o distribuție ușor schimbată? Adică de ce nu s-ar duce lumea să-l voteze pe Năstase ca să scape țara de perspectiva lui Vadim? Cum s-ar putea realiza acest scenariu de turul doi? Prin „redistribuirea" voturilor din primul tur, prin prezența unui candidat care să ciupească semnificativ de la Stolojan, astfel încît el să ajungă pe locul trei, în vreme ce Năstase și Vadim se califică pentru finală. Bun scenariu! Dar cine ar putea să ia voturi numai de la Stolojan și nu și de la Năstase? De pildă, o femeie din SUA, care ar putea promite marea cu sarea. Că oricum nu ajunge președinte și nu trebuie să-și țină promisiunile! O femeie ar obține voturi de la electoratul feminin și de la naivii pro-occidentali din tabăra Stolojan. Că naivi pro-occidentali nu se prea găsesc în tabăra lui Năstase. Asta ca să vă servim, în același preț, și puțină analiză politică! O campanie profesionistă o poate aduce pe candidata respectivă la un 7 procente, ceea ce poate stabili, în clasamentul final, locul trei pentru Stolojan. Femeia din SUA a fost deja identificată în persoana doamnei Lia Roberts, despre care vom vorbi în ultima parte a articolului. Pentru că pînă atunci vă prezentăm un alt personaj-cheie al acestei afaceri, o mai veche cunoștință a revistei noastre, Victor Găetan.

Mic test de inteligență medie

1. Securitatea a trimis mulți oameni afară, înainte de '89, pentru diverse acțiuni, cu diverse acoperiri. Una dintre cele mai bune acoperiri pentru un „infiltrat" este, trebuie să o recunoaștem, o galerie de artă. E un loc public, poate veni oricine, poate servi de „căsuță poștală" și, de asemenea, de „casierie". Tranzacțiile cu tablouri pot ascunde foarte bine fluxuri de bani. Ce mai, o galerie de artă e o excelentă casă conspirativă. Victor Găetan are o galerie de artă în Washington, Galeria Alex, undeva într-o zonă bună. Pentru concluzia corectă veți obține cinci puncte!

2. Visul de aur al oricărei agenții de spionaj (chiar și al spionajului românesc) este să plaseze un pion în miezul clasei politice din țara-țintă și, astfel, să aibă acces la diversele informații pe care nu le-ar putea obține în alt mod. Sau chiar să poată influența, într-o oarecare măsură, decizia politică din țara respectivă. Să reușești să determini căsătoria unui agent de-al tău cu fiica unui om politic american este un vis! Victor Găetan este căsătorit cu Eleanor Kennelly, fiica fostei membre a Congresului SUA, Barbara Kennelly. Și aici aveți ocazia să cîștigați cinci puncte dacă ajungeți la concluzia corectă!

Găetan își face oare numai datoria?

Cu punctele în buzunar, mergem mai departe. În mediul românesc din Washington, Găetan este cunoscut drept un tip tulbure, fost lobbyst iliescian imediat după Revoluție, luptător, aproape la propriu, împotriva disidenților și înainte, și după. Dar gata pentru orice fel de misiuni în patria-mumă. De menționat că, în momentul emigrării în SUA, Găetan se numea Andronescu. Și-a schimbat numele în urma unui proces. „Băieții" știu de ce. Unul dintre oamenii de care s-a atașat Găetan după '89 a fost Dumitru Mazilu. Nu știm dacă a fost o relație personală sau una, să zicem, instituțională! Dar a încercat să intre și pe sub pielea lui Corneliu Coposu, reușind să păcălească niște oameni. De altfel, există niște scrisori ale Seniorului în care acesta afirmă clar că Victor Găetan este un mincinos și că tot ce a declarat în numele său sînt pure invenții. Le putem aduce la proces! Apoi, Găetan a trecut meteoric și prin tabăra „vătrașilor", fiind prieten cu senatorul PUNR Adrian Moțiu și făcînd lobby în SUA pentru Gheorghe Funar. Dar luptînd și împotriva ambasadorului Alfred Moses, dacă vă mai aduceți aminte. Așa cum, în zilele noastre, Dick Morris a pornit o campanie împotriva lui Michael Guest. Nu știm pe ce cale au ajuns să se împrietenească Găetan cu Morris, dar cartea ultimului, apărută recent la editura ziarului *Ziua,* a fost prefațată de primul.

Gerontofilia salvează România?

Ei, acești doi oameni sînt temelia campaniei electorale a doamnei Lia Roberts, care a anunțat că va arunca în luptă 15 milioane de dolari. Deci, cu atît ar cumpăra ea voturile românilor. Oare e vorba de o simplă inabilitate prin apariția în discuție a sumei sau e vorba de o mișcare intenționată, ca să amețească adversarii? Sfătuită, probabil, de șefii de campanie, Lia Roberts a și spus că vor veni atacuri din partea PSD. Aceste rînduri nu sînt un atac PSD! Sînt doar un efort de a înțelege mai bine resorturile acestei candidaturi. O dată ieșită în arena publică, doamna Lia Roberts trebuie să spună despre ea absolut tot. Cum a făcut banii, ce drum a parcurs pînă aici, tot, absolut tot. Și, mai ales, dacă înainte de '89 a activat în vreo organizație a exilului sau a fost pur și simplu „adormită". Și, mai ales, ce rol a avut ex-amantul ei, Gelu Voican Voiculescu, în plecarea ei din 1979, la un an după defectarea generalului Pacepa?! Nu trebuie să-i mai spunem noi uzanțele, doar trăiește în SUA, acolo unde transparența în campanii e maximă! Sigur, e explicabilă prima căsătorie cu un cetățean american, voia să plece din țară și să călătorească. Nu conta că domnul Arnold era un om mult mai în vîrstă decît ea, dragostea nu cunoaște obstacole. Rămasă văduvă, doamna Lia, încă tînără și neliniștită, s-a orientat tot spre un om în vîrstă. Joseph Grier Roberts, veteran din al doilea război mondial, a fost cel de-al doilea soț care a lăsat-o pentru a doua oară văduvă. Și moștenitoare. Joseph avea 87 de ani anul trecut, cînd a murit, pe 7 aprilie, într-un spital din Las Vegas. De la cei doi soți, Lia moștenește mulți bani. Potrivit reporterilor speciali care au publicat un amplu reportaj de la fața locului, ar fi vorba de 500 de milioane! De dolari.

Ne va da sau nu ne va da doamna din NEVADA?

Poate vă amintiți, imediat după victoria lui George W. Bush a apărut numele Liei Roberts ca ambasador sigur al SUA în București. Pentru a obține acest post, Lia a făcut o serie de eforturi, i-a determinat pe oamenii politici din Nevada să o susțină. Dar administrația SUA a preferat un excelent diplomat de carieră. Poate de aceea îl atacă, acum, Dick Morris pe Guest? Intră în contractul de campanie? Doamna Lia nu s-a resemnat și, pentru că a reușit să adune un milion de dolari fonduri pentru campania republicanilor, a fost aleasă președinta organizației din Nevada. Adică omul care dă telefoane și adună cotizații. De altfel, colegii de partid știu de mai multe luni că Lia va candida la președinția României. Doar nouă ni s-a dat impresia că decizia a fost luată recent după sondaje de opinie și chibzuințe electorale.

Da, trebuie să știm tot despre doamna Lia. Doamna Lia este zgîrcită. Cînd ai 500 de milioane de dolari, ai cel puțin un șofer și o mașină potrivită cu averea. Doamna Lia conduce un Mercedes model mai vechi și locuiește într-un cartier obișnuit, într-o casă fără personal de serviciu. Ba mai mult, după cum susține un român întors din Nevada, și antena parabolică și-ar fi montat-o la negru! Bine, putem zice, e o femeie care nu și-a pierdut capul cu atîția bani. Ar fi lăudabil. Dar doamna Lia chiar este zgîrcită! A inițiat o bursă în amintirea tatălui său care a fost defavorizat în carieră din cauza plecării fiicei în SUA. Asta se obișnuiește, sînt zeci de societăți americane și sute de oameni bogați care fac donații și dau burse studenților. Doamna Lia a inițiat o bursă pentru un student din România (bursa a avut două ediții). Bursa, pe un an, este în valoare de cinci sute de dolari. Nu pe lună, pe an! Asta, scuzați-ne, nu e bursă, e un mic bacșiș cu care nu te mai și lauzi!

Întrebare de zece puncte

Și, cu toată zgîrcenia ei, Lia Roberts anunță că aruncă în luptă 15 milioane de dolari. În acest caz există două posibilități: ori banii nu sînt ai ei, ori speră să-i scoată ulterior. Noi spunem că nu sînt ai ei. Dar dacă nu sînt banii ei, atunci ne gîndim unde duc firele urzite de Victor Găetan. Dacă, însă, sînt ai ei și ar vrea să-i recupereze, atunci chiar e nasol. Din salariul prezidențial, în nici un caz nu va putea să pună atîtea milioane de dolari la loc. Atunci din ce? Și cine răspunde la întrebarea asta obține încă zece puncte. Faceți totalul. Cît aveți? Douăzeci de puncte? E clar, nu sînteți votant de-al Liei Roberts!

Biroul de Investigații

Mi-am clarificat în sfîrşit strategia electorală: îl conving pe Iliescu s-o lase pe Nina şi să se căsătorească cu mine. Sînt sigură că moşu' ar pune botu' la încă un mandat, fie el şi numai de preşedinte-consort. Însă tare mi-e frică să nu-i toarne în ureche vreun consilier vigilent, gen Talpeş sau Opaschi, că am mai îngropat doi bătrînei superbi la viaţa mea.

Lia Roberts, o fantezie electorală agitată pe care o susţine fin şi lin Dick Morris

Năstase nu se lasă îmbătat cu apă plată

Cică la întîlnirea recentă a pesediștilor bihoreni cu premierul Adrian Năstase, Arogantul, minte versată, și-a întrebat deschis subordonații: „Care este părerea voastră despre frații Micula? Eu nu sînt hotărît în privința lor. Nu am încredere în ei. Oricum, există vreun adevăr în spusele lor, că pot aduce partidului voturile celor 12 mii de angajați pe care îi au?". Răspunsul cel mai fain a venit din gura lui Miron Mitrea, care i-a tăiat avîntul prefectului de Bihor, mare prieten cu frații: „Dom'le, cred că nici pe două mii de voturi nu ne putem baza. Oamenii sînt nemulțumiți de condițiile de muncă și salarizare". Hait! Nu credeam să trăim s-o auzim și pe asta! Să fie oare primul semn al decăderii holdingului patronat de regii neîncoronați ai reeșalonărilor?

Țărăniștii vor un candidat cu priză

Săptămîna trecută, Victor Ciorbea, președintele PNȚCD, a avut o consfătuire de taină cu un analist politic cunoscut. Pe care l-ați văzut la televizor și ale cărui comentarii pertinente sînt publicate într-un cotidian central și într-un săptămînal cu o bună formulă. Discuția nu se anunța extrem de interesantă. Ce mai faceți, ce mai ziceți, ce părere aveți etc. La un moment dat, Victor Ciorbea i-a propus omului din fața sa să devină candidatul acestui partid la președinție. Chestie care pe analist l-a lăsat fără replică și a cerut răstimp de gîndire o săptămînă. Și, uite așa, abia după o săptămînă vom ști dacă analistul va accepta și candidatul țărănist va apărea în public. Chiar așa, credeți că țărăniștii vor avea vreo șansă să intre în Parlament cu Dan Pavel ca locomotivă?

Misterul cu colți de argint

Ilie Sârbu a revenit după operațiunea complexă de numărat ouăle cu flinta și, după cum se vede, se simte mai bine, a ieșit în public, a apărut la televizor, ne-a asigurat că totul e în ordine. Așa că își va păstra locul de ministru. Și, în consecință, își va ține gura mult și bine. Astfel încît noi va trebui să apelăm la gurile rele pentru a afla care e adevărul cu vînătoarea buclucașă. Și una din gurile rele susține că tot secretul în ceea ce privește componența grupului de vînători ar fi fost ținut dintr-o cauză neinvocată pînă acum. Cică printre participanți s-ar fi aflat și un tînăr, pe numele său Andrei, care nu ar fi avut permis de vînătoare și de aia nu s-a spus cine a fost acolo. Ei, dar asta nu e chiar o problemă cînd tatăl tău e primul vînător al țării, nu-i așa?

Platon și Aristotel
c-un Winchester frumușel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

IONEL BLĂNCULESCU: „Vă asigur că în România se fură ca peste tot în lume“

Ce pot să spun eu despre ministrul Controlului? E potrivit de înălţime, mare şi tare. Chel, mustăcios, un balon prea umflat. Îl cheamă Ionel.

Reporter: Care-i filosofia controlului în România?

Ionel Blănculescu: Filosofia controlului în România este aceeaşi ca în orice altă ţară civilizată: să facă în aşa fel încît legea să fie respectată, să aibă rezultate concrete – de recuperare a sumelor furate şi de pedepsire a celor vinovaţi – dar şi să prevină.

Rep.: Oare se fură la noi altfel? Ar fi interesant de aflat de către cititorii noştri.

I.B.: Vă asigur că în România se fură ca peste tot în lume. Nu este nici o reţetă specială. Aş putea să exemplific în acest sens cazuri precum ENRON, World Com, Parmalat, Arthur Andersen şi cîte şi mai cîte. Metodele sînt aceleaşi ca peste tot în lume: evaziunea şi frauda fiscală, în top la noi aflîndu-se rambursările ilegale de TVA, eludarea legii prin diferite mijloace.

Rep.: Cine controlează pe cine în România?

I.B.: În primul rînd, cei care sînt abilitaţi prin lege să o facă. Controlează cei care au curajul să o facă şi cei care nu au vulnerabilităţi.

Rep.: Aţi observat şi dumneavoastră că vă scapă din mînă controlaţii?

I.B.: Simţim şi noi adesea că nu întotdeauna adevăraţii responsabili sînt prinşi. De aceea şi necesitatea elaborării şi adoptării unui act normativ cum este Legea elaborată de către Autoritatea Naţională de Control în care frauda fiscală este asociată cu crima şi care cuprinde măsuri fără precedent pentru pedepsirea acţiunilor care păgubesc bugetul de stat şi care eludează legea. Nu de puţine ori se scapă din cauza lipsei de profesionalism a celor care instrumentează cazurile, dar şi din lipsă de probe. Se pare că la noi se pune accent încă pe spectacolul care există în jurul cazurilor supuse anchetei şi nu îndeajuns de mult pe etapa probelor.

Rep.: Nu vă deranjează dacă vă întreb de ce durează atît judecarea vinovaţilor?

I.B.: Oricît am vrea ca rezolvarea cazurilor să fie una rapidă şi realizată în timp real, nu putem să trecem peste paşii pe care trebuie să îi realizeze legea în acest sens. De altfel, trebuie să recunoaştem că nu numai în România procesele durează mult. În Occident, chiar şi cu proceduri de urgenţă, un proces poate dura ani de zile.

Rep.: Ziarele spun că sînteţi un balon de săpun.

I.B.: Sincer, mult prea puţin mă interesează părerea şi opinia acelor ziare în spatele cărora se ascund grupuri de interese din diverse domenii. Judecata acestora nu poate fi decît deformată, ştiu că aceste grupuri de interese urmăresc să mă oprească în demersul pe care l-am demarat o dată cu investirea mea în funcţia de ministru al Controlului. În ceea ce mă priveşte, nu am nimic a-mi reproşa, ştiu cît de mult vorbele mele sînt reflexia cît se poate de clară a faptelor mele şi cît de corecte sînt toate acţiunile pe care le întreprind. De altfel, le transmit celor care doresc să mă intimideze că nu o pot face ci, dimpotrivă, mă determină la o acţiune şi mai susţinută împotriva lor.

Rep.: Am aflat ceva denigrator la adresa dumneavoastră. Îmi pare rău. Se spune că sînteţi fost securist.

I.B.: Nu am colaborat niciodată cu Securitatea. Ba chiar mai mult decît atît, în exclusivitate, vă pot spune că am luptat împotriva Securităţii.

Rep.: Ce preţ aveţi, dacă nu vă supăraţi?

I.B.: În ceea ce priveşte „preţul“, vă pot spune cu tărie că nu am nici un preţ, pentru că nu sînt de vînzare. Nu am microbul averii în mine, nu am nici o dorinţă de înavuţire. Sînt un om normal, corect, cu o viaţă decentă.

Rep.: Controlaţi în numele lui Năstase. Contribuiţi la imaginea lui Năstase?

I.B.: Domnul Adrian Năstase este prim-ministrul României şi şeful meu direct. Este un om pe care îl respect foarte mult, al cărui sprijin îl simt permanent în lupta pe care o duc şi care m-a încurajat întotdeauna în activitatea mea. Dacă măcar 1% din rezultatele activităţii mele se poate răsfrînge asupra imaginii domnului Adrian Năstase, nu pot decît să mă bucur pentru acest lucru.

Rep.: Ce s-a întîmplat cu presupusa candidatură la Primărie?

I.B.: Nu mă interesează să candidez la Primăria Generală pentru că în prezent am un alt mandat de îndeplinit, cel de ministru al Controlului. Sînt actualmente în plin proces de construcţie şi reorganizare a instituţiilor de control preluate în subordinea Autorităţii Naţionale de Control şi, de aceea, orice altă activitate nu ar face decît să mă îndepărteze de la obiectivele pe care mi le-am propus. Pe de altă parte, nu pot să nu dezavuez spiritul total aventurier şi lipsit de corectitudine şi profesionalism care a caracterizat activitatea primarilor generali ai Bucureştiului din ultimii 14 ani. Pentru mine, Bucureştiul este oraşul în lacrimi şi sper ca, măcar în acest an, bucureştenii să acorde mandatul pentru Primăria Generală Partidului Social-Democrat şi să aibă astfel Primarul General pe care îl merită.

Rep.: Este nevoie de Vlad Ţepeş? E mai bun Cuza?

I.B.: Este nevoie de spiritul de dreptate al unui Vlad Ţepeş modern, incoruptibil, de neabătut în lupta împotriva hoţiei şi a fraudei. Ocaua lui Cuza cuprinde învăţăminte pe care cu toţii ar trebui să le avem în minte.

Rep.: Planuri de viitor?

I.B.: În primul rînd, realizez un management performant al informaţiei, astfel încît să pot acţiona în acele zone care sînt cele mai sensibile. Mă îndrept către acele domenii care produc cele mai mari pagube bugetului de stat şi implicit cetăţeanului, nu controlez de dragul de a controla şi nici nu realizez acţiuni fără substanţă, fără fond. Pe de altă parte, nu merg nici pe principiul că un act de control trebuie să găsească neapărat ceva în neregulă, ceva ilegal. Îmi place să cred ca voi putea implementa cu succes reţeta controlului preventiv.

Eugen ISTODOR

Deci, şefu', aveţi aici gloanţe oarbe pentru marii corupţi. Vi le-a trimis personal domnu' Năstase. După ce le trageţi pe toate, v-am pregătit petardele pentru presă şi, la sfîrşit de tot, fumigenele pentru observatorii UE. A, şi să nu uit: vă transmite domnu' Micky să vă băgaţi ceva în urechi, să nu vi se spargă timpanele, că iar încep colegii dvs. cu tunurile.

Şeful Controlului, o ameninţare-marionetă la adresa corupţiei, care l-a transformat pe teribilul Blănculescu într-un biet Ionel

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: *„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“*
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Ioan Marchiş şi cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeţ Vasile şi dr. Cornea). Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

FINANŢAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care reorientează

Joi seară, singurul om din țară cu procent mai mare ca Năstase, Turcescu Robert cu 100%, l-a avut ca invitat pe călătorul străin în Țările Române Jonathan Scheele. Într-o românească mai corectă ca a multor UDMR-iști și mai puțin stupidă ca a Liei Roberts, politicianul european ne-a anunțat că s-a cam terminat cu terminarea negocierilor în 2004. „De cînd sînt în România am învățat că aici nimic nu este alb sau negru“, zice domnul din Albion. Sub semnul acestui cenușiu dialectic și al cozii de pește a stat și relatarea, în presa de vineri, a raportului Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului European. De dragul orfanului popor român, negocierile nu se suspendă. Dar tutorele PSD care l-a înfiat în 2000 ca să-i mănînce alocația a fost amendat. Așa că, datorită prestației dezastruoase a autorităților române – ***România liberă, Adevărul*** – se „reorientează strategia de aderare“. ***Evenimentul zilei*** încropește pe două pagini o antologie a tunurilor guvernării. Pentru Băsescu și Emma Nicholson, „reorientare și suspendare sînt același lucru“ ***(Ziua)***. Pentru ***Jurnalul Național,*** reorientarea înseamnă un succes și încă un pas; probabil un pas al PUR-ului către PSD; pentru ***Cronica Română,*** înseamnă neîntreruperea negocierilor; pentru ***Curierul Național,*** o monitorizare mai atentă, iar în ***Național*** se cheamă pur și simplu reorientare. ***Ziua*** și ***România liberă*** consideră practic imposibilă aderarea în 2007, inventariind principalele probleme: adopțiile, corupția, presiunile asupra presei, afacerea Bechtel și violența polițienească. Dincolo de hermeneutica social-democrată, cea mai potrivită traducere a „reorientării“ ar fi: „Băieți, ați făcut progrese importante, dar așa nu se mai poate continua!“. Că Năstase a așteptat mereu să-l împingă de la spate cineva din Europa știam. Dar parcă mai departe de UE ca anu' ăsta, ca anu' trecut și ca de cînd se știe n-a fost niciodată.

Tot vineri, ministrul Rus ne spune că renunțarea la serviciul militar obligatoriu costă prea mult ***(Evenimentul zilei),*** iar „tinerii să lase discoteca și alte prostii, fiindcă serviciul militar va fi obligatoriu mult și bine de acum încolo“ ***(Național);*** apoi se reorientează și aflăm că, treptat, serviciul militar obligatoriu dispare ***(Adevărul)***. Oricum, e bine ca aceia care au votat Constituția de frica armatei militare să se reorienteze pe viitor cînd votează ceva propus de PSD.

Luni, ***Evenimentul zilei*** ne-o prezintă pe Miss PSD Timiș. Și-or fi făcut pagină cu harta prostituției? Într-un puseu de sinceritate, rupînd tradiția PSD-ului și a Miss-elor, aceasta declară că singurul ei hobby sînt banii. Ca PSDizdă i-or fi plăcînd și copiii? Dar Europa?

Adevărul de luni. La solicitarea a 50 de familii, primarul din Tîrgu Jiu a elaborat un grafic, repartizîndu-i pe zile pe cei care scormonesc în groapa de gunoi a orașului. Se încearcă astfel aplanarea conflictelor între amărîții care trăiesc din gunoaie. S-ar putea, zic eu, concesiona prin licitație și groapa de gunoi a istoriei. Cum ar arăta atunci comisionul de licitație al PSD-ului, dat fiind că au destule gunoaie la partid? Găsesc ei o soluție.

Adevărul de marți. Dacă Europa nu ne vrea, sîntem în America. Elena Ceaușescu este personajul unui show la New York, alături de alte patru soții de dictatori celebri. Oare cîte perechi de pantofi sau piramide de cranii îi mai trebuie Danei s-ajungă pe Broadway?

Alexandru DUȚU

Haiducii lui 7 Chei

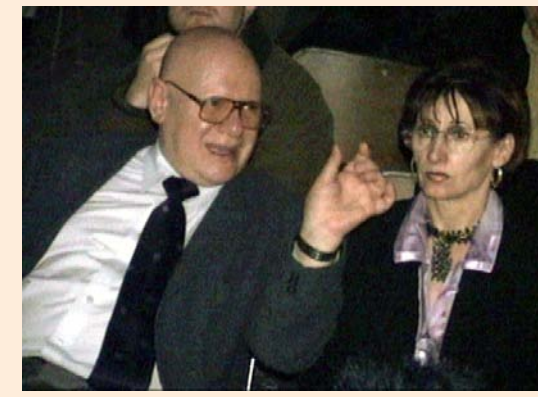

În această fotografie, din care lipsește personajul principal, popcornul, face figurație Răzvan Theodorescu – dînsul aflîndu-se în Căminul Cultural de la Vulcana Băi, județul Dîmbovița, acolo unde lansează celebrul program „Cinematografe la sate“. Doamna din stînga lui este Viorica Arghire, inspector în Inspectoratul de Cultură Dîmbovița. Dar acesta nu este nici pe departe cel mai interesant lucru. Cel mai interesant lucru nu este nici că domnul Theodorescu, dimpreună cu ceilalți țărani din sala Căminului Cultural, a urmărit direct de pe DVD filmul *Haiducii.* Cel mai interesant lucru e că ministrul a avut o prezență discretă și n-a deranjat pe nimeni din sală. E și normal, căci în orice sală de proiecție ar merge, domnul Theodorescu n-o să audă niciodată din spate celebra expresie: „Alo, domnu' din față... Da, dumneata, cu claia aia... Nu te mai fîțîi, dom'le, atîta, că nu vedem nimic! Hai, că poate te și tund!“.

DVD Copperfield

canalul

mass-midia năvodari

● **Angajații săptămînalului orădean *Informația de Vest*, un fel de *Formula AS* a Bihorului, au fost luați prin surprindere cînd, deunăzi, patronul i-a anunțat că a măritat foaia cu un investitor strategic american. Americanul e însă foarte român și se numește Adrian Tărău jr. Da, da, e băiatul acela arestat de procurorul Alexandru Lele pentru trafic cu petrol și pe care Adrian Năstase l-a scos din pîrnaie printr-o simplă declarație de presă, într-un gest sublim de trafic de influență. *Informația de Vest* se va transforma de la 1 martie în cotidian și se va supune cu trup și peniță intereselor pesedeilor locali. Cine știe?! Poate revine și Tărău jr. în țară, că mult a mai pribegit degeaba prin ăle străinătățuri, de vreme ce IGP-ul nici măcar nu l-a dat în urmărire internațională!**

● **Corespondentul nostru la Iași îmi scrie pe e-mail: „Ce se mai întîmplă la PSD Iași, în legătură cu jurnaliștii: Solcanu a dat ordine exprese să se afle cine e corespondentul de la Iași al *Academiei Cațavencu,* avînd în vedere că multe din articole se referă (în mod negativ) la PSD, deputați, parlamentari PSD și primarul interimar PSD Gigi Nichita. Deocamdată, nu îmi e prea clar nici mie de ce sînt așa căutat, dar cert e că se întîmplă lucrul ăsta. Crezi că poate fi dat un textuleț pe tema asta? În ideea că noi știm că ei nu știu cine scrie despre ei... Altfel, ce mai zici?”. Ce să mai zic, omule? Nimic deosebit, nici săptămîna asta n-am cîștigat la LOTO. Tu?**

Zețarul Ivan

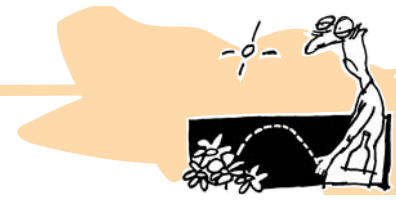

România.
Mici fragmente de neant.

Poezie ceferistă cu rîmă încrucișată

Căile Ferate Române au în dotare, printre altele, „Rîmă scurtă", „Rîmă lungă", „Castravete", „Prezervativ". Este vorba de acele garnituri automotoare, un fel de autobuze sătești, care fac curse scurte. Un ceferist dobrogean ne-a explicat că rîma scurtă are două osii și merge, de exemplu, de la Medgidia la Negru Vodă. Rîma lungă face Constanța-Mangalia, castravetele leagă Medgidia de Tulcea. Prezervativul e Săgeata Albastră, care la ei, în Vest, e tot un fel de rîmă, doar la noi e tren de lux și face juma' de țară o dată. În Ardeal îi spune „Andreea Marin", că umblă mai mult goală. N-am aflat de ce în Dobrogea îi zice „Prezervativ". Doar n-o fi chiar de unică folosință!

Sprayul pe Pămînt

Am văzut un afiș pe care scria: „Avem spray paralizant de autoapărare cu aromă de ardei iute". Pentru mine, cuvîntul „aromă" are un sens pozitiv. În general, aroma ar trebui să te binedispună, părerea mea. Poate ar fi binevenite paralizantele cu aromă florală, lemnoasă sau de mosc. Sau paralizantele Palmolive, antibacteriale, cu ulei de jojoba. Paralizantele antimătreață, cu balsam. Cred că, pînă la urmă, tot paralizantele cu aromă de bîtă de baseball, de cheie franceză sau de levier ar fi mai bune.

Extazul agoniei

Săptămîna trecută, o doamnă stimabilă, funcționară de bancă (cunoașteți, probabil, genul), îi povestea cuiva că și-a luat apartament. Era – și pe bună dreptate – foarte fericită pe chestia asta. Pentru că voia să afirme mai mult decît simplul fapt că e fericită, în cele din urmă, funcționara aceea a exclamat: „Vai, dragă, sînt în agonia fericirii!".

Proces-vrebal de conștiință

Eu am mai mulți prieteni. Unul din ei a fost toată viața împotriva bancurilor cu polițiști. Crezul său de-o viață s-a modificat însă brusc și iremediabil. Acum două săptămîni, un polițist l-a oprit pentru că a trecut strada printr-un loc nemarcat. I-a scris omului procesul-verbal și, la ora infracțiunii, domnul polițist a scris... atenție!... tobele!... a scris... 22:75!!! Excepțional! Încă un motiv pentru a crede că Poliția Română a inventat de fapt mașina timpului, dar aceasta este ascunsă de public prin acele Volkswagen-uri cu girofar, pe care le conduc niște ființe venite parcă din paleozoic, cînd încă nu se inventase ceasul.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Hai la lupta cea mare, Robinet cu robinet să ne unim

Agentul constatator Băcilă Dan, din secția 18 Poliție, scrie acest proces-verbal:

„Proces-verbal seria AT nr. 597860 încheiat astăzi 22.01.2004 în localitatea București, sector 5. Constat că Geanău Mircea, fiul lui Ion și al Simona str. Gheorghe Iorga nr. 1, act de identitate BI DG 695630 CNP 1400811400046 în ziua de 22.01.2004 ora 17 și douăzeci locul București a săvîrșit următoarele: produce regulat zgomot în apartamentul său prin deschiderea și închiderea robinetului de la apa caldă în camera de baie deranjînd liniștea locatarilor de la ap. 124 între orele 22 și 6. Sus-numitul a fost sesizat verbal în lucrarea nr. 1440608 din 10.10.2003. Faptele sînt prevăzute de art. 2 pct. 28 din 161 pe 91 și sancționate de art. 3 lit. b din 161 pe 91 cu amendă de la 700.000 pînă la 40.000.000. Stabilesc avertisment. Nu a fost de față nici un martor deoarece VECINII NU DORESC SĂ INTRE ÎN CONFLICT CU CONTRAVENIENTUL. CONTRAVENIENTUL A LUAT LA CUNOȘTIINȚĂ de faptul că i se va încheia proces-verbal și măsura care va fi luată și ne-a comunicat că nu este de accord cu măsura luată.

Agent Constatator Contravenient"

Să recapitulăm: un locatar de la 124, un vinovat, un agent, un robinet care scoate zgomote după ora 22, un proces-verbal la ora 17 și douăzeci.

Vinovatul Geanău declară:

„Domnule redactor,

Pe 22.I.2004, în jurul orei 17, au sunat la ușa mea doi oameni în uniformă de polițist însoțiți de Craiu Ghe. de la ap. 124, spunînd că un robinet de la baie face zgomot și trebuie reparat. Unul din polițiști a zis că nu are legitimația la el, dar se numește Băcilă Dan. I-am arătat că un robinet produce un anume zgomot atunci cînd este învîrtit prea mult, dar eu nu-l folosesc decît la un nivel mediu și nu produce zgomot. A doua zi, tot în jurul orei 17 cei doi polițiști au revenit și le-am spus că defecțiunea aceea a fost remediată. Pe data de 30.I.2004 am primit prin poștă un avertisment.

Mulțumesc, Geanău Mircea"

Deci, robinetul, agenții, învinuitul și reclamantul există cu adevărat. Povestea are o istorie. Intră în arenă martorii Emilia și Cornel Strănutu: „Pe data de 16 septembrie 2003 s-a înregistrat la secția 18 Poliție reclamația nr. 1430643 ce se referă la agresiunea întreprinsă de Craiu Ghe. de la apartamentul 124 din blocul de pe Ghe. Iorga împotriva lui Geanău Mircea. Pretinzînd că a turnat apă în debara în mod voit, pe data de 14 septembrie 2003, numitul Craiu Ghe. a sărit asupra lui Geanău Mircea agitînd un topor și înjurînd. Pe 15 septembrie administratorul asociației de locatari, domnul Tița a venit și constatat că inundația nu este cauzată de instalația interioară a apartamentului lui Geanău. Administratorul a propus să fie date jos porțiunile de plastic ce acoperă țeava de colectare ca să se poată vedea care e cauza inundației. Craiu Ghe. refuză să se facă aceste cercetări și spune că Geanău îl inundă voit, turnînd apă în debara în mod voit. Timp de luni de zile, Craiu Ghe. continuă activitatea de hărțuire sunînd la ușa apartamentului lui Geanău și amenințînd cu fiul său polițist la secția 11." Administratorul Tița Ilie declară: „Sînt oameni cam ciudați în blocul ăla. Am constatat nu de puține ori că sesizările domnului Craiu sînt neîntemeiate, dar domnul Craiu are dreptate că domnul Geanău ascultă muzică simfonică la ore care nu sînt corecte." În sunete de Adrian Minune, putem aduce la cunoștiință că Craiu Ghe. are un fiu la secția 11 Poliție, iar descinderea agentului Băcilă e pură întîmplare.

Eugen ISTODOR

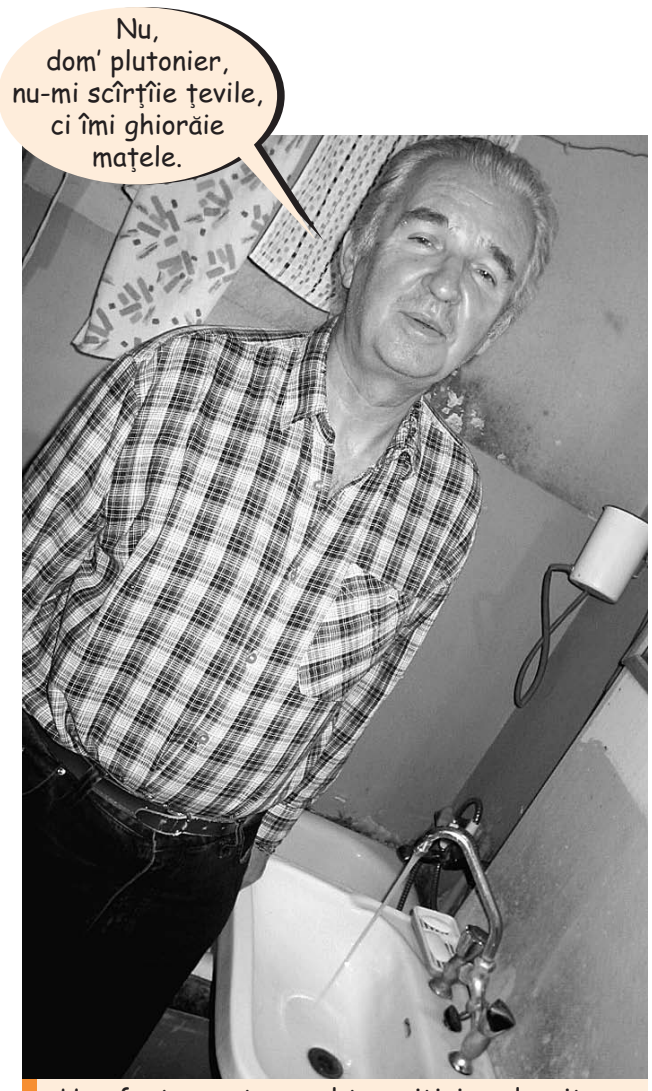

Un efect monstruos al tranziției prelungite: în București a fost amendat primul român pe motiv că se spală

Lista datornicilor la drumul mare

Anunțul de mai sus este atîrnat pe o stradă din cartierul Zamora – Bușteni, un cartier de lux, unde au vile de vacanță următorii: Petre Roman, Marga Barbu, Nicolae Văcăroiu, foarte mulți SRI-ști și oameni de afaceri. Este vorba de o bucată de stradă reparată pe banii localnicilor. Mai exact, un drum din apropierea vilei lui Bebe Ivanovici, vilă care are în curte un steag al UE! Mai potrivit era totuși steagul piraților, ăla cu craniu și oase: ar fi redat și o imagine destul de sugestivă a localnicului sărăcit de taxele pentru drumurile șmecherilor.

George Bushteni

Lungul drum al tractoristului Marian către diploma de licență

Duduie, mi-am ales profesia de conducător al Vrancei pentru că, cu partidul nostru, se arată a fi meserie de viitor. Nu cere şcoală multă şi, mai ales, îţi permite să-ţi pierzi minţile într-un cadru legal, cu vile şi maşini luxoase. Acum mă scuzaţi, dar mă grăbesc să-mi bag mai repede judeţul în UE, că aici în Focşani n-am mai lăsat nimic de furat. Asta înseamnă ţară mică: se termină prea repede, dom'le!

Marian Oprişan, un tractorist de şcoală nouă, naţională şi de studii politice şi administrative pe deasupra. Absolvind-o, s-a răzbunat pe Revoluţie, care l-a întîrziat cu 14 ani la „Ştefan Gheorghiu".

Vă amintiți cum era cînd ați terminat școala generală? Cîte elanuri vă încercau... Hehe, să plecați peste mări și țări. Și ce ocazie mai bună puteai avea decît Liceul de Marină de la Galați? Mai ales cînd ești de la Focșani, de pe uscat, cum e Marian. Ei bine, nu a fost să fie. Marian nu a stat mult acolo. S-a întors în Focșani. La Liceul 4. De construcții. De dragul schelelor, care aduceau vag cu velele și catargele. Dar nici aici nu a stat mult. A trecut la numărul 5, Liceul Agricol din Focșani, clasa de mecanică agricolă. Acolo viață: în '84 avea deja o diplomă de Bac în buzunar și un permis de conducere pentru tractor. Profesionist, băi! El muncea, nu gîndea! Chestie de care s-a prins pînă și securistul la care turna dimpreună cu mama. De atunci, despre Marian se mai știe ceva cu o fabrică de confecții, niște greșeli gramaticale și niște haine care îi veneau, poate mă repet, ca „turnate". După '90, s-a înscris la Fundația Academică „Petre Andrei" (FAPA). În '97 a fost exmatriculat. A fost reînmatriculat, dar numai cît să nu se ducă la nici un examen în '99. Și să fie apoi repetent doi ani la rînd: 2000 și 2001. Și din nou exmatriculat în 2002, pentru neplata taxelor de studii. Dar, gata. Tractoristul cu costum și-a văzut cu ochii pohta ce-a pohtit: sub titlul „Elite și leadership politic", Marian și-a luat în sfîrșit licența la științe politice, la FAPA. Sub îndrumarea unui etern perdant PSD de Iași, vicerectorul Doru Tompea. Orice asemănare a tractoristului cu diplomă universitară, Marian O. de la Focșani, cu mecanicul cu universitate și stadion, Dumitru S. de la Bacău, este o pură și tristă coincidență. De partid.

Marian Opincian

Ani de liceu, cu emoții la dat din mînă

În urmă cu vreo 2 săptămâni, la distanță de câteva zile, la Liceul Sf. Sava din București, domnu' Năstase, în calitate de fost elev, a mai pus de o fundație și de o funcție de președinte. Până aici nimic nou, nimic uimitor, suntem în campanie electorală, Năstase excelează în asemenea demersuri – noroc că nu stă la bloc, altfel ar fi fost ales și președinte al asociației de locatari. În calitate de unic locatar al blocului, bineînțeles. Partea drăguță vine, ca de multe ori, de la puștimea română. Fiica mea, proaspăt elev al numitului liceu, îmi spusese doar în trecere, cu puțin înaintea apariției veștii în presă, cum într-o zi, profitându-se că din alte motive obiective nu făceau 2 ore din program, clasa lor a fost „eliberată" de tot din liceu. Fiindcă „tot venea domnu' Năstase în vizită". Cică și restul profesorilor i-au învoit în bloc… Copiii s-au împrăștiat rapid în Cișmigiu, la McDonald's sau chiar la Humanitas-Kretzulescu (deh, copiii noștri sunt mai cititori decât ai lor!), iar comentariile lor haioase au început abia după ce au aflat, din presă, ce înaintași străluciți au: „Ce-o fi câștigat Ficat-de-Oțel (așa-i spun ei unui domn prof din conducerea liceului… Prietenii și femeia de serviciu știu de ce!...) la chestia asta?!" sau „Uuaaauuuu! Deci aici, la noi, a învățat domnu' Năstase să numere ouăle!".

Un pedagog de școală ouă

Cum a nimerit Nae

Drumul spre înalta sațietate

Ce-i mai lipsește oare profului român de la privată, ajuns prof plin (și Partidul știe cum), dar ajuns, după ce decenii la rînd a disecat pe față și pe dos cuvîntările Toarășului și Toarășei, explicîndu-le studenților avantajele „orînduirii" și ale economiei socialiste multilateral dezvoltate? Păi, ce altceva decît să se-ajungă academician? Așa și cu Nae Niculescu, unul dintre talibanii influenți ai PSD-ului ieșean, întemeietor de fundație (academică, desigur!), pentru care instituția venerabilului Eugen Simion e ca materia mirositoare gata să atragă musca năucită de duhori. Musca noastră, susține ea, a publicat nenumărate cărți, mai ceva ca un institut de cercetare în călduri. Răuvoitorii, pe de altă parte, spun că i le-ar fi scris colaboratorii și asistenții, că Nae n-ar fi avut timpul să le scrie, ocupat fiind cu politica și biznisul. Și mai zic, aceiași răuvoitori, că toate cărțile seamănă suspect de mult cu anuarele statistice ale României. Că la prima sa tentativă de teză de doctorat (despre creșterea productivității socialiste la Combinatul de Fire și Fibre Sintetice Săvinești – n.n.), îndrumătorul, profesorul Mihai Teodosia, i-ar fi acordat calificativul „bazaconii". Drept care Nae a dat o fugă în Oltenia sa natală, de unde ar fi revenit cu mult rîvnita patalama de doctor în economie. Acum ține morțiș să pătrundă și-n academie. Pînă să-și vadă visul cu ochii însă, între două conferințe mai încearcă un tun ici-colo, după modelul aplicat pe cînd era la șefia studenților comuniști, convins că singura lege ar fi aceasta: să te pișI pe orice lege. Așa fu tunul de la Billa, cu autogara din Iași, de unde Nae a tras parai purcoi. Autogară, academie, tot cu A începe.

Aspiru Haret

Bursa șpăgilor

Mai e puțin, mai e în plic pînă la marele nimic

Tagma corupților răsuflă greu în Piatra Neamț. De ochiul și biciul autorităților competente nu au reușit să scape pînă acum nici un naș de tren și aproape nici un navetist corupător fără bilet. Corupția mică, vezi bine, nu e lăsată să crească și să se transforme în corupție mare. Și totuși! Un caz de corupție aproape mijlocie era să existe! Acum vreo două luni, un cetățean din Neamț a mers la poliție, unde a reclamat că un inginer de la Distrigaz Neamț i-ar fi cerut 3 milioane de lei pentru a-i elibera niște avize necesare instalării unei centrale termice. Polițiștii de la Biroul Anticorupție al Poliției Economice au anunțat, conform legii, Biroul Anticorupție al Parchetului Județean Neamț. Șeful acestui birou era pe atunci procurorul Mihaela Arsene. Dînsa a ascultat faptele, apoi a amînat totul pe motiv că pleacă în concediu și nu are chef să facă flagrante la sfîrșit de săptămînă. Ca să vezi chestie, cînd polițiștii și procurorii au organizat flagrantul săptămîna următoare, inginerul nu a mai vrut nici mort să pună mînuța pe banii impregnați cu substanță fluorescentă. În schimb, au început să circule vorbe printre polițiștii amărîți că procuroarea a fost văzută întîlnindu-se cu omul într-un local din Piatra Neamț. Lucru pentru care nu putem să garantăm. Dar măcar avem bucuria că acest text, în care ar fi fost vorba despre un om cu dosar penal, e acum despre un inginer care e liber. Să ceară alte șpăgi.

Pachetul Național Anticorupție

Roșu, galben și cadastru

Poate ați auzit și dumneavoastră de Cadastrare și Intabulare. Sînt cele două surori pe care nu le puteți evita atunci cînd vreți să vindeți sau să ipotecați o casă. Dacă ați trecut vreodată prin fața vreunei administrații financiare de sector, nu se poate să nu fi auzit vreo femeie în vîrstă plîngîndu-se alteia: „Mi-au dat ăștia un număr... cadastral, maică... Și acu' m-au trimis să-mi fac intrabulan!". În mod normal, cele două operațiuni vă costă împreună cel puțin două luni din viață. Două luni de cozi pe la judecătorie, nervi, „nu e complet dosarul", „vă mai trebuie aia/ailantă", „tocmai am închis, veniți dvs. luni dimineață" etc. Pentru a scăpa de datul mărunt din buze sau de datul cu capu' de toți pereții, dumneavoastră trebuie să învățați datul din urechi. Datul din urechi în sens cadastral și intabular se învață bine numai la notar. Cursul intensiv durează o lună, iar clientul are de dat mai întîi din urechea dreaptă 500.000 de lei șpagă pentru cadastru și apoi din cea stîngă 500.000 pentru intabulare.

Intabula rasa

Se îngrașă gluma

Uneori, pesediștii grași, din teritoriu, fac și zic unele lucruri chiar interesante. Uitați, de pildă, cum explică enigma acumulării de bunuri luxoase cu patru roți, de către elita pesedistă, senatorul PSD de Brăila, Viorel Balcan, baronaș local, la o conferință locală a partidului, cu o declarație care nu a mai ajuns în presa mare: „Acum vreo 4-5 ani, am mers în teritoriu cu o Dacie Break, BR 01 BCV, iar acum mă deplasez în teritoriu cu un jeep, pentru că am mai crescut și m-am mai îngrășat între timp." Ce simplu era. Îi sfătuim pe toți alegătorii pesediști să mănînce multă pîine cu pîine ca să se îngrașe. Vor vedea cum jeep-ul va veni de la sine.

Chimir Sen

Busola lui Văcăroiu arată întotdeauna restul

Un nou serviciu oferit de telefonia mobilă l-a scandalizat pe președintele Senatului, domnul Nicu Văcăroiu. Faptul că pe telefonul mobil era afișat tot timpul locul în care acesta se află l-a făcut să se simtă în nesiguranță. Propunem celor care au inventat „Serviciul Busola" să îi facă o plăcere domnului președinte de Senat și să afișeze pe ecranul acestuia alte chestii folositoare, care să-l panicheze și mai rău: „Sînteți la Bufetul Senatului. Ce penibil!", „Sînteți la a patra sticlă de vin", „Aveți de plată 640.000 lei, fără bacșiș", „Sînteți melancolic", „Vă vine să dați cu cuțitu-n chiatră", „Garçon, o bere la băiatu' cu celular", „Ridicați-vă de jos că vă vede lumea", „Vreau să mai stăm", „Bețivu' din colț a pus ochii pe mine" și „Bea-mă!".

Celulara Croft

L-a furat somnul la furat

La Bacău, un hoț a fost arestat după ce a adormit în grădinița pe care tocmai o spărgea. I se potrivește sloganul ăla: Ți-am pregătit un pat la noi în celulă.

Moș Lene

Cu taximetristul român prin Alaska

Cum, am ajuns în Alaska? E-heeei, pe vremea cînd eram eu ghid la Neptun, am prins un grup de eschimoase din Alaska... Toate mi-au cedat din prima seară! Le plimbam toată ziua prin soare, că știam că, odată ajunse în cameră, se bagă cu capul în mini-frigider ore întregi. Partea mișto era că în timpul ăsta puteai să le faci orice. Partea nasoală era că aveau niște bikini din blană de morsă creață, de nu știai niciodată dacă ai dezbrăcat-o complet.

Aflat în țara somonului fumé pe gratis, Dan Chișu se bucură sincer că rușii au vîndut Alaska americanilor, fiindcă altfel acum ar fi încasat diurna în ruble

Am ajuns și în Alaska. Surpriză mare. Cea pe care o știam eu, din serialul PRO TV-ist *Doctor în Alaska,* nu avea nici o legătură cu ceea ce am găsit aici (de fapt, am și aflat mai tîrziu că serialul se filma în Vancouver/Canada). Încă de la aeroport, albanezul care ne-a preluat în taxi s-a bucurat că venim din aceeași parte a lumii, ba și mai mult, ne-a făcut o listă cu toți românii care lucrau în Anchorage. Așa am aflat că Benone e taximetrist și Ciprian e dresor la o pizzerie.

Traversăm nămeții de zăpadă de peste doi metri, adunați de la ninsoarea căzută cu câteva minute înainte, ne instalăm la hotel, după care SM-ul ne lasă să ieșim puțin prin curte, în Alaska. Anchorage-ul ăsta e un fel de Focșani, care are un mic cartier de blocuri mai înalte, vreo 200 de baruri și o viață tare liniștită. Împrejurimile sunt, însă, de vis! Imaginez ce partide de pescuit se trag aici, vara, când captura minimă (de somon!) pe zi nu scade niciodată sub 100 de kile, după spusele localnicilor.

A doua zi, mai găsim un taximetrist albanez, care se miră că suntem așa albi și nu crede că suntem români, pentru că cei pe care îi știe el în Alaska sunt mult, mult mai bruneți, după cum am bănuit și noi la auzul numelui de Benone, încă de la sosire. Culmea, Benone ăsta e foarte cunoscut de toți taximetriștii! L-am sunat și noi, așa, măcar să schimbăm un „Mânca-ți-aș" cu el, dar când a aflat că facem un film, s-a dat la fund, de frică să n-apară pe la televizor prin România și să-l vadă familia că e șofer de taxi, nu „Șmen Manager", cum s-o fi lăudat el. Al treilea albanez, tot șofer de taxi, ni l-a și arătat pe Benone într-o parcare (un bronzat de Ferentari, în mijlocul iernii!), pe cealaltă parte a uliței din satul Anchorage. Acesta ne-a mai spus că românul ar fi navetist; o lună în România, o lună în Alaska, ba mai mult, cică ar fi propitar de benzinărie prin București, zice el.

Am tras două ture cu sănii trase de câței și, obosiți, ne-am întors la hotel, ca să medităm asupra următoarei probleme: Cum a putut rusu' să vândă bunătate de pământ sălbatic, pe doi lei și un pic??? Cred că și acuma se oftică Putin că dolarii de pe vânzarea somonului afumat de Alaska, care se caută în draci în toată lumea, intră în buzunarul americanului, ca să nu mai vorbim de petrol.

Supărați că n-am dat totuși ochii cu Benone, plecăm înspre Vancouver, unde chiar a doua zi am închiriat o barcă, să-l pescuim pe Somon. După ce am înghețat patru ore, am reușit să prindem un guvide local, puțin mai roșu și ceva mai mare, pe care bineînțeles că, imediat ce l-am aruncat în apă, l-au halit vulturii. Așa că ne-am răzbunat pe somon, seara, într-un restaurant de pește. Delicios. Era ultima masă rezonabilă, pentru că de a doua zi, în America, n-am avut parte decât de farfurii imense, cu o mâncare grețoasă, multă și proastă. Noroc cu don Toni Roma și faimoasele sale coaste și aripioare, care ne-au mai schimbat gustul despre țara asta.

Și dacă tot am ajuns la Dallas, ne-am hotărât să vedem și noi locul în care a fost împușcat Kennedy. Aici, niște băieți au dezvoltat o întreagă industrie, fiecare tipărindu-și propriul lui ziar (numai 5 parai bucata!), un fel de ediție specială a asasinatului, fiecare cu varianta și ipotezele lui, vis-à-vis de numărul de gloanțe, poziția lui Oswald, moartea suspectă de cancer a lui Ruby, în închisoare, și implicarea mafiei sau a CIA-ului. Mă întreb de ce până acum nu a luat nimeni o asemenea inițiativă și la Târgoviște, că variante avem și noi, slavă Domnului, iar ca să-ți tipărești un ziar, chiar nu mai e o mare problemă. Ce, coana Leana și nea Nicu nu merită și ei puțină vâlvă?!? Cel mai bine l-aș vedea făcând chestia asta pe Gelu V. Voiculescu, că a fost în miezul trebii și cine poate să știe mai bine ca el de la ce fereastră s-a tras, care era poziția lui nea Nelu sau ceva despre sinuciderea suspectă a procurorului Popa? Și, cu banii obținuți, să se mai plivească puțin mormântul din Ghencea. Despre Zapata și Che Guevara, în numărul viitor.

Dan CHIȘU

I-am numărat PSD-ului șase din patrujnouăle

Gata! Dragi iubitori ai numerelor magice, care visați să vă îmbogățiți prin nemuncă cinstită la Loto, săptămîna aceasta v-am pregătit ceva special. Ei bine, săptămîna aceasta vom încerca să ne îmbogățim jucînd numerele magice ale conducătorilor țării noastre. Ce, ei n-au numere magice? Ia să vedem ce-ar fi jucat săptămîna aceasta la „6 din 49" domnii Rodica Stănoiu, Ion Iliescu, Adrian Năstase, Ilie Sârbu, Micky Șpagă. Interesant! Iată variantele pe care le-am jucat cu numerele lor magice:

Varianta nr. 1. Numerele magice ale lui Ion Iliescu: **3, 30** (născut pe trei a treia în '30 la Oltenița); **7** (7 milioane de alegători l-au ales pe Ion Iliescu în 1992, cînd a ieșit președinte cu 61,5%); **26** (începînd cu 1979, Ion Iliescu conduce Consiliul Național al Apelor – 1+9+7+9= 26); **14** (725 de lei a fost primul salariu al Ion Iliescu – 7+2+5= 14); **21** (1992 – apare volumul *Probleme globale. Creativitate* de Ion Iliescu).

Varianta nr. 2. Numerele magice ale lui Adrian Năstase: **22, 6** (s-a născut pe 22 iunie 1950); **25** (**1996:** Adrian Năstase publică volumele *Drept Economic Internațional II* și *Umor parlamentar;* 1+9+9+6= 25); **28** (pe 28 decembrie 2000, Adrian Năstase a fost învestit în funcția de prim-ministru al României); **2** (2 băieți); **26** (**1997:** Adrian Năstase publică volumul de legi străine *Documenta Universalis I – Documente Fundamentale ale Dreptului Internațional și ale Relațiilor Internaționale,* volumele I și II).

Varianta nr. 3. Numerele magice ale Rodicăi Stănoiu: **10, 5** (născută pe 10 mai în localitatea Nucet, județul Dîmbovița); **28** (**1999:** doamna Stănoiu este nominalizată la titlul „Femeia anului" pentru *Who's Who;* 1+9+9+9= 28); **39** (născută în '39); **14** (Rodica Stănoiu este autoarea a nu mai puțin de 14 monografii); **24** (1995: Rodica Stănoiu primește premiul V.V. Stanciu al Uniunii Juriștilor din România; 1+9+9+5= 24).

Varianta nr. 4. Numerele magice ale lui Micky Șpagă: **8, 3** (Șerban Mihăilescu se naște pe 8 martie), **44** (în '44), **4** (din 1969 și pînă în 1973, Micky Șpagă urmează specializarea în echipamente hidraulice de presiune), **21** (în 1992, Micky Șpagă devine membru PDSR); **2** (din '02, Micky Șpagă este doctorand în „Perfecționarea sistemului de management din administrația publică centrală").

Varianta nr. 5. Numerele magice ale lui Ilie Sârbu: **26, 5** (născut pe 26 a cincea); **10** (timp de 10 ani, din 1981 și pînă în 1991, Ilie Sîrbu este consilier economic la Mitropolia Banatului); **29** (ziua în care, în iunie 2000, Ilie Sârbu nu a mai fost directorul general al grupului de firme „Fangmeier" – morărit și panificație); **2** (cîte avea înainte); **1** (cîte mai are acum). Să vedem acum cît voi pierde din nou cu guvernarea PSD! Succes!

D. M.

LOTO 6/49
IMPORTANT
Verificati imediat după înregistrarea biletului conformitatea dintre numerele marcate de dumneavoastra si cele imprimate de terminal.
Nici o reclamatie viitoare asupra acestui aspect nu va fi luata in considerare.

Rodica Stănoiu și-a mai făcut o casă!

Brrr, cred că deja îi vine să ne dea-n cap cu balanța aia a Justiției, cu toate ciocanele de judecător din teritoriu sau cu un teanc de dosare puse la împuțit pe la vreun parchet din centru. De fapt, nu e vorba chiar de Stănoiu, ci de ministerul său, și nu e vorba că și-a făcut o casă, ci că tocmai și-a renovat una, adică tribunalul de la Constanța. Iar ministra a fost nevoită să se trambaleze la inaugurare, ca orice demnitar cu o imagine cam de Diamant pe lămpi. Să vedem, în continuare, cum arată o astfel de festivitate, într-o zi de sîmbătă, la sute de kilometri de cuibul tău din Pipera, la minus 200 de grade, cînd trebuie să inaugurezi o casă care nu-i a ta și, deci, n-o să fie niciodată în atenția Petromului.

Și ce dacă nu mai intrăm în Europa din cauza Justiţiei? Pe mine personal mă doare-n cur. Acesta e răspunsul oficial pe care, menținîndu-mă în funcție, domnul Iliescu și domnul Năstase vi-l tot dau de trei ani. Alte întrebări?

Rodica Stănoiu, coșmarul Justiţiei românești, un personaj desprins parcă din memoriile lui Eliade: oricît de tare ne-ar izola Europa de lumea civilizată, ea știe că, undeva, la țară, o așteaptă o casă dărăpănată, gata să fie vîndută a doua oară pe un preţ fabulos la Petrom

Deci, frig. O cioară a căzut la datorie în curtea imobilului, cineva o ia și o aruncă în lada de gunoi a istoriei. „La Justiție în poartă / E o cioară moartă", zice unu', refren de peluză. Vine Stănoiu, primește flori, intră, pupături. Abia după cîteva minute apare și prefectul PSD, Martin. Sărută mîna superiorului. Apoi ia și alte mîini de femei la rînd, le sărută și pe acelea, strînge și cîteva de bărbați. Toate astea, cu stînga în buzunar. Elegant, ca la țară. În sfîrșit, apare și Mazăre. Ca să încapă jeepul lui și mașina badigarjilor, a trebuit să zboare o Leganză de la minister. La fel, sărutări de mîini. Primarul e mai spălat, nu stă cu stînga în nădragi, dar nu prea bagă pe nimeni în seamă, lecțiile de aroganță de la șefu' Adi au prins perfect la el. Apare și ÎPSD Teodosie Tomitanul, cu un alai de studenți la teologie. Normal, sărutări de mîini.

După slujba arhiepiscopului, urmează alte pupături. Președintele Curții de Apel Constanța: „Finalizarea în termenul recomandat de doamna ministru, mulțumim doamnei ministru, mulțumim doamnei ministru, mulțumim doamnei ministru" etc. Zice și ceva de „relația dintre om, lege și cetățean", de unde pricepem că cetățeanul nu e om, iar omul n-are nici o treabă cu cetățeanul. Urmează Stănoiu: „Onorați reprezentanți ai celor trei puteri din stat…". Ooops! Ce adînc, vă dați seama? Cu presa nu vorbește, presa e rea și îi numără casele. Bate cîmpii despre „standardele europene pentru magistrați" și încheie cu „sprijinul din partea Guvernului, personal a prim-ministrului, domnul Adrian Năstase".

În acest timp, prefectul și-a pipăit freza, nu cumva să i-o deranjeze Teodosie cu busuiocul, Mazăre s-a legănat plictisit și a căscat cu ochii pe ceas, iar subprefectul Moga și-a scos o pată de pe gulerul hainei, cu puțin scuipat. S-au mai plimbat puțin prin clădire, primarul s-a cărat pe furiș, iar studenții teologi s-au apucat de poante cu microfonul: „Bună ziua, sîntem de la Partidul Noua Generație…". Asta e o inaugurare. Șefii locali îi mulțumesc ministrului, ministrul prim-ministrului, iar arhiepiscopul cui știe el mai bine.

Dura lexus

Stănoiu merge la Giurgiu pentru o agapă în două

Nu cu mult timp în urmă, Rodica Stănoiu se lăfăia pe bancheta din spate a unui Volkswagen Touareg care alerga cu girofarurile date la maximum pe șoseaua Giurgiu-București. Se grăbea să taie pamblicuța noului sediu al Tribunalului Giurgiu, o clădire a cărei arhitectură megalolitică nu are prea mult de-a face cu acest oraș unde apa caldă nu s-a mai văzut la robinete încă de pe vremea cînd era raia turcească. Și unde oamenii se mai îngrijorează și acum că li se termină butelia. În fine, femeia se grăbea, veți spune, fiindcă e ditamai ministreasa și are, vezi Doamne, program încărcat. Ei bine, dragilor, mai există o explicație: președinta Tribunalului Giurgiu, madam Dobre Ecaterina, este fosta colegă de cameră din vremea cînd doamna Stănoiu tocea la criminologie în cămin. Vă dați seama că toată acea atmosferă festivă de la inaugurarea giurgiuveană a avut și aerul unei agape în care cele două justițiare și-au amintit, într-o atmosferă caldă, tovărășească, de vremurile minunate în care prăjeau cartofi în semiobscuritatea coridorului. Și își promiteau una alteia că, la o adică, se vor promova reciproc numai și numai pe criterii de competență.

Faultatea de Drept

Loc de retrocedat cu capul

Moartea ca o pradă de proprietăți

După ce a fost uns primar în comuna Trifești, județul Iași, Vasile Untu a început să facă dreptate localnicilor care voiau să-și recupereze pămîntul și pădurile confiscate de comuniști. Și, ca un bun creștin ce este, a început să dea pămînt morților. Astfel a primit pămînt în 2001 Manea Ion, mort în 1999. Ca să aibă ce munci și din ce trăi pe lumea cealaltă, să nu moară de foame și să se întoarcă, Doamne ferește, pe lumea asta. La puțin timp însă, tot ca un bun creștin, primarul Untu s-a înțeles cu mortul și cu familia lui și a reușit să-i ia el lotul, ca să nu mai muncească bietul om decedat, și acum, după o viață de muncă. Și ca să nu existe certuri între frați, domnul Untu a mai luat o decizie înțeleaptă. Fratelui celui mort, lui Manea Mihai, viu și în zilele noastre, nu i-a dat act de proprietate asupra a 10 ha de pădure, recuperate în justiție din 2003. Așteaptă probabil să moară ca să îi dea proprietatea. Pentru că, în politică, e mai bun un om mort decît unul viu și trebuie răsplătit. Păi, un mort apare pe liste de adeziuni electorale și poate vota apoi de mai multe ori, cu cine vrea primarul.

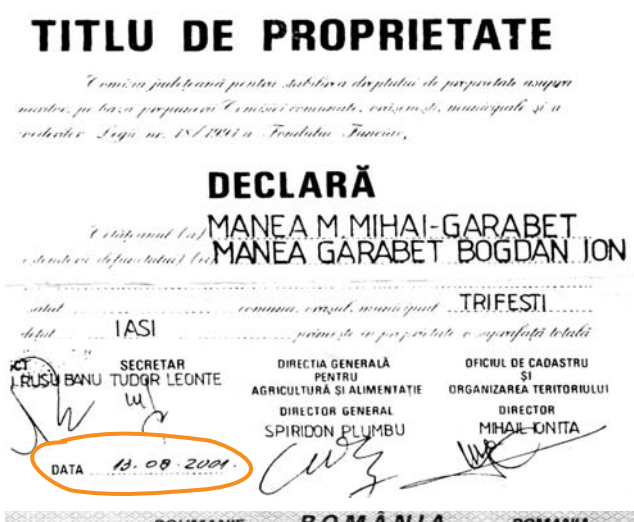

TITLU DE PROPRIETATE

DECLARĂ

MANEA M. MIHAI-GARABET
MANEA GARABET BOGDAN ION

IAȘI — TRIFEȘTI

SECRETAR COMISIA JUDEȚEANĂ: RUSU BANU TUDOR LEONTE

DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU AGRICULTURĂ ȘI ALIMENTAȚIE — DIRECTOR GENERAL: SPIRIDON PLUMBU

OFICIUL DE CADASTRU ȘI ORGANIZAREA TERITORIULUI — DIRECTOR: MIHAIL IONIȚA

DATA 13.08.2001

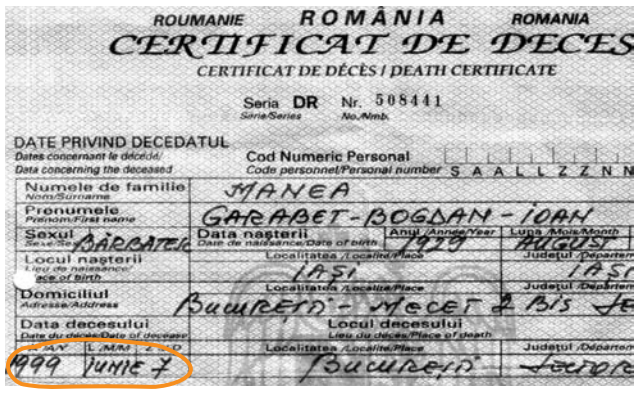

ROUMANIE ROMÂNIA ROMANIA

CERTIFICAT DE DECES

CERTIFICAT DE DÉCÈS / DEATH CERTIFICATE

Seria DR Nr. 508441

DATE PRIVIND DECEDATUL

Cod Numeric Personal: S A A L L Z Z N N

Numele de familie	MANEA
Prenumele	GARABET-BOGDAN-IOAN
Sexul	BĂRBAT
Data nașterii	1929 AUGUST
Locul nașterii	IAȘI IAȘI
Domiciliul	BUCUREȘTI - MECET 2 BIS
Data decesului	1999 IUNIE 7
Locul decesului	BUCUREȘTI

Biroul de Investigații

Se va suna trezirea pentru Oliviu Gherman?

Se zvonește că printre cei avuți în vedere de PSD pentru postul de ambasador al României la Paris ar fi și vicele partidului, Ion Solcanu, cel cu figură de pașoptist tocmai întors din Orașul Luminilor. Drept urmare, în cazul – puțin probabil – că Senatorul cu Cioc ar face ceva în această viitoare demnitate, noua sa poreclă în presa francofonă va deveni Barbichette.

Ambasadorul Lelii

La PD Codlea încă se mai cîntă „O, brand frumos“

La Codlea, campania electorală a luat de pe acum forme agresive. Iată că exact lîngă sediul organizației municipale a PD au apărut primele afișe electorale ale concurenței. Ușor subliminal, atît cît permite mușchiul cerebelic, partidul lui Petre Roman pare-se că s-a decis să ia taurul de coarne. Sau măcar melcul. Iar un slogan mai potrivit decît „PROLAB” nici că-și putea găsi. Poate doar „PROHAB”. Aflată deocamdată sub formă de bănuială, ideea că în spatele afișului se ascunde sala de Forță Democrată a lui Petrică ne duce cu gîndul (explicabil) nu foarte departe – la probele pe care membrii acestui partid trebuie să le treacă pentru o poziție mai bună pe listele electorale. Probabil că se ține cont de cîte ridicări face fiecare la bară sau de cît de repede se dezbracă în vecinătatea aceluiași obiect, așezat însă pe verticală.

Din rahat, biceps

România veselă:

Dar din murdar se face

Această formațiune geologică apărută acum cîțiva ani pe trotuarul de vizavi de Gara de Est din București, vă pare probabil familiară. Seamănă a ceva, dar a ce? Pe vremea cînd erați copii răspundeați repede: a pește, nu? Dar acum ați crescut, sînteți patrioți și răspunsul e altul: România! Da, România e țara a cărei hartă sugerează o formă pestească. Are formă, dar să știți că nu miroase a pește, ci a diferite materii pe care bucureștenii le aruncă pe stradă. Cele trei instantanee sînt făcute în diferite anotimpuri. Unul iarna, cînd vremea rece și stratul de gheață acoperă cojile de roșii, felia de pepene, flegma verde și chiștocul de țigară. Unul primăvara – cînd vegetația se străduiește să răzbată și să supraviețuiască printre plasticuri, chiștoace și cioburi. Și, în sfîrșit, unul toamna, cînd vezi că vegetația a murit definitiv și că stolurile de gunoaie călătoare au rămas.

Alter jego

Ce-ți doresc eu Lie, dulce limbă română

Lia Roberts și-a anunțat candidatura la președinție într-o limbă română pe care nici Răducioiu n-ar fi în stare s-o egaleze. Pentru curioșii și masochiștii care n-au prins discursul de lansare în direct, îl reproducem mai jos:

Doamnelor, leidiz end gentălmeni și diăr cildrăn of ză loviluîșăn,

În acest frumoas seară de february, aici, la postul de televijăn Antena Oan – salutare mistă' Marius Tuca, hello, Jojo, săru' mîna, Mirceo Rado; ce mai faci, mă, Horezean? – ce ziceam?... Scuz mi, pardon, scuzaț-mă. Scuzaț, nu pardon... cum se zice în iour limba la americănescu' „pardon“? So, mă scuzaț, ai mast să dau un fonspic, să-l întreb pe Dick cum se zice. *Hello, Dick is home? Hu ză fac ar iu, bici?! Ghiv mi ior big Dick... Scuz mi, giv mi Dick! Aaa, iu, bici, iu ar an prostituat, Dick is in ză bedrum, ai andestend... So, tel him... Hello!... Alo, a dracu' bagaboant', ai închis!* So, pipăl din aceast sală, ar iu redi să auziți de ce v-am chemat? Ar iu redi? Sei ieee! Yo, yo! Ai gat ză pauăr! Ai gat ză pauăr! Cechirap! Yo, man, mistă' Voiculescu, put io hends in di er! Ză mani ai lu' mistă' Ceaușesco sînt la tine? Fac! Pe acest oldman l-am ratat!

So, diăr Mirceo Rado, is ză moment tu anunț iu pentru ce ză hell v-am chemat aici. V-am chemat tu anunț iu mai candidatura pentru Palatul Coceni! Ai hav mani, ai hav fivtin bilioarde tu invest in dis compania electorală or dis holding electoral or uat ză fac is dis, SRL, SA, familiar asocieișăn, eniuei. La mine mani no problemă! Încă tînără, gud luching old uămăn uit nais tits, uant american bogat stabilit în SUA. Sori, Mircea Rado, rog aventurierii cu hangri-n gît să se abțină sau să trimită foto.

Bruce Lia

Tupeu 2004

Parlamentul românesc:

Săracu', proasta și o guguștiucă

În legătură cu... pîrţ!... scuzaţi, proiectul meu de... pîrţ!... pardon, lege, ideea mea a fost un... pîrţ!... scuze, un demers normal pentru Parlamentul nostru de... pîrţ, pîrţ, pîrrrţ!!! Hai c-am dat dracu' și pijamaua asta!

Șeful Comisiei juridice din Senat, Ion Predescu, un accelerator al întîrzierii integrării europene

În timp ce marile probleme ale țării atrag atenția de la adevăratele probleme ale țării, corupția corupe, iar puterea pute. A șpagă, a baronet umplut cu ceapă, a cîrnat de București cu Mercedes la scară și varză de Bruxelles la știri. Toți pro-Stănoii s-au adunat în fața Uniunii Europene să se jure că nu fură, dar i-au prins cu Creața-n gură – cum o scoteau Iliescu și Corina fată mare pe Rodica. Haideți să-i înjurăm pe:

Ion Predescu: Nesimțire 2004. PSD = PCR, Predescu = Elena Ceaușescu. În timp ce toată lumea se preocupă de limitarea puterilor conferite aiurea parlamentarilor – pe stil țară balcananieră – tataia Predescu vine și propune un proiect de lege. Proiectul prevede: suspendarea pedepsei cu închisoarea sau a anchetei penale privind un parlamentar; o vîrstă scăzută de pensionare pentru parlamentari: 57 și 62 de ani; pensie de 80% din media salariului lunar; și alte măgării născute din imunitatea parlamentară. Ai dracu', nu vă mai ajunge un buget, n-ați vrea poate să anexăm și Cadrilaterul, să mai sugeți voi niște indemnizații și diurne?!

PSD: Tîmpeu 2004. Partidul-stat s-a pus cu analiza pe presă. Partidul a tras mega-concluzia că în țară sînt prea multe ziare și canale mass-media, în special față de piața de publicitate. Mă, nu vă e rușine, voi ați vrea să rămîneți numai cu *Ziua* și cu *Adevărul,* să ne umpleți la știri interne de „Nou! Distrigaz Sud vă recomandă să stingeți gazul la plecare" și, la externe, „CFR-Marfă vă urează La Mulți Ani!".

Guvernul României. Tupeu 2004. Guvernul care nu-l merită pe cel mai bun premier Adrian Năstase a mai trăsnit o idee: fiindcă nu a primit fondurile de la UE pentru construcția autostrăzii Brașov-Borș, guvernul a luat trei mii de miliarde de la bugetele Sănătății, Educației, Justiției, în total 7 ministere. Asta e paradoxul marelui rafinat Adrian Năstase: în marea lui înțelepciune, cînd aude de Cultură, marelui colecționar Năstase îi vine să scoată pușca și să jugănească poporul, ca pe Ilie Sârbu la vînătoare!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	11 puncte
2. Adrian Năstase	9 puncte
3. PSD	4 puncte

Poliția presei

Avampremieră sau n-aveam premieră?

...Aceasta-i întrebarea. După o scurtă dezbatere, secția „Îndreptări ortografice, ortoepice și ortopedice" de pe lîngă *Academia Cațavencu* a hotărît că nu se spune corect nici „avampremieră", așa cum au formulat pe copertă cei de la revista *AutoShow*, și nici „avanpremieră" așa cum se spune corect. Ci „avampremier". Iar în unele cazuri, doar atunci cînd este vorba de doamna Dana Năstase, soția premierului, să se spună „Avampremieră".

Daniel GOACE

Domnul Rus împlinește mai multe vîrste!

Sîmbătă, ministrul Ioan Rus a împlinit o anumită vîrstă, iar Realitatea TV s-a grăbit să ne arate acest eveniment pe banda de text care curge în josul ecranului.

Numai că, pe la ora 12, ni se spunea că ministrul împlinește 55 de ani, pe cînd, peste vreo două ore, la același post, pe aceeași bandă, același ministru împlinea altă vîrstă, respectiv 49 de ani! Iată cum, sub ochii noștri, se petrece fenomenul extraordinar de întinerire a Guvernului!

Ofițerul Bunăstării Civile

Anacronica TV

Parlamentarii şi-au făcut testul Bârca

Marţea trecută, aşa, numai de-al dracu', mi-am pus la cuptor un pui bine împănat cu usturoi şi stropit cu sos haiducesc, apoi mi-am făcut o salată de fructe cu kiwi, banane, portocale, ananas, gref, plus coniac şi două-trei linguri de frişcă şi am dat drumul la *Observator* să văd cum supravieţuiesc ăia şase parlamentari numai din 400.000 pe săptămînă. I-auziţi un calcul la doamna Maria Petre (PD): „În prima zi am făcut economie astfel că mi-au mai rămas bani de legume, orez şi apă." Probabil că apă minerală, de spălat pe mîini, că altfel nu mi-l imaginez pe sărmanul ăla care din 50.000 pe zi se gîndeşte să-şi mai cumpere apă de băut. Miliardaru' Raj Tunaru e mai şmecher: „Mă descurc destul de bine cu banii pentru că nu mănînc. Cred că o să mă apuc de slăbit." Aţi auzit, dragi pensionari costelivi care cîntăriţi 50 de kile abia după ce v-aţi luat medicamentele şi asta cu tot cu căruciorul lu' ăla mic? Asta-i soluţia: apucaţi-vă de slăbit! O să economisiţi bani şi o să mai şi scăpaţi de kilogramele în plus!

Graşi-Hopper Zürich

Trampa şi ecranul

A venit vremea doamnei Jurca

Nu înţeleg ce le-a tunat şi le-a fulgerat celor de la Antena 1 pe Romica Jurca. Venerabila doamnă care a învins vremurile prezentînd timpul şi invers are parte acum de un statut special faţă de celelalte prezentatoare de meteo, mai tinere, mai sportive. Dacă Păsărina stă la căldură şi îşi fîţîie decolteul prin faţa unei hărţi imaginare, doamna Jurca este scoasă de trei ori pe zi din studiouri sau din casă şi filmată în stradă. Nu înţeleg de ce e nevoie să se facă atîta deranj. Să fie oare pentru că INMH-ul nu cooperează cu doamna Jurca astfel încît dumneai nu poate să afle cum e vremea în ţară şi trebuie să se uite pe cer ca să zică: „Se pare că astăzi în Bucureşti nu plouă. Dar cum rîndunelele zboară destul de jos, cred că dacă mai stăm ceva pe aici, o să ningă. Cît despre temperaturile de astăzi din Capitală, mie una mi-e frig".

Jurcă plouată

Băieţi, e greu să joci rolul dacă nu trăieşti totul cu adevărat. Eu, de pildă, cînd spun Craiova, mă aplec; cînd spun Satu Mare, dau ochii peste cap; iar la Constanţa mă întorc cu spatele. Se spune despre mine că mimez vremea bună mai bine decît Nicole Kidman.

Cosmina Păsărin, interpretă principală în *Vara ispitelor,* ajunsă acum să prezinte şi celelalte anotimpuri în filmul serial *Vremea la PRO TV.* Aici, alături de Badea şi Oreste, cărora le-a trecut vremea la Prima TV.

★ L-am văzut la Antena 1 pe Bălan de la *Saliva Mobilă* făcînd un reportaj cu Terente, în genul acelor reconstituiri de pe Discovery. La un moment dat, Terente, eh, Terente, un barcagiu de Deltă, vai de steaua lui, se repede pe mal la nişte donşoare costumate în haine populare de epocă şi le bulăneşte de-a binelea în timp ce cameramanul alerga după el cu camera pe umăr. Mi-am dat seama clar că era trucaj pentru că altfel vocea lui Bălan ar fi trebuit neapărat să lase pe obiectiv nişte dîre de scuipat.

★ La Teo a debutat o trupă, Playback pe numele ei. Cică îi parodiau pe ăilalţi care făceau playback pe dos în timp ce ei, sinceri, fac pe faţă. Erau durdulii şi-şi mişcau buzitele aşa de convingător încît nu m-am prins c-ar fi vreo vrăjeală la mijloc. Oi fi eu tîmpit, dar dacă asta e o parodie de playback, eu nu mai înţeleg chiar nimic. Genial mi s-ar fi părut dacă puneau CD-ul şi pe urmă ar fi plecat acasă. Aşa da, m-aş fi prins că fac playback.

★ Am şi eu o nedumerire: de ce nu a apărut Cristian Tudor Popescu în trening la ultimul *Tucă Show?* Oare de cînd s-a lăudat Lia Roberts cu treningul ei american, lui Popescu i-e ruşine să mai iasă-n lume cu Adidas-ul lui?

★ L-am văzut pe Petrişor la televiziunea sa actuală, Tele 7 abc, cum îşi băga degetul şi gusta de prin bucătăriile restaurantelor malteze. Petrişor era să ia bătaie de la bucătari dacă nu ar fi fost celălalt român, cameramanul. Care, judecînd după tehnologia folosită la Tele 7 abc, sigur era un băiat zdravăn, că doar o cameră din aia veche VHS nu poate să ţină oricine.

★ De cînd s-a mutat S.O. Bălan la emisiunea Zahareştilor, zău dacă am mai văzut un zîmbet pe feţele celor doi. Înainte mai făceau glume, conversaţie, chiar dacă nesărată, da' măcar îşi mai dădeau nişte ghionturi pe sub masă. Acum ce ar putea să-şi zică unul altuia: „Ai văzut, dragă, cît de desfigurată era baba aia violată? Uau, da, ai dreptate. De o săptămînă n-am mai văzut aşa ceva".

★ Ceva s-a schimbat la Cosmina Păsărin. Nu mai e ca pe vremuri, de gaşcă şi uşor prostuţă. E afectată, serioasă şi demnă ca o secretară cu ochelari. Cine naiba a stricat-o: George Vintilă sau pictorialul ăla din *Playboy* cu ea şi Luciu?

★ Într-o armonie familială desăvîrşită – cum numai în reclamele la asigurări întîlneşti – un tată îi arată copilului noua lor casă. Cu un zîmbet plin de dragoste şi satisfacţie, îi spune: „E mică, dar e a noastră." Mi-amintesc toate discuţiile înveninate pe care le-am avut în pat cu fostele mele iubite. Nici una nu m-a învăluit în căldura tandră a acestei replici. Ale dracului curve fără sentimente! Ooofff.

★ Însetat de senzaţii tari şi adrenalină, dau joi, 12 făurar, pe serialul *Tînăr şi neliniştit.* Da, mai e, şi e la episodul 2089. Gluma s-a îngroşat din cauza fazelor în care personajele stau şi vorbesc singure fără nici un rost. 40 de minute de: „Ha, ha! Crede că mă păcăleşte pe mine?", „Oare ce urmăreşte...?", „Vor vedea ei!", „Aşa... mă duc la tribunal... o pun eu la punct!". Am stat pînă la final, să văd măcar un personaj care într-un moment de inspiraţie genială să se întrebe, cu o licărire discretă în ochi: „Cine naiba scrie scenariul?", „ Ce dracu' caut eu în serialul ăsta?" sau măcar „De ce vorbesc singur?". N-a fost să fie.

★ Alo, tanti CNA? Se aude? Suntem noi, Bugs Bunny, Duffy Duck, Sylvester şi Porky Pig, şi vrem să vă anunţăm că intrăm în grevă dacă nu vorbiţi cu pîr-pîr-pîrliţii (mi se şopteşte din spate) de la Cartoon Network România, să nu ne mai du-du-du-bleze vocile. Mai cerem şi demitterea tipului care a crecre-zut că replica „Ce se întîmplă, moşule?" ar fi comică... Asta a fo-fo-fost tot!

★ Aflăm de la *Ştirile PRO TV* că românii sînt pe locul 6 în topul mincinoşilor. Cu acest anunţ, tocmai am urcat pe locul 5.

★ România 1. Sîmbătă, 21 februarie. La 48 de ore după ce Europa ne-a făcut cu degetul mijlociu, postul public naţional se mobilizează exemplar. Un amplu reportaj difuzat în cadrul principalei emisiuni de ştiri ne-a arătat cît de nasol este cu mafia din Bulgaria, o ţară faţă de care, prin comparaţie, vorba realizatoarei, „România este paradis". Despre cît de european este raiul românesc aveam să aflăm însă abia a doua zi, cînd, la aceeaşi oră, pe alte canale, se difuzau două ştiri în prime-time: „Nicolae Guţă declanşează războiul cu Adi Minune pentru coroana de Rege al Manelelor, în timp ce nişte ţărani din Dolj dezgroapă un mort, îl căsăpesc, îl ard, îi beau cenuşa şi astfel lichidează definitiv strigoiul. Deci, e limpede: în ţigănia ei medievală, România a ajuns o ţară mult mai sigură decît Bulgaria.

★ Cred că subtitrare mai proastă ca aceea de la *Singurul supravieţuitor,* duminică, pe Antena 1, n-am văzut nici la filmele de pe calculator. Replicile apăreau scrise în felul următor: „Da? Chair aşa?" sau „Ce vrei să demonsterzi?". Dacă problema asta nu se remediază, într-o zi o să vă miraţi că nu aveţi voie să vă uitaţi la un film pe Atnena 1 pentru că pe bulina roşie scrie „61".

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Un cutremurător articol din ziarul Libertatea *a făcut-o pe prea simțita Maria Stoica să intre la idei. Ce-ar fi să încerce și ea chestia asta? Și nenorocirile ar trece ca un fum! Ce-ar fi să fie adevărat? Ce-ar fi să se poată?*

Vergilică: *Mario, chiar nu înțelegi că o să miroși a chimicale?*

Maria: Da, dar voi mirosi și a dolari. Dolari, acilișea în mîna mea.

Vergilică: *La ce îți trebuie atîta bănet?*

Maria: Vreau și eu un televizor nou, vreau să iau altă mobilă în casă, vreau și eu alte covoare, vreau să plătesc întreținerea.

Vergilică: *Adică tu crezi că dacă îți vinzi trupul medicinei ne ies atîția bani?*

Maria: Vezi că nu ai înțeles? Eu vreau să mă duc la o firmă de medicamente și să-i pun pe oamenii ăia să testeze pe mine medicamentele. Dar cu banii înainte.

Vergilică: *Păi, mori, fă, dintr-o greșeală!*

Maria: Mor, vă rămîn vouă banii. Îi iei și lu' Găbițu de îmbrăcat, îi dai bani la școală, îi faci și tu o friptură ca lumea…

Vergilică: *Mori ca proasta?*

Maria: Păi, nu trăiesc ca proasta de nu-nțeleg nimic de la un salariu la altul? Acum, na, mor.

Vergilică: *N-or să te primească, că ești bolnavă!*

Maria: Nu, sînt sănătoasă tun…

Vergilică: *Păi, n-ai fost la spital anul trecut?*

Maria: Ce-ai tu, Vergilică, cu trecutul meu, ce-l tot admiri?

Vergilică: *Păi, nu era să mori? Crezi că ăia nu se uită pe cine ia?*

Maria: Lasă-mă, că eu mă duc la teste de medicamente și mă vînd pe bucăți. Vrea ăla rinichi? Dau rinichiul să se bage medicamente în el.

Vergilică: *Cît costă asta?*

Maria: Cîteva mii de dolari. Trei-patru… terminăm asta, întreținerea și luăm teveu.

Vergilică: *Dar pe inimă cît poți lua?*

Maria: Inima? La zece mii de dolari!

Vergilică: *Păi, atunci vinde inima!*

Maria: Mă, să știi că ai dreptate!

Vergilică: *Dar capul, cît e cu capul?*

Maria: Cred că e dublu decît cu inima!

Vergilică: *Și tu ești bună, că ai niște vise, niște prenesimțiri… niște aspirații. Plus că nu bei, nu fumezi. Tocmai bună ești. Dar dacă nu treci de preselecție?*

Maria: Păi, vorbim și noi cu colegii noștri de la *Cațavencu,* o fi cineva care cunoaște la medicamente.

Vergilică: *Vrei să mori pentru bani?*

Maria: Parcă mă bate gîndul!

Maria răspunde

Dar la poarta poliției oare cine bate? Piedone.

Acest șir de trei fotograme ne-a impresionat plăcut de cînd l-am văzut pe site-ul unei agenții de presă. Ne-a plăcut pentru că am realizat imediat valoarea lui educativă. Să vă explicăm de ce. În primul rînd, pozele ilustrează lupta lui Piedone (alias Cristian Popescu) cu hoțul. Pozele au fost realizate acum trei ani, iar cel care și-o ia este chiar un nenorocit care a vrut să fure Mercedesul 500 al celui mai cunoscut inspector alimentar din România. Privind la aceste poze, înțelegem de ce lui Cristian Popescu i se spune Piedone. Nu numai că seamănă un pic la statură, dar și bate ca Piedone. Ați văzut filmul ăla în care Piedone-actorul îi dă una răufăcătorului, iar răufăcătorul zboară 7 metri? Ei, și aici e la fel, dar al nostru e mai șmecher. I-a pus pe cei doi polițiști să îl țină ca să nu fie nevoit să se aplece după el de fiecare dată cînd îl zboară prin sediul poliției.

La Piedona è mobile

Liviu Mihaiu vă prezintă din realizările Biroului de Investigaţii:

un peremist ce-şi trateaza calviţia cu petrol irakian, o modalitate prin care un prefect dobrogean face un trick american şi o scrisoare spurcată a unui personaj vopsit la păr şi la dosar.

Mihai Lupoi a primit petrol de la Saddam

În februarie 2001, o delegaţie oficială a Partidului România Mare s-a deplasat în Irak. Ea a fost formată din senatorii Mihai Lupoi şi Nicolae Iorga şi din deputatul Cristian Buzea, la care s-au mai adăugat încă 59 de persoane, dintre care 12 oameni de afaceri irakieni cu societăţi în România şi şase moldoveni. Deplasarea a fost organizată de Camera de Comerţ şi Industrie româno-irakiană. La Bagdad, parlamentarii români s-au întâlnit cu ministrul irakian al Petrolului şi cu alţi oficiali ai lui Saddam. Mullahul României Mari, Vadim Tudor, uită că avionul companiei „Moldavian Air" a transportat la Bagdad o tonă de materiale sanitare, în cadrul programului „Petrol contra hrană". Mullahul se face că plouă, că i-a dat binecuvântarea lui Saddam împotriva coaliţiei anglo-americane, în toţi anii care au precedat eliberarea Irakului. Că a primit un ceas de la satrapul irakian, cu care n-a scăpat prilejul să se fălească de nenumărate ori în public. Că l-a sprijinit moral şi propagandistic pe Saddam, împotriva programelor de integrare europeană şi euro-atlantică ale României. Mullahul uită că, în contrapartidă pentru acest ajutor, Saddam i-a dat cupoane de petrol lui Mihai Lupoi. La scurtă vreme după întoarcerea din Irak, standardul lui Mihai Lupoi a sărit ştacheta. Dintr-un amărâştean de ofiţer în rezervă, cu o sumedenie de belele penale lăsate în urmă, de pe vremea când a activat în diplomaţie, s-a pricopsit cu trei apartamente în centrul Capitalei. Dintre care unul este în blocul Dunărea II, pe strada Biserica Enei, vizavi de Arhitectură. Din informaţiile noastre, Lupoi a vândut cupoanele într-o ţară occidentală. Nouăzeci de procente din valoarea tranzacţiei au intrat în vistieria mullahului Vadim, pe care n-o controlează nimeni, iar restul, la Mihai Lupoi.

Ţepe americane pe meleaguri româneşti cu prefecţi dobrogreni

În ultimul timp, tot mai multe firme din SUA au tras tunuri mari în România. Şmecheria este una foarte simplă şi o puteţi încerca chiar dumneavoastră, cu condiţia să aveţi acces la Internet preţ de jumătate de oră. Ce aveţi de făcut este să căutaţi firme din Statele Unite specializate în înfiinţarea de firme. Puteţi încerca la adresa www. Corporate.com. Contactaţi firma respectivă şi solicitaţi-i să vă înregistreze o firmă în SUA cu ce capital social doriţi dumneavoastră. Poate fi şi de un milion de dolari. Contra unei taxe de câteva mii de dolari figuraţi cu acest capital şi primiţi acţiunile aferente. Nişte hîrtii fără valoare în fapt, dar care în România pot valora mult. Cu condiţia să găsiţi fraierii care să le cumpere, să păcăliţi bănci care să vă crediteze luîndu-le drept garanţie. Şi mai este un avantaj! Firma respectivă poate fi trecută pe un nume fictiv şi pe adresa unei cutii poştale. Adică în cazul unui proces, în instanţă se prezintă o firmă-fantomă.

Dacă nu v-am convins încă de avantajele unei astfel de inginerii, aflaţi că şi prefectul Constanţei, Gheorghe Martin, şi-a înfiinţat o astfel de firmă – Polaris Enterprises Inc. – la care, conform unor date din 2002, a menţinut balanţele între 1-10 milioane de dolari. Pe aceeaşi adresă cu firma lui Martin figurează şi firma Alfa el Corporation, care e implicată în cumpărarea „Casei Bucur" din Bucureşti, un imobil din patrimoniul naţional al României, ce nu putea fi în nici un caz vîndut. Acum, în instanţă nu are cine da socoteală de această mînărie. Vedeţi, se poate face treabă bună cu astfel de firme-fantomă. Treceţi repede pe Internet!

Biroul de Investigaţii

O scrisoare pierdută de Securitate

Aristide Buhoiu este un personaj vopsit nu numai la păr, dar şi în dosar, despre care foarte multă lume informată şi răutăcioasă spune că este un securist căzut în dizgraţie. Plecat din ţară înainte de '89 cu autoturismul, familia şi plăcile pentru viitorul ziar românesc din SUA, *Universul*, fostul coleg al ofiţerilor Tudor Vornicu şi Alexandru Stark a primit din ţară, zice-se, până şi biblioteca personală prin amabilitatea organelor de partid şi de Securitate a statului. Dezavuat de către diasporă, vine în ţară în preajma evenimentelor din '89 şi încearcă până astăzi să se integreze în structurile statului, în anturajul preşedintelui Iliescu, în împărăţia lui Gigi Becali (căruia a încercat să-i vândă o licenţă de televiziune) sau chiar sub fustele fantomei DIE, Lia Roberts (a încercat să intre fără succes în staful ei de campanie, cu toate că dna era „deschisă 360 de grade"). O scrisoare veche, furioasă, dar mai ales autodenunţătoare, face din domnul Buhoiu nu numai un cameleon penibil, ci şi un candidat la un asasinat de revoluţie. Citiţi şi vă minunaţi:

„Tovarăşe Emanoil Valeriu,
Am plecat din Bucureşti complect desgustat de felul tău de a mă primi şi-mi satisface dorinţele profesionale în limitele posibilităţilor. Nu mă miră deloc poziţia ta de lingău comunist. Ai fost sluga credincioasă a banditului de Ceauşescu, acuma îl slugăreşti pe porcul de Iliescu şi aşa mai departe. Ruşine să-ţi fie de bestie bolşevică. Află dacă nu ai ştiut până acuma, că individul care l-a înjunghiat pe Nicu Ceauşescu era omul meu, plătit cu dolari grei, dar fiştiindu-se de a nu fi prins, nu a înfipt cum trebuia lama în pîntecele diavolului. O va înfinge bine de data asta, sau poate chiar eu personal, cu ocazia viitoarei judecăţi a întregii naţiuni româneşti împotriva actualului regim criminal terorist, la fel ca şi a lui Ceauşescu. Ruşine să-ţi fie animal inconştient cu chip de «om»."

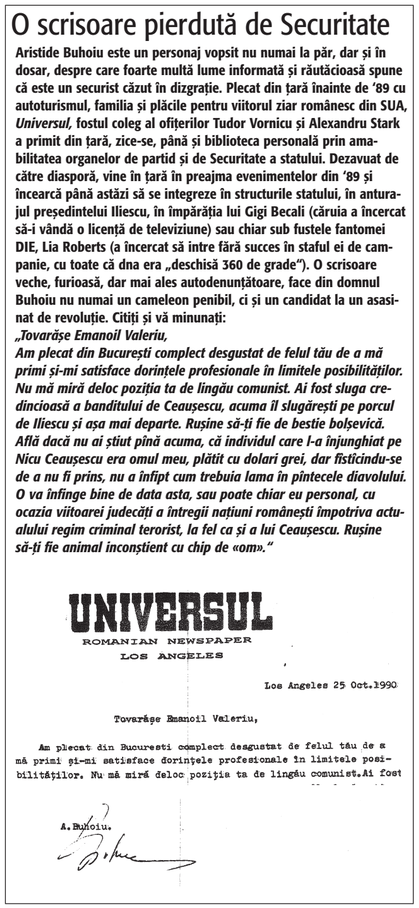
UNIVERSUL
ROMANIAN NEWSPAPER
LOS ANGELES

Los Angeles 25 Oct.1990

Toverăşe Emanoil Valeriu,

Am plecat din Bucuresti complect desgustat de felul tău de a mă primi şi-mi satisface dorinţele profesionale în limitele posibilităţilor. Nu mă miră deloc poziţia ta de lingău comunist.Ai fost

A.Buhoiu.

codrul bunelor maniere

Fă-te fratelli cu poliţia judeţeană pînă treci vama!

Una dintre firmele de transport influente care se trag de izmene cu şefii de vămi din România este societatea F.lli Galassini, prezentă de multă vreme pe piaţa românească. Faptul că lucrează de atâta timp în România le-a permis Fratellilor Galassini să aibă relaţii mai mult decât privilegiate cu toţi factorii de decizie din sistemul vamal sau din poliţie. Atât de privilegiate încât, aşa cum vedeţi în fotografia alăturată, F.lli Galassini nu se sfieşte să sponsorizeze producerea de materiale promoţionale „cu cântec". Nu am fi aflat de această iniţiativă de marketing, dacă unul dintre reporterii noştri nu ar fi reuşit să fotografieze cele două brichete ce zăceau pe masa unui angajat vamal din Borş. Poza nu are o calitate deosebită, fiind făcută cu ajutorul unui telefon mobil. Puteţi însă uşor distinge că F.lli Galassini şi-a permis să asocieze numele companiei cu cel al Inspectoratului de Poliţie Bihor.
De ce oare? Ca să îi pună în gardă pe eventualii poliţişti care ar încerca să îi verifice? E foarte uşor de presupus că italienii de la Galassini nu şi-ar fi permis un asemenea gest dacă nu ar fi beneficiat de acceptul conducerii IPJ Bihor cu care, probabil, au strânse relaţii de amiciţie. Mai departe, este foarte uşor de presupus că cei de la F.lli Galassini nu s-ar sfii, în cazul în care ar întâmpina cine ştie ce probleme, să apeleze la comandanţii din poliţia bihoreană pentru a li se rezolva respectivele probleme. În timp ce alte societăţi de transport din ţară întâmpină diverse piedici de ordin administrativ, indiferent că e vorba de vamă sau de eficacitatea operaţiunilor, Galassini lucrează „en fanfare", beneficiind de sprijinul autorităţilor locale. Că doar suntem fratelli de gintă latină!

Padronatul Şoferilor

dosarele chiXXL

Fac
un apel la cetăţenii oraşului Roman să
mă voteze! Dragi cetăţeni, mă angajez că voi aduce o
mulţime de investitori evrei care, vă promit, vor face din
oraşul vostru o adevărată Elveţie. Astfel, pentru fiecare şomer
vor exista cel puţin zece bănci care se vor bate pe ajutorul lui de
şomaj, iar pentru fiecare disponibilizat vor exista cel puţin
zece bijutieri care să le verifice verighetele şi dinţii
de aur în faţa modernului angro de
amanet.

C.V. Tudor, acest Sancho Panda al politicii româneşti, şi Nati Meir, un evreu care, ca să poată candida din partea PRM, acceptă să devină chiar „sionist rătăcitor" şi „jidan trădător", „plătit cu arginţii lui Iuda"

Dormi liniştit, cumnatul lui Năstase lucrează pentru tine!

Înainte de a ajunge acolo unde, în general, foarte greu se ajunge, n-ar fi lipsit de sens să facem o scurtă recapitulare. Vă mai amintiţi cine este Adrian Năstase? Adrian Năstase este soţul Danei, mama copiilor primministrului României. Dar Dana – ea cine este, oare? Dana Năstase este sora Rodicăi Odobescu, actualul director general de la Tarom. Recapitularea aceasta – pe care unii ar putea să o considere (sau nu) lipsită de sens – atrage după sine o altă recapitulare, a doua. Instalată în fruntea Tarom, sora Rodica a Danei şi-a propus, pentru anul 2004, pierderi de numai 10 milioane de dolari, cu 10 milioane mai puţin decît pierderile din 2003 – aceasta nu este o glumă, ci o declaraţie a unei surori de soţie de primministru. Dar să lăsăm Taromul acolo unde îi este locul, adică în aer, şi să spunem că surioara Rodica ar fi purtat un cu totul alt nume dacă nu ar fi fost căsătorită cu Dan Odobescu. Dar cine este Dan Odobescu? Dan Odobescu este, în primul rînd, cumnatul cumnatului Năstase, un cuplu cît se poate de banal şi de neinteresant dacă nu ar fi fost compus dintr-un prim-ministru şi o soţie de premier. Aşadar, să recapitulăm încă o dată, pentru a ne asigura că am înţeles bine: Dana este soţia lui Adrian, Rodica este sora Danei, iar Dan este soţul Rodicăi şi, de cîtva timp, consilier al preşedintelui Comisiei de Supraveghere a Asigură-rilor, Nicolae Crişan. Pentru cei care au deschis mai tîrziu apa-ratele de măsurare a gradelor de rudenie facem precizarea că, imediat în urma lui Adrian Năstase, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este autoritatea supremă de specialitate, al cărei scop principal ar trebui să fie acela de apărare a drepturilor asiguraţilor şi de menţinere a stabilităţii activităţii de asigurare din România. Dar pînă la apărarea asiguraţilor, CSA se ocupă cu promovarea cumnaţilor, şi nu doar a cumnaţilor, ci şi a soacrelor, soţiilor şi aşa mai departe. Cînd spunem „nu doar a cumnaţilor" ne gîndim în primul rînd la soacra preşedintelui CSA, Aurelia Vasile, care este angajată a Comisiei, şi la soţia preşedintelui CSA, Cristina Crişan, care este director general al unei societăţi autorizate să facă broker-aj pe piaţa asigurărilor. Dar iată că ne-am luat cu soacrele şi ficele lor şi ne-am îndepărtat de cumnaţi. În schimb, cumnaţii Năstase şi Odobescu s-au apropiat, iată, de o piaţă a asigurărilor care, după intrarea în vigoare a Legii fondurilor private de pensii, va fi o piaţă foarte mare, de multe miliarde de dolari. Şi cum CSA este aceea care va hotărî ce societăţi vor fi autorizate să intre pe această piaţă, atunci să te ţii, cumnate!

Apus de Soare peste presă, dinspre SRI

Ovidiu Soare a fost ofiţer de Securitate în Direcţia V, pază demnitari. S-a ocupat de protecţia lui Nicu Ceauşescu şi a Alexandrinei Găinuşe. În timpul revoluţiei, care l-a prins cu gradul de căpitan, s-a refugiat în Circa 1 Miliţie din Bdul Ana Ipătescu, pentru a nu fi lapidat de mase. Va fi reţinut de autorităţile militare, împreună cu 346 de cadre ale UM 0666, din care făcea parte. Membrii acestei unităţi au fost consideraţi teroriştі. Părerea noastră este că parte dintre ofiţerii acestei unităţi cu numărul de cod al Fiarei apocaliptice au făcut poliţie politică. În prezent, Soare este şeful Diviziunii A, „Apărarea Constituţiei", şi face poliţie politică. Pentru el, a apăra Constituţia înseamnă să ordone interceptarea telefoanelor ziariştilor incomozi. Dosarul acestora cuprinde câteva zeci de ţinte, numai în Bucureşti. Îi furnizează informaţii lui Corneliu Vadim Tudor. A fost pus în discuţia consiliului de onoare al SRI de nenumărate ori, pentru că îşi declară simpatia faţă de PRM, dar a căzut în picioare de fiecare dată, inclusiv în timpul „marii vânători de vrăjitoare", promovată de colegiul director al SRI. „Marea vânătoare" a fost demarată de Virgil Măgureanu şi continuată cu succes de Costin Georgescu. Ea a constat într-o operaţiune de supraveghere informativă a oficerilor care furnizau date României Mari. În timpul mandatului lui Costin Georgescu, au fost surprinşi în flagrant 14 ofiţeri, demişi pe loc şi trecuţi fără menajamente în rezervă. Cum Ovidiu Soare este general, dădea ordin ca datele să-i fie transmise tribunului Tudor, prin intermediul subalternilor. Partidul de guvernământ, care are o problemă nerezolvată cu România Mare, ar trebui să ţină cont de acest semnal pe care i-l furnizăm, în deplină cunoştinţă de cauză.

La Otopeni, banii murdari se spală în famiglie

Dacă, la nivel naţional, miniştri ca Dan Ioan Popescu muncesc la contracte care ajută nişte bătrâne sute de milioane de euro să traverseze graniţa României, la Otopeni, aceleaşi eforturi umanitare sunt cheltuite pentru sume de ordinul miliardelor de lei. O microradiografie executată de un grup de experţi locali ne-a pus pe urmele unor specialişti în pierdut urma banilor, numai buni de promovat miniştri. Iată un traseu exemplar: filiala BCR din localitate acordă în serie împrumuturi de câte 2 miliarde de lei unei firmei de bodyguarzi a lui Toader Florian; între cererea creditelor şi virarea sumelor trec maximum 24 de ore; la nici câteva minute după încasarea banilor, aceştia părăsesc firma de bodyguarzi pentru a lua calea altei firme a aceluiaşi Toader Florian, o firmă de construcţii. Nu priviţi cu dispreţ aceste firme, pentru că ele operează în cartierul de bogătani din zona de nord a Bucureştiului. Dar cum banul nu e făcut să stea, el pleacă din Otopeni spre Braşov, în gaura neagră a unor firme aflate în proprietatea onestă a câtorva cetăţeni moldoveni cu mâinile curate de câţi bani au spălat. În timp ce o echipă a *Academiei Caţavencu* sapă la Braşov pentru a lua amprentele mafiei locale a spălării banilor, ne întoarcem la Otopeni ca să vedem ce reacţii au avut autorităţile locale când au fost sesizate cu privire la operaţiune. Cum nu a fost nimic de văzut, o să pomenim aici cum se plictiseşte subinspectorul Dragoş Braharu din lipsă de subiecte serioase, cât şi pe directorul BCR Otopeni, Apopei Daniel, care moare de plictiseală în aşteptarea cuiva care să-l cerceteze. Şi nu ne vom opri din a ne exprima admiraţia cu privire la cadrele fostei miliţii, din care s-a desprins sclipitorul Toader Florian, fost plutonier la Poliţia Otopeni şi care demonstrează că în ţara asta nu numai foştii securişti sunt în stare să construiască reţele de crimă organizată.

Fugi Mircea Toma de obsesia reţelelor de securişti mafioţi şi nimeri în pagina asta.

Fu tare şocat de câte alte reţele mai există în ţara asta. Găsi reţeaua de cumnaţi ai familiei Năstase? Găsi! Ba dădu şi de o reţea de peremişti în reţeaua SRI-ştilor. Dar la ceva nu se aşteptă! Cum s-ajungă, taică, şi poliţiştii în reţele de spălat banii!? Numai Nati Meir lucrează singur. La Roman.

Nati Meir şi mîndria de a fi Roman

Ştiaţi că Roman e oraşul în care s-a născut Andreea Marin? Nu ştiaţi, aşa-i? Şi ea s-ar mira să afle asta. Dar mai ştiaţi că la Roman este o echipă de fotbal care se cheama Laminorul? Nu ştiaţi nici asta. Fotbaliştii sînt atît de anonimi, că nici Andreea Marin n-a auzit de echipa asta. Dar ştiaţi că o firmă cu nume ciudat, Orwaslam, este acuzată că a ţepuit o căruţă de oameni din Roman cum că i duce la muncă afară? Nu ştiaţi nici asta. Nici Andreea n-are de unde s-o ştie, fiind vorba totuşi despre muncă. Dar că nişte bani de la Orwaslam au finanţat Laminorul, ca sponsorizare, ştiaţi? Hai că nu ştiţi nimic. Parc-aţi fi Andreea Marin! Pariez că nu ştiaţi nici că tăticul Orwaslam este Nati Meir, băiatul ăla de-l consiliază pe Vadim şi care a promis că duce Laminorul în A. Toate acestea sînt suficiente, pentru Nati, ca să creadă că poate deveni şi primar la Roman. El, şi nu Andreea! A fost propus de doi PRM-işti locali, Ioan Zăbavă şi Virgil Vieru. Votaţi Nati Meir! Singurul care poate duce Laminorul în A, pe Vadim în turul 2 şi pe Andreea, poate, de ce nu, la o cafea.

Biroul de Investigaţii

Dornene!
Băăă, Dornene! Scoală,
băăă!... Ia zi, cum serveşti? Sec?
Spriţ?... Hai, tată, că avem treabă
căcălău în Parlament! Habar n-ai cîte s-au
adunat pe ordinea de zi. Şi pe-aia de
noapte, că n-are ei tupeu să
închidă localul!

Văcăroiu şi Dorneanu, preşedinţii celor două Camere, propunînd eliberarea unor resurse de la Bufet către populaţie, în ideea de a creşte Produsul Intern Băut

Petrică, văd că nu te-ai
maturizat. În loc să te întorci la
partidul-mumă, ai vrut tu neapărat să-ţi
faci partid, ca să distrugi Opoziţia din interior. Politic nu avem ce să-ţi mai facem.
Dar să ştii că am vorbit cu Adrian,
starostele vînătorilor: te penalizăm
pe linie de AGVPSD.

Petre Roman, un biet fiu de activist, care a trăit toată viaţa din vînătoare. De funcţii.

Mă
duc azi prima zi la
serviciu şi i-auzi ce-mi zice
Mitrea şi cu Micky: cică să
repet după ei a, e, i, ou, ă, î...
N-am înţeles de ce să tăvăleau
pe jos de rîs după ce
treceam de „i".

Ilie Sârbu, unicul pesedist care se plînge că el a pierdut milioane dintr-un singur foc

Marinarul Traian Băsescu, cel care s-ar lega bucuros de catargul Primăriei Capitalei ca să nu mai audă cîntecele sirenelor trase de PSD

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Cel mai prost coteţ din lume!

Cheeky Girls au cîştigat premiul pentru cel mai netalentat duo şi cel mai prost album internaţional, la premiile britanice „Naomi". Compatrioatele noastre meritau însă şi premiul pentru cel mai prost dans din cele mai slabe fundulețe.

Sindicatul cîntă în stradă

***VIP* ne anunţă că Elena Cîrstea a fost dată afară din sindicatul cîntăreţilor (ARTIS) de către preşedintele acestuia, Mihaela Mihai, pe motiv că nu şi-a plătit cotizaţia. În semn de protest, Elena va intra în greva foamei şi nu va mai cînta în cîrciumi, ci numai la metrou şi la arteziana de la Universitate.**

Mincinosul are picioare scurte

Costi Ioniţă se laudă că-i va compune cîteva melodii Shakirei, pentru viitorul ei album. Deci da, sînt sigur c-o să-i compună cîteva manele de pus la sonerie, pentru noul ei album de poze făcute la mobil.

Sexiunea de sexamene

Studentă la Facultatea de Psihologie „Titu Maiorescu", Roxana Ciuhulescu a luat nota 5 la examenul de Psihologia sexualităţii! Sîntem însă convinşi că vedeta din *Playboy* va lua o notă mult mai mare la Psihanaliza sexualităţii, dacă va avea o canapea pe care să se-ntindă şi măcar un sutien pe ea, ca să aibă unde să-şi bage copiuţele.

Bun e Vinul fustangiu

Aflăm din *Story* că top-modelul Alina Puşcău s-a cuplat cu actorul Vin Diesel *(Triplu X, The Fast and Furious).* S-o fi gîndit şi ea că jmekerii ăştia care joacă în filme de super-acţiune au maşini din alea scumpe, cu care intră în vitrinele magazinelor de ţoale fără să şifoneze nici o rochie de firmă!

Cheeky e Poveri

muzeul figuranţilor de ceară

Mui columbien, mademoiselle Anne Marie!

Un nou peisaj de studio cu blondă şi fuste scurte tulbură acum, la final de anotimp geros, teleobiectivul fotoreporterului Gabriel Hennessey. Renumit în mediile hipermondene pentru că a venit din îndepărtata Columbie ca să ne fure nouă manechinele şi să le execute săptămînal pictoriale, Hennessey a ieşit recent la rampă, cu ocazia Tîrgului de bărbaţi de la Salsa, unde a fost achiziţionat decent, pentru suma de 9.200.000 de lei ora. Dar blonda care l-a stors de sentimente pe celebrul pictorialist se numeşte Anne Marie Paraschivescu şi o puteţi admira în mai toată splendoarea, alături de al ei fotograf, în imaginea de mai jos (mai multe poze şi mai provocatoare – în noul număr al revistei *Tabu*, revista sexului frumos şi sexos).

Dar cine este ilustra Anne Marie P.? Ei bine, e mai greu de spus cine este, dar pare mai uşor de menţionat cine a fost: ucenic de vigeiţă la MTV, vedetă a unor celebre emisiuni-concurs de pe TVR2, respectiv fostă companioană light a lui Peter Imre, de la Philip Morris (între Corina Dănilă şi o altă ştiristă full flavour, Diana Lăscărescu). Cert e că senõr Gabriel (să-i trăiască franţuzoaica!) pare super-prins în mrejele iubirii, la fel cum s-a întîmplat şi în cazurile precedente, cînd legăturile lui primejdioase au debutat cu o explozie de entuziasm amoros. Care însă s-a fleşcăit rapid, atunci cînd artistul fotograf bine clădit la sală a realizat că duduile în cauză, cum ar fi Daniela Györfi (pe care Hennessey a pozat-o din toate poziţiile timp de aproximativ 11 zile) sau Cristina Anescu (actualmente veşnica logodnică a hedonistului Miu), nu corespund exigenţelor sale intelectuale.

Gabriel Hennessey, un columbian care, în loc să se ocupe de afaceri serioase, columbiene, s-a apucat de trafic de poze. Părea că are chiar un dezvoltat simţ estetic pînă ce am aflat că s-a încurcat cu kitsch-ul chirurgilor plasticieni, Daniela Györfi.

Nicu Moga, un subprefect en mogue

Vădit lucru, subprefectul Constanţei, Nicu Moga, îi eclipsează pe ceilalţi maciomeni din administraţia locală. De cînd a pătruns în putere la putere, presa feminină s-a deschis ca o floare. Plimbări cu elicopterul, revelioane la crama Murfatlar, pietre semiprețioase vîrîte delicat în decolteul agendei – iată cum îşi croieşte drum spre inima presei domnul subprefect. Fremătătoare, ziaristele se pregătesc de o nouă aventură cu galantul Moga. De Mărţişor, Nicu le-a promis că le arată muntele. „Cine face cinste?", au ciripit ele înveselite. „Nu vă bateţi voi căpşoarele! Doar simţiţi-vă bine!", le-a răsfăţat subprefectul. El a fost pus să promită că-şi va da toată silinţa pentru a desfăta simţurile acestor june, stresate peste an de avansurile bădăranilor din Primărie, Poliţie sau Port şi care habar n-au să aprecieze sufletul: ei se opresc întotdeauna la bumbacul, poliesterul sau din ce naiba se mai fac bluzițele de ziariste în ziua de azi.

Emilică şi cele 15.000 de specialităţi de patiserie

Aşa cum o merita, de altfel, fostul preşedinte Emil Constantinescu a învăţat rapid ce înseamnă viaţa de om normal, cu datorii la întreţinere. Mai nou, dom' profesor îşi ia gustărica la patiseria din Romană, aia de lîngă sediul Acţiunii Populare. Ca de exemplu săptămîna trecută, cînd Constantinescu a intrat în patiserie, însoţit de unul dintre SPP-iştii ăia mari şi nemîncaţi, moşteniţi de pe vremea cînd se afla la putere. Normal, domnia sa le-a lăsat cu gura plină şi căscată pe studentele şi pensionarele care poftiseră la un ştrudel cu mere şi care nu şi-au mai putut termina prăjiturica de uimire că la masa de-alături se îndoapă un ditamai fost preşedinte de ţară, cu socialdemocratul pateu cu brînză. Acuma, e drept, poate tocmai la asta se şi aştepta dom' profesor: să facă impresie poporului muncitor şi fără bani. Că, altfel, bănuim că se găseau vreo masă şi-un scaun de plastic şi la sediul AP, unde se putea servi în linişte un pateuţ mic şi delicios, de şase mii de lei bucata.

Duios, fiica Anastasiei pîrlea

Vineri seară am fost convocaţi la sediul noii agenţii Etoiles Models, lîngă Arcul de Triumf, în vilişoara cu pricina. Acolo, ce să vezi? Ni s-a promis din prima că repede de tot, în doar cîteva luni, nou apăruta Etoiles Models va deveni lider de piaţă în exportul de manechine româneşti peste hotarele ţării, către agenţia mamă. Pentru că Etoiles Models este reprezentanţa în România a internaţionalei ceva mai cunoscute Madison Models, care ia comisioane durdulii din prestaţiile Evei Herzigova sau ale Laetitiei Casta. Filiala băştinaşă este condusă de o duduie intitulată sugestiv Lavinia Pîrlea. De la această frumoasă doamnă am aflat că imaginea Etoiles Models este nimeni alta decît Ileana Lazariuc, dar, întristaţi pînă la sughiţ, am fost înştiinţaţi că iubita lui Ion Ion Ţiriac nu a putut fi prezentă la acest eveniment fiind reţinută de business-uri însemnate în afara ţării. Noroc că am zărit-o într-o poză, pe care scria: „Fii alături de mine…". Suficient pentru un vis înstelat…

Veninul şi cînepa

Lia Roberts are boi verzi pe pereţi

Ca să demonstreze că e un cu totul alt fel de candidat la preşedinţie decît Năstase-Şapte Case, Lia Roberts a invitat nişte colegi ziarişti să-i viziteze locuinţa din Bucureşti. Ea deţine una bucată apartament răpciugos situat la etajul al şaptelea al unui bloc de pe Titulescu. În blocul acela a locuit cîndva şi Elena Cîrstea, dar, scîrbită de zgomotul străzii şi de peisajul năclăit, cîntăreaţa s-a mutat cu prima ocazie. În schimb, preabogătaşa americancă pare fericită şi mîndră că şade în sectorul 1 al Capitalei, într-un apartament de bloc pe care şi l-a cumpărat singură în 1999. Tot spre deosebire de premierul dedulcit la bombonele şi picturi de mare valoare, Lia Roberts şi-a împopoţonat casa cu tablouri mîzgălite de mari maeştri ai picturii de gang, artişti educaţi la şcoala vieţii şi trăitori pe timp de vară pe aleile de la Eforie Sud. În sufrageria trei pe patru, ornamentată cu persan şi canapea înfofolită în cuvertură cu ciucuraşi, exact pe peretele de vizavi de dulapul cu vitrină odihneşte, în ramă vopsită, un car cu boi – genul ăla de reproducere care atîrnă în toate hotelurile de două stele de pe litoral. Animalele şovăielnice par atinse de boala vacii nebune, aşa cum atinse de filoxeră şi urticarie par floricelele şi pepenii şi trifoii din naturile moarte şi cele intrate (cu picioarele înainte) în comă, înrămate şi atîrnate pe acelaşi perete. Totul într-o devălmăşie de culori şi forme ce n-au nimic în comun cu arta şi, iertată fie-ne lăbărţarea raţionamentului, nici cu fabuloasele investiţii de valori promise.

Răpirea din SRI

Localul bălan

Pericol de indigestie culturală

Deşi am tot auzit vrute şi nevrute despre ***Locanta Jariştea,*** abia săptămîna trecută am ajuns pe acolo. Am avut reţineri pentru că printre cei care lăudau locul se aflau şi persoane în al căror gust nu aveam încredere. Şi, totuşi, mi-am călcat pe inimă şi am intrat. Primul lucru pe care l-am remarcat este că localul respectiv are program. O solistă cînta arii de prin operete, ceva mai bine decît Marcel Pavel. Dar eu intrasem, totuşi, la restaurant, nu la Operetă. OK, poate că patronii se gîndesc la cei care, altfel, n-ar avea timp să asculte arii. Doresc să îmbine săţiosul cu plăcutul. Bun, ajung la masă, unde felurile de mîncare sînt însoţite, toate, de o flacără dintr-un mic vas cu spirt aşezat pe platouri. Pe ringul de spectacol apare o doamnă costumată ca o boieroaică uşor atemporală şi ne citeşte diverse date despre Bucureştiul de odinioară, obiceiuri gastronomice, bucate boiereşti etc. Apoi apar nişte tineri dansatori care chiar se mişcă bine, ceva între dans clasic şi balet light. După dans perechile se desfac şi sînt invitaţi în ring diverşi clienţi din local ca să se încingă puţin atmosfera. Din cînd în cînd se stinge lumina şi vine dinspre bucătărie un convoi cu bucate înflăcărate (la propriu) şi torturi de sărbătorit. Iar apare cucoana care ne ţine un cursuleţ de istorie. Apoi intră pe ring Gil Dobrică. Apropo de asta, la masa la care am fost se avansau diverse variante ale vîrstei pe care ar avea-o cîntăreţul. Pentru comesenii mei şi pentru alţi interesaţi, să ştiţi că vîrsta reală este 58 de ani. Am cîştigat pariul! Într-o scurtă pauză de spectacol îmi plimb ochii pe pereţii localului, cam încărcaţi după gustul meu, şi mă simt de parcă aş lua masa într-un muzeu. Ei, şi ultimul punct din program, stimaţi meseni, va fi taraful. Dar nu înainte de a înghiţi noi şi noi informaţii vechi despre cum se păpa în Bucureştiul de altădată! Bine că toaleta aminteşte numai printr-un joben bătut în cuie pe uşă de toaletele de altădată! Taraful bun, foarte bun. Servicii-ul la masă, foarte atent. Mîncarea? Nu mai ştiu, am fost atent la spectacol!

Bucătărie: ✕✕✕; preţ: 🚗🚗🚗🚗; WC: 🚮.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

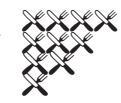

ca la mama acasă;
ca la tata acasă;
ca la mine acasă;
ca la mă-sa acasă.

🚗 🚗🚗 *ieftin ca braga;*
caută-te-n buzunar
🚗🚗🚗 *înainte de a intra;*
e bine să mergi în ziua
de salariu ca să nu te
faci de ris;
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită*
cineva care plăteşte.

🚮 *poţi să şi adormi;*
🚮🚮 *curăţel;*
🚮🚮🚮 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🚮🚮🚮🚮 *n-ai putea să mai rabzi?*

dosarele hardcore

Cine l-a băgat (în boală) pe primarul Mazăre la Penitenciarul Iași

Locotenentul Kelley Jeter avea ochi verzi, părul roșcat și era genul călos-american, bine clădit, dar sexy. Funcția (în engleză): „spokeswoman for the 458th Air Expeditionary Group". Locul (în România): Constanța, unde trupele americane staționate vremelnic, anul trecut, au fost bine primite, cu pîine, sare și conferințe de presă, de către primarul Mazăre. Mai mult: cînd s-a pus problema unei permisii, domnul Radu (galanton, irezistibil) a invitat-o pe lt. Kelley la o plimbare cu iahtul personal prin Deltă, ca să tragă un pui de somn împreună și să-i arate circuitul lapților în natură. Ăsta e Mazăre, îl știe un oraș întreg: bărbat fatal, cosmopolit, se mișcă repede. Tocmai de aceea ne-a uimit strașnic zvonul recent că domnia sa, primarul, se va căsători, anul acesta, cu o anume Nicoleta (misterioasă, tînără, disponibilă). De la început vă spunem, fetelor: cel mai rîvnit burlac din Constanța – în afară, poate, de Laurențiu Duță de la 3rei Sud Est – n-are nici un gînd să se lege cu pirostriile la cap, după cum el însuși ne-a mărturisit. Deci zvonul exprimă, de fapt, niște speranțe deșarte de la ea din cap, ale Nicoletei. Dar ceva există, domnilor: o frumoasă poveste de dragoste și pușcărie, pe care v-o dezvăluim în premieră mondială, cu mențiunea că ea nu epuizează potențialul unui primar omnipotent și pesedit ca Mazăre.

Una și cu una fac, normal, două tipe

Pe Nicoleta – Ungureanu pe deasupra – Radu a cunoscut-o puțin în 1999, la Copacabana discotecă pe plaja din Mamaia, care ghici a cui se spune că e, iar noi zicem la fel? Nicoleta (dress: 42; height: 1,74; measurements: 86-60-90) avea 17 ani și era manechin la Agenția Fargo Models din Iași, colegă de prezentări, la „Romanian Fashion Week", c-o debutantă tupeistă, pe nume Monica Bîrlădeanu. Mazăre a remarcat-o urgent. Avea genul acela de prospețime, talie și sex-apeal ingenuu care, au observat constănțenii informați, îl atrag irezistibil pe baronul urbei. În scurt timp, Nicoleta a început să facă naveta, de la Iași la Constanța, și, la drept vorbind, nici azi nu s-a săturat. Căci, totuși, Mazăre o scoate în lume, îi dă, sadic, speranțe. De pildă: anul trecut, de Izvorul Tămăduirii, a dus-o în excursie, la Schitul Dervent, unde i-a prezentat-o oficial ÎPS Teodosie Snagoveanul-Șpagoveanul-Tomitanul, așa să-i rămînă numele. Dumnezeu știe ce-au discutat acolo, în trei. Doar nu despre justiția divină a PSD-ului – ar fi fost un subiect prea odios pentru o duduiță delicată ca Nicoleta Ungureanu. Deși, dacă analizăm în profunzime, fata ar avea ceva experiență dură în domeniu. Țineți-vă bine: de vreo doi ani, manechina lui Mazăre lucrează ca funcționară (Serviciul Evidență) la Penitenciarul Iași! Și asta după ce a exercitat, cu succes, funcția de gardian la aceeași instituție de stat cu zăbrele, unde, spre liniștea primarului, Nicoleta n-are nici o șansă să facă cunoștință cu nici un baron local, i-o garantează Rodica Stănoiu!

Mult mai nesigură pare situația, în general, la Constanța. Unde a apărut încă o amenințare reală la adresa zvonului menționat, cu casa aia de piatră: Roxana Poalelungi – consilier la Primăria Constanța (Direcția Organizare și Informatizare). Nici nu vrem să ne gîndim unde și-a pus Roxana poalele sau prin ce discoteci din Mamaia arde gazul cînd Radu e puțin ocupat cu Nicoleta. Dar se pare că și asta mică, Roxana, e tot o lucrare finuță, finanțată de Primăria Orașului Constanța – Primar Radu Ștefan Mazăre.

Biroul de moravuri ușoare

P.S. Poate, totuși, v-am făcut curioși. Chiar vreți să știți ce s-a întîmplat anul trecut cu americanca aia de Kelley Jetter în iahtul lui Mazăre? Ei bine, absolut nimic! Cu amabilitatea purtătorului de cuvînt, dar cu hotărîrea tipică membrilor NATO, gagica l-a refuzat pe primarul Constanței. Deci, se poate. Dar poate că altfel s-ar fi petrecut lucrurile dacă lt. Kelley s-ar fi decis să rămînă la Constanța și-ar fi avut nevoie de avizul primăriei, ca orice om de afaceri obișnuit.

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

● Alte aventuri cu Dan Diaconescu (există un orizont de așteptare, cel puțin la mine în fața blocului, cînd ies pensionarii la o citrică). Cum vă povesteam recent, Diaconesco Il Peremisto a băgat la înaintare un vag cetățean italian, care s-a dus cu cererea de licență-n dinți la CNA. Ce se-ntîmplă? Neavînd (legal) ce le face, consiliul le-a emis patalamaua, iar OTV este gata să emită în două săptămîni, zice Diaconescu, din aceeași debara decomandată din Romană. Singura lui problemă filosofică e că marile companii de cablu (Astral, RCS) tratează cu scepticism insinuarea OTV-ul pe fir, avînd deja un Animal Planet și-un Cartoon Network. Interesant e altceva: că directorul de programe al noului OTV este Liana Ionescu (fost redactor la Europa Liberă – București, cu o reputație impecabilă pînă acum, fără pete unsuroase pe CV). Iar directorul artistic – talentatul actor Claudiu Stănescu (de la „Bulandra"), apreciat de critică și mai ales de către colegul său, tragi-comedianul Dan Diaconescu, pentru rolurile din *A treia țeapă,* respectiv *Mobilă și durere.* Vom reveni.

● Aud că Virgil Ianțu va realiza în curînd pe 99,3 FM, la Radiostar deci, o emisiune live, intitulată, ciudat, *Copiii spun lucruri trăsnite*. O fi tot aia de la Prima TV a lui Burci? Eu înclin să cred că da și sper că, în curînd, Radiostarul lui Burci o să difuzeze, în reluare, și filmele de acțiune de la Prima TV, pe care le pierd eu cînd mă uit la Kiss FM, tot al lui Burci.

Deschis FM

Rectificare la dosare

Cu deosebit regret vă informăm că, săptămîna trecută, la rubrica *Dosarele hardcore* am luat și noi o țeapă, pentru care ne facem nostra culpa. Și le trasmitem surselor noastre salutări mamelor lor. Deci este adevărat că Ileana și Dinu Pescariu trec printr-un moment mai foarte delicat al căsniciei, dar, momentan, nu divorțează. Lucru valabil și în cazul Irinei și lui Zobi Schrotter, acesta din urmă fiind, susțin protagoniștii, un simplu vechi prieten al Ilenei Pescariu. Pe de altă parte, aceasta din urmă ne-a mărturisit că realizările ei din domeniul publicității nu se datorează lui Elan Schwarzenberg, ci exclusiv meritelor sale profesionale. Promitem să fim mai atenți data viitoare și să amușinăm toate aspectele problemei, înainte să le miroasă altora urît.

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Vreau să mă... *beep...* dot com

De vreo două-trei săptămîni tot încerc să scriu despre un site mai deocheat, însă în ultimul moment, în loc să-l trimit în rețea, mi se face rușine și-l îngrop în trash. Săptămîna asta poate am noroc: domnișoara Adriana de la corectură a fost înlocuită de un domn, iar la machetare poate îl nimeresc de serviciu pe Florin Iaru și nu pe Corina.

Măgarul ăla de site despre care vă vorbeam se numește – atenție, urmează bulina roșie cu „Interzis minorilor sub 18“ – **www.vreausamafut.com/ro**. Sub generosul slogan de largă inspirație *Ce bine e sa te futi...*, site-ul pretinde că este singurul motor de căutare care *te ajuta sa gasesti de futut la sigur*. Cităm *Gata curtea, gata vrajeala... Nu mai astepta sa te futi! Aici spui ce muschii tai cauti! Direct la subiect!* Tot ce ai de făcut este să completezi un formular în care ți se cer un username, o parolă și cîteva date esențiale despre tine, cum ar fi: sexul, vîrsta, rezultatul la testul SIDA, ce metodă de contracepție folosești (și există o gamă destul de largă de răspunsuri, credeți-mă!) sau cum ești tuns în zona pubiană. Îți mai trebuie o poză care să nu fie porno și nici cu Bruce Willis, respectiv, Angelina Jolie, și gata înscrierea. Nu cumva să rataţi piesele de rezistență ale

Nu mai astepta sa te futi!!!... Gata curtea, gata vrajeala! Aici spui ce muschii tai cauti. Direct la subiect. Fara ocolisuri, pur si simplu. Este rapid, discret, 100% GRATUIT! Succes si la mult sex!
INTRA ACUM
singurul sait de acest gen din romania
De futut la sigur! Motor de cautare care te ajuta sa iti gasesti exact ceea ce cauti! Pula, pizda, sex in group...
Unelte pt succes. Iti oferim o multime de unelte sa cauti si sa comunici cu oricine, cum ar fi camera de chat live, postare anunt cu poza, cine e online, si multe altele.
Discretie maxima si contact asigurat. Vei ramane un subiect anonim pana cand esti gata sa iti intalnesti viitorul partener de futut. Nu divulgam nimic despre tine!
GASESTE CEVA DE FUTUT !
Cautare Avansata
Anunturi cu Poze
Camera Chat Live
Multe alte facilitati!
INCEPE AICI
PIESA OFICIALA
RUDAREL
181238
CONTOR.RO

site-ului: melodia oficială interpretată de Rudărel și filmulețul sexy cu topless pe plajă!

Aș da mobile de la mine

Atenție! Dacă primiți un apel pe mobil de la „A C E“ (în loc de număr apar cele 3 litere!), nu răspundeți, rejectați apelul! Este un virus care distruge SIM-ul și avariază mobilul etc. Acest fapt este confirmat de Motorola, Sagem și Nokia... Transmiteți mai departe! Așa, nu vă lăsați, prieteni, avertizați-i pe toți de pericolul care le pîndește pe telefoanele mobile! Cu cît aveți mai mulți prieteni, cu atît mai bine! Dați *Forward* la tot cartieru'! E mult mai ușor decît să-l întrebi în prealabil pe Google ce e cu „virus ACE mobile phones“! Ce o să se mai bucure cel care inventat *hoax*-ul ăsta acum vreo doi ani văzînd că încă mai ține gluma...

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Până de curând, pentru mine, mintea femeilor era o enigmă comparabilă doar cu salariul lui Esca. Dar gata. Acum pot afla orice gândește o duduie, îi pot afla cele mai ascunse intenții, îi pot afla cele mai adânc ascunse secrete. Și pentru că nu sunt un tip egoist, am să vă dezvălui și vouă cum. La www.parascope.com/articles/0397/kubark06.htm se găsește un document original neprețuit, manualul CIA pentru interogatorii, simțiți-vă liberi să îl folosiți. Bine, mai puțin partea cu torturile...**

■ **Are mecanicul meu auto o vorbă: omul care nu are nici un plan e ca o bujie neînșurubată suficient. Bill Miller nu este un astfel de om, Bill Miller are un plan. Planul lui Bill Miller este să-și întemeieze o familie. Nimic deosebit, 1-6 femei care să nască 1-15 copii. Bill are un plan foarte detaliat în această privință. Bill are și o atitudine permisivă. Bill are și o firmă de tuns gazonul. În fine, Bill are și un site unde este prezentată toată tărășenia, la www.fypl.info.**

■ **Am un prieten ofticat că nu o să apuce Apocalipsa. Mai am un prieten ofticat că nu o să apuce vremurile în care Internetul o să intre direct în creier. Eu aș vrea să merg puțin în viitor să văd dacă apuc să mă împrietenesc/căsătoresc cu tipa mișto care îmi place acum. În ajutorul nostru și al altor visători la croaziere pe coridoarele întunecate ale Timpului au sărit o mână de savanți care au pus bazele unui institut unic de cercetare, și anume Institutul pentru Călătorii Temporale. Normal, și pe Internet la www.timetravelinstitute.com.**

■ **Nu toți ne permitem o Corina Crețu care să vorbească în locul nostru. Nu există copywriteri de închiriat. Cu toate acestea nu trebuie să intrăm în panică atunci când avem nevoie de un text frumos sau de un slogan cu lipici care să încununeze discursul nostru, oriunde s-ar ține el. În ajutorul nostru sare, tadaaam, nimeni altul decât atotputernicul Internet cu www.betterworkplacenow.com/bigword, un generator de fraze pompoase, și http://thesurrealist.co.uk/slogan, generatorul de slogane.**

Net plus ultra

Protecția presei

Sediul Rompres se află pe șoseaua de cenzură

Vineri și-au dat demisia doi ziariști de la Rompres, Roxana Preda și Florin Rusu. Nimic senzațional, nu-i așa? Dar dacă adăugăm că este vorba fix despre ziariștii care erau acreditați la PD și respectiv la PNL, parcă ridici o sprânceană. Cei doi au plecat pentru că s-au săturat să li se cenzureze știrile despre cele două partide; iar cenzura nu era cel mai rău lucru, uneori era modificată substanța informației. Din declarația PD față de amenințarea cu suspendarea negocierilor de aderare, a rămas pe fluxul Rompres doar faptul că PD-ul sprijină demersurile PSD pentru continuarea negocierilor, nu și restul mesajului, care critica guvernul Năstase pentru eșecurile reformei; o altă știre, care conținea criticile aduse de Băsescu executivului în legătură cu transformarea BCR-ului într-un nou Bancorex a fost cenzurată de către directorul economic Marcu, astfel încît cuvântul BCR lipsește cu desăvârșire din text. Inventivitatea cenzorilor este uimitoare: o circulară internă a stabilit un plafon de 350 de cuvinte pentru o știre; evident, se admit excepții fastuoase doar în favoarea știrilor despre Guvern, Președinție sau PSD. Circulara a introdus explicit mecanismul cenzurii prin impunerea „avizării“ știrilor de către redactorul-șef sau, după caz, de către directorul general adjunct. Din relatările unor surse din agenție, știrile cele mai sensibile sunt „re-redactate“ de cerberița informațiilor despre Năstase, doamna Dorina Mihăilescu. Reamintim că Rompres nu este o unitate militară a cabinetului Năstase, ci o instituție publică aflată în subordinea Parlamentului.

Câinele de poză a democrației

Reforma Justiției continuă, în ciuda detractorilor europeni ai actualei guvernări. Iată, ca dovadă, în ultima variantă a proiectului de Cod Penal a fost introdusă pedeapsa cu închisoarea pentru fotografierea proprietăților private din spațiul public. Înțelegem că vilele șmecherilor la care se referă articolul sunt echivalate cu obiective militare, iar ziariștii cu spionii. OK. În această situație, spionii de ziariști au lansat, pe lista freex, un contra-proiect: „Ghid de buzunar contra Codului Penal“. Regula nr. 1: „Antrenați-vă în fotografiatul cheilor. Luați cheile de la casă sau mașină etc., țineți-le în

fața unei vile, de exemplu vila ministrului de Interne Ioan Rus de la Someșul Rece, și apăsați declanșatorul aparatului foto. Nu există nici o prevedere legală care să interzică unui cetățean român să-și fotografieze cheile. Publicați fotografia cu titlul: «Grup de chei surprinse în dreptul vilei ministrului Rus».“ Regula nr. 2: „Dați-le adresele. Nu putem fotografia? Publicați un chenar gol cu explicația «Aici ar trebui să fie fotografia vilei șefului poliției; o puteți vedea la adresa» – și publicați adresa, că încă nu există o lege care să interzică. Regula nr. 3: „Publicați desenul vilei – în Statele Unite este interzisă fotografierea în sălile tribunalelor; s-a dezvoltat, în consecință, desenul cu valoare de document.“ Lista de soluții rămâne deschisă, așteptăm contribuțiile tuturor rebelilor. Jos dictatura! Trăiască fotografia liberă!

Mircea TOMA
www.freeex.org

Justiția impresionistă are punct de lucru în Timișoara

(mîine în toată țara?)

Am mai scris în revista noastră despre cazul unui tînăr, Claudiu Cristian Popa, din Timișoara, arestat pentru trafic de droguri, deși nu a fost prins în flagrant, iar probele din proces sînt îndoielnice. Judecat de trei ori, inculpatul a primit la primele două instanțe un an cu suspendare, la Curtea de Apel fiind condamnat la 11 ani, după ce au fost modificate, pe hîrtie, cantitățile probelor luate în discuție prima dată, 0,04 grame din procesul-verbal de percheziție devenind 1,2 grame. Dubios este și faptul că mandatul de arestare a fost semnat la ora 10, în timp ce rezultatele de la laborator ajungeau la poliție în aceeași zi, dar la ora 14. Seamănă cu o înscenare. Dar, dacă citim răspunsul judecătoarei inspector Ana Prohorov, ne dăm seama că poate fi vorba doar de incompetență. În legătură cu descrierile diferite ale probelor, doamna judecător susține că este vorba de „diferențe nesemnificative ce nu pun în discuție o eventuală substituire, ci o capacitate diferită a lucrătorilor MI de a le reda“. Cu alte cuvinte, polițiștii sînt niște incapabili! și încă un fragment din judecata doamnei Prohorov: „neconcordanțele strecurate în cuprinsul rechizitoriului și al deciziei din recurs sînt erori de tehnoredactare“. Deci, orice eroare judiciară din lume poate trece drept eroare de tehnoredactare! Și un ultim citat care spune ceva despre capacitatea de judecată a respectivei doamne: „Recursul a fost soluționat de un complet constituit cu 3 judecători, incluzînd în afară de doamna judecător Cosneanu Rodica, pe domnii judecători Godea Sandu Mircea și Decean Mihail – acesta din urmă fiind la rîndul său participant la revoluția din decembrie 1989“. Ce are Revoluția cu capacitățile diferite ale lucrătorilor MI și cu erorile de tehnoredactare e greu de înțeles. Numai dacă nu cumva doamna Prohorov este chiar incompetentă. Și, în caz că ne va acționa în judecată, o rugăm să considere acest articol drept o eroare de tehnoredactare!

Ioan T. MORAR

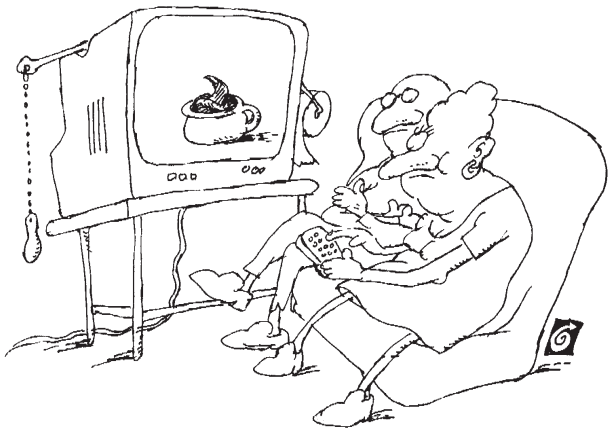

Stai că trag! Trag o amendă dacă stai!

Vă mai aduceți aminte de filmele românești? Acelea cu Iancu Jianu Haiducul și Iancu Jianu Zapciul? Jianu din zilele noastre este comandantul Poliției Rutiere din București. Chiar așa îl cheamă, Jianu. Iar zapciii și haiducii sînt oamenii din subordinea lui care, probabil, or fi primit plan la amenzi, ca pe vremuri, că altfel nu se explică. Deși ar trebui să știe că împărțind numărul de mașini la spațiile de parcare le dă cu virgulă, agenții nu se lasă. Și au luat la ochi zonele în care, fiind o aglomerație mare de mașini, cetățenii și le parchează oblic, nu în paralel cu trotuarul. Și ce fac haiducii cu uniformă? Păi, iau de la bogații cu mașini și dau la săracul de Buget. Cum? Simplu: trec cu mașina de patrulă și cu o cameră video și filmează mașinile. Apoi se duc la birou și, în vreme ce traficul din București se sufocă, iar șoferii își ies din minți, ei stau cuminți la o cafeluță și, cu ochii la televizorul pe care rulează producția lor video, scriu amenzi pentru parcare ilegală. Oare ar trebui să-i încurcăm puțin pe acești isteți și să le spunem că, ei lucrînd la Circulație, se ocupă cam mult de staționare?

Poliția Brutieră

Pofta noastră de cultură trece spre stomac prin gură

Cruciada împotriva lui Augustin Buzura iscată de falanga Opaschi a noului consiliu de conducere al Institutului Cultural Român nu e una de principii, ci o luptă tipică pentru ciolan. Pentru ciolanul cultural, desigur, spre care se deschid mai multe guri! După unele, bugetul ar trebui cheltuit pe achiziționarea tablourilor care să fie expuse la ambasadele României. După gura lui Mironov, urgența sînt calculatoarele cu care să fie realizată o uriașă Românie virtuală. Iar altele susțin că trebuie achiziționate cărți, și anume de la editurile pe care le recomandă (și finanțează) Răzvan Theodorescu. Țîrlea și gura lui visează la birou cu secretară, dar și la filialele Institutului din străinătate. Fiecare, după cum se vede, are interese pentru clientela sa. Deocamdată, nici măcar organigrama Institutului nu poate fi aprobată. Asta pînă cînd bugetul nu va fi pus de acord cu ciolănetul.

Dezorganigrama de funcționare

La curvă rușinile trosnesc

Un proiect de lege privind prostituția prevede că dacă doamna a fost prinsă o singură dată pe lună la produs, nu se pune prostituție și nu va fi condamnată. Adică, ne-am prins, curvă e numai de la două în sus – mandate, evident – și-i zice Politică sau PSD.

Daniela Börfy

Caterinca publicităţii pure

Stella Artois I, II, III. La început am zîmbit. Mi-am zis: ia uite pînă unde au mers belgienii cu autoironia ca să-şi vîndă berea. Au ajuns să-şi asume chiar şi proverbiala „naivitate“ naţională de care îi bănuiesc de secole vecinii lor. După mai multe difuzări însă, am început să-mi pun întrebări. Adică prostu' satului flamand îşi vinde toate florile pe cîteva pahare de bere cu guler? Hapsînul de cîrciumar nu ştie că florăritul e singurul lui venit pentru care a muncit luni de zile? Nu ştie că acasă îl aşteaptă multe guri de hrănit cu praline de la oraş? Şi atunci de ce-l jupoaie în halul ăsta? Cîrciumarul nu e şi el belgian? N-o fi cumva belgian-belgian?

M-am convins că e un ticălos sadea cînd am văzut că nu se dă în lături să-i escrocheze nici pe celebrii pictori flamanzi, flămînzi. Măgarul, nu are măcar bunul-simţ să-i ofere pe tablou halba cea mare tînărului impresionist. Acum sînt sigur că ar lua pielea de pe artişti şi dacă i-ar cere o foarfecă cu împrumut ca să-şi mai taie cîte o ureche.

De la al treilea clip deja îl urăsc de-a binelea. Chiar trebuie să facă glume proaste cu bietul pălmaş care îi cară berea? Ce dacă are faţa aia de oligofren? Dar cel mai mult mă deranjează că butoiul scăpat la vale îi îndoaie capota însuşi marelui Hercule Poirot! Mare bulangiu!

Unirea se (mai?) întoarce III. Am auzit că s-a dat camionul de la Unirea. Şi am mai auzit că cel care l-a cîştigat a optat pentru bani. Am răsuflat uşurat la vestea că un încărcător fruntaş de „coneac“ a lăsat-o cu şoferia la punctu' mort. Aşa, „Camioane în mulţime“, spre dezamăgirea lui Adelin Petrişor şi a lui Cătălin Radu Tănase, a rămas doar trupă muzicală.

Sincer, mie-mi plăcea de şmecheraşii ăia. Erea băieţi dăştepţi şi dăscurcăreţi. Cel puţin Bărbiţă ăla, o combinaţie între Mitică proletar şi Pintea dă Bucureşti, un gagiu care a făcut cam dă toate la viaţa lui, ne aducea de fiecare dată cîte o mică victorie, tuturor şoferilor, indiferent de clasă socială, venituri şi opţiune de cumpărare a spirtoaselor. Ne răzbuna pe noi, cei aflaţi la volan, înfruntîndu-i pe complexaţii de vatmani care învîrt de o manivelă toată ziua şi, pentru că ei nu pot să depăşească pe nimeni, de-abia aşteaptă să te prindă cu Dacia pe şinele de tramvai.

Mi-e tare dor de gaşca nebună! Şi mă simt frustrat de parcă am pierdut ultimul episod din serialul pe care-l urmărisem doi ani la rînd. Aşadar, cum se termină serialul Unirea? Am să vă povestesc eu. De fapt, este bancul care a generat ideea întregii campanii şi care spune totul despre solidaritatea românilor, despre modul în care ştim să ne asumăm noi responsabilitatea. Este chintesenţa mentalităţii unui popor priceput la orice, foarte generos atunci cînd trebuie să dea sfaturi.

Unirea III (propunere). Imagine roşiatică şi caldă, de film românesc cu muncitori din anii '70. Peliculă Azomureş prelucrată în studiourile Buftea pe vechi. Sonor, evident, prost.

CADRUL 1. Mai la primăvară. Băieţii stau la o masă pe trotuar şi consumă ultimele capete de bară ale camionului vîndut. Mai devreme băuseră jigloarele şi mîncaseră cardanul.

DIALOG (frîntură): „Ce făceai tu, mă, dacă ţi se oprea Saviemu' în drum?!“ „Saviem?! Avea motor de Saviem?! Păi, la Saviem îi schimb garnitura de chiulasă în mijlocul drumului!“, „Du-te, bă, cu capra la raze!“

CADRUL 2: Un papagal cu ochelari de intelectual, cu mămăliga în geam, se chinuie să parcheze în dreptul lor. Are maşină străină cu număr de rodaj. Spaţiul dintre celelalte două maşini este foarte strîns. Turează motorul pe loc precum Schumacher pe final.

CADRUL 3. Băieţii se opresc cu paharele în aer ca să-i sară în ajutor: „la aşa!“, „Dă-i aşa!“, „la mult de volan!“. Aceleaşi gesturi ample, a frecangeală maximă, ca în primul clip.

CADRUL 4. Papagalul scoate capul pe geam şi întreabă: „Stînga sau dreapta?“. Corul de voci îi strigă: „Stînga!“, „Aşa!“, „Îndreaptă volanu'!“, „la dreapta mult!“. Şoferul vede gesturile „în oglindă“, cînd dreapta e stînga şi stînga e dreapta. Mesenii sînt şi ei împărţiţi: meseriaşii dau indicaţii din perspectiva şoferului, cei fără carnet din perspectiva proprie. „Dă-i, dă-i că merge!“... BUF!!! – „Hopa!“ Linişte...

Bărbuţă: „Dă-te jos, deşteptule, să vezi ce-ai făcut!“

CADRUL FINAL. Mîinile, care muncite, care cu unghii negre, care cu tatuaje, ciocnesc pahare diferite (unele foste ambalaje de muştar) conţinînd toate mult rîvnita licoare. „Hai noroc!“, „Bine că n-avem maşină!“, „Baftă, să trăieşti!“.

VOICE OVER. „Unirea. Bla, bla, bla“ (la cererea clientului, în funcţie de Brief).

Răzvan CUCUI

Condica de sugestii şi reclame

Trecerea de pietoni pe lumea cealaltă

În imaginea de mai jos, aveţi ocazia să vedeţi o reclamă care într-adevăr poate să asigure creşterea vînzărilor în mare viteză. Cu condiţia ca şoferii din trafic să întoarcă privirea în direcţia indicată de săgeată.

Automorbid

Evrei nu vrei, creştin te numeşti

Iată un butic pe care probabil, cel puţin în acest an electoral, C.V. Tudor îl va frecventa asiduu. Pentru a afla, desigur, care este secretul succesului electoral nu doar al unui preşedinte, ci al unui întreg popor, care de 2000 de ani încoace tot este ales.

Corneliu Vado in retro Tudor

Aberaţia de libertate

La Costel în barbă oare cine bate?...

Caftangiu
Caut urgent caftangiu, pentru o treaba de nivel mediu (exclus mortaciune).Lasati numar de mobil pe site-ul de mai jos. Va caut eu.
Email:
Zona geografica: Bucuresti
Data adaugarii: 17.02.2004. Ora: 16:04

Vă salut! Mă numesc Arnold Şvaiţer Negu', zis şi Gică-Cian din Ferentari. Sînt absolvent al liceului de „Aorte plastice şi chirurgie reparatorie Nicolae Tocănitza“ din Bucureşti, în prezent student la facultatea de „Managementul luptei cu piciorul stîng“, clasa domnului profesor Titi Marţialu', secţia „Arde-i, Marţiale!“. Aş vrea să ştiu ce înţelegeţi dvs. prin nivel mediu? V-ar aranja un meniu format din: ameninţare de cuţit pe gît, cu picătură de sînge, ca aperitiv, plus un borş pe nas românesc la felul întîi şi un senzaţional genunchi în burtă la felul doi? Sau aţi prefera un piept bine făcut cu ţigara, plus antreu de rinichi în sînge? Nu avem deocamdată felul trei, însă vă putem servi ca desert o excelentă cafea fierbinte pe faţă cu tot cu ibric...

Caft Jacobs Suchard

Lipitoarea S.A. / Lipitoare pe acţiuni

CAUT tehnologie de creştere a lipitorilor şi instituţie care le achiziţionează. Dunitru Florin Bucureşti; orele 08-23.00
(68876)

Nu mă pot plînge. Sînt harnic, hotărît şi viaţa m-a dăruit cu tot ce-mi trebuie pentru a reuşi în afaceri. Îmi mai trebuie doar o tehnologie performantă de stat în pat şi ars gazul toată ziua şi o instituţie care să mă plătească pentru asta. În definitiv, există tehnologii şi pentru lipitori ca mine şi chiar instituţii interesate. Poate mă lipesc şi eu. Ar fi şi păcat să nu creez un imperiu financiar cu ideea asta genială. Sînt, oricum, primul şi singurul care s-a gîndit vreodată la aşa ceva.

Lipitoarea Omida

Atlasul cu puii de aur

VÂND atlas astrologic ce cuprinde alte cinci atlase despre tot universul. Relaţii la: 1

Ca orice tip de discurs, şi o carte, fie ea chiar un atlas şi fie atlasul chiar un atlas care conţine alte cinci atlase, e un demers ce nu poate emite pretenţii de a fi exhaustiv. De aici nu vom afla, din păcate, nimic mai mult decît totul. Şi asta numai despre o parte, oricum infimă, a lumii înconjurătoare, adică Universul. Aşa că visul meu de a găsi cartea în care s-a scris totul despre tot rămîne în continuare un deziderat utopic. Anunţul mi-a rezolvat totuşi o dilemă celebră: există un catalog – sau atlas – care să conţină numai cataloagele care nu se conţin pe ele însele?

Muntele Atlas

File de cec din istoria privatizării gazului est-european

V-am povestit săptămîna trecută cine sînt cei care vor să liciteze pentru Distrigaz și am băgat pe țeavă cîteva date despre cum au fîsîit companiile astea sistemul național de gaze din Slovenia. Să vedem acum pe larg cum a decurs privatizarea în Slovenia și, în așteptarea privatizării de aici, să punem pe noi o haină mai groasă cu un buzunar mai consistent.

Slovenaș cu 300 de milionei

În martie 2002, consorțiul format din Gazprom, Ruhrgas și Gaz de France a cîștigat licitația de privatizare a companiei Slovensky Plynarensky Priemysel (SPP), cel mai mare operator est-european de tranzitare a gazelor naturale (cu vînzări anuale de peste 1,5 miliarde USD). Nici n-a fost greu: consorțiul a fost unicul ofertant! Deși autoritățile intenționau să vîndă pachetul de 49% din acțiuni cu cel puțin 3 miliarde USD, Alexei Miller, președintele consiliului de administrație al Gazprom, a reușit, în urma unor discuții personale și neoficiale (conform propriei declarații!), să impună prețul neoficial de doar 300 de milioane USD. Rețineți această sumă fiindcă mai la vale vă vom explica și ce înseamnă prețul neoficial (șpagă, pentru cei care nu vor avea răbdare pînă atunci). Astfel, 49% din acțiuni au fost împărțite egal între Ruhrgas și GdF (cîte 24,5%), iar Gazprom a obținut dreptul de a-și manifesta, în termen de un an și jumătate, opțiunea de preluare a 16,34% din acțiuni, în schimbul a – rețineți și suma asta, luați un antinevralgic și apoi comparați – 900 de milioane USD.

Tagma cum fraude

La 11 ianuarie 2004, ministrul Economiei și Comerțului, Pavol Russko, a declarat că guvernul Slovaciei intenționează să dea în judecată membrii consorțiului și membrii consiliului director al SPP pentru fraudă. CSFB, banca prin care s-a derulat privatizarea și care supraveghează îndeplinirea post-privatizare a obligațiilor asumate de consorțiu, a sesizat autoritățile cu privire la încheierea de către SPP a unor contracte fictive de consultanță cu companii afiliate sau subsidiare ale membrilor consorțiului. Contractul de privatizare instituie, pentru o perioadă de 5 ani, obligativitatea avizării prealabile de către consiliul de supraveghere post-privatizare (din care fac parte și reprezentanți ai statului) a contractelor cu valoare ce depășește 150.000 USD – dacă acestea sînt încheiate cu companii afiliate sau subsidiare ale membrilor consorțiului. Astfel, conform afirmațiilor lui Russko, frauda consta în exportul ilegal al profitului și capitalurilor SPP. Dana Krshakova, reprezentant al SPP, a justificat lipsa girului consiliului de supraveghere prin invocarea unor rațiuni de securitate și protecție a informațiilor cu caracter comercial.

Pe cine vor să (de)mită

Acum vine partea care pe noi, ca români cu PSD și DIP băgați pînă la gît în privatizarea Distrigaz, ne interesează cel mai mult: Robert Fico, liderul partidului de opoziție SMER, care a inițiat ancheta privitoare la privatizarea SPP, susține că cele aproape 300 de milioane USD (suma pe care v-am rugat să o rețineți), plătiți de SPP din 2002 și pînă în prezent pentru consultanță, erau scoși din țară și transferați apoi politicienilor care au facilitat preluarea SPP de către consorțiu. Și că, prin privatizare, nu s-a obținut decît o creștere a prețului gazelor, chestie care, culmea, a diminuat veniturile SPP și a crescut profiturile companiilor din consorțiu.

Minge de Meciar

Partea bună, pentru slovaci, este că Vladimir Meciar, premierul lor, stă în sondaje mult mai prost decît Năstase al nostru sau decît Robert Fico – așa că DIP-ul lor ar putea ajunge să-și înmoaie degetele nu în burețelul care ajută la numărat milioanele, ci în tușiera poliției. Partea nasoală, de data asta pentru noi, e că același consorțiu participă la privatizarea Distrigaz, PSD-ul se lăfăie în sondaje, iar DIP își va folosi, în continuare, degetele pentru a deschide ușa Merțanului cu senzor de amprentă.

Biroul de aprofundări contabilicești

Derapaj pesedist pe autostradă

CAMPANIE DE STRÂNGERE DE SEMNĂTURI PENTRU AUTOSTRADĂ
SEMNAȚI PENTRU DEZVOLTAREA BRAȘOVULUI!
SEMNĂTURA TA ESTE IMPORTANTĂ!
SEMNAȚI PENTRU DRUMUL CEL BUN!
PRIN EA TE OPUI CELOR CARE NU DORESC UN BRAȘOV EUROPEAN!
SEMNAȚI PENTRU AUTOSTRADA BRAȘOVEANĂ!
ORGANIZATĂ DE PSD BRAȘOV

La Brașov, pesediștii locali au luat o hotărîre istorică: să abandoneze un pic drumul mare și să se ocupe mai mult de autostrada Brașov-Borș. Ei au plecat la adunat semnături prin oraș, mizînd pe o presupunere din start deplasată: aceea că un număr semnificativ de simpatizanți PSD din Brașov cunosc tainele scrisului și, în particular, ale semnăturii.

Dracula Parkare

Din nou la cassă

În numele fiului

Ce faci atunci cînd, deodată, te trezești că ești ministrul Finanțelor, că nimic nu mai este ca înainte? Întrebarea aceasta, al cărei răspuns e mai bine să rămînă în stadiul de întrebare, poate fi reformulată astfel: „Ce faci atunci cînd, deodată, te trezești că tăticul tău, cu care obișnuiai să vorbești la pertu, ajunge ministrul Finanțelor?". Un posibil răspuns ar fi: „Păi, ce să fac? Bine, chiar foarte bine!". Ministrul acesta de Finanțe este chiar ministrul Finanțelor, Mihai Tănăsescu. El este un tată fericit, desigur, din moment ce odrasla sa, Șerban Tănăsescu (25 ani), lucrează la Deutsche Bank din Londra. Poate că Șerban o fi un geniu, sau poate că nu. Cert este că reprezentanța Deutsche Bank din România o duce bine, chiar foarte bine. Cu numai trei angajați, reprezentanța aceasta a intermediat – *wirklich, ohne Scheiss!* – afaceri de 1 miliard de euro. O fi mult, o fi puțin? Mihai Tănăsescu ar putea spune că nu e mult, Șerban Tănăsescu – că nu, tăticu', nu e mult, Deutsche Bank România – că *„Entschuldigung, sehr geehrte Damen un Herren, aber das ist nicht zu viel!"*, dar, oare, Deutsche Bank din Londra ce o spune ea, oare?

În numele și prenumele nepotului

Mihai Tănăsescu este, v-ați dat seama, un tată fericit. Șerban al lui o duce bine-mersi la Londra. Însă mai există un Șerban! Nu, acest al doilea Șerban nu este fiul lui Tănăsescu, ci nepotul soției ministrului Finanțelor, mai exact nepotul celei de-a doua soții a lui Tănăsescu. Șerban Pop, pe numele său întreg, este șeful de cabinet al unchiului de Finanțe, unchi care a avut grijă să-și mulțumească încă o dată a doua soție plantîndu-i nepotul în Consiliul de Administrație al Romtelecom. Însă soția era oricum foarte mulțumită, fiindcă nepotul ei Șerban, de pe poziția de șef de cabinet al soțului de Finanțe, avea și are multe sfori la dispoziție, pe care le trage (în sus, în jos) cum îi vine la socoteală, respectiv la socoteli.

La Iași, anchetele curg încet-în CET

V-am povestit noi odată că niște ruși care au falimentat fosta bancă „Unirea", actuală „Nova Bank" (controlată tot de ei), au cîștigat la CET Iași o licitație de cărbune. Cu prețuri de să nu-ți vină să crezi ce mici erau (deh, probabil că rușii, între ei, or fi luat cărbunele fără comision). Numai că firmele rușilor (Global Corporation din Singapore și Alitrade, logic, din Elveția!) au adus la Iași un transport de vreo 600 de tone de cărbune ce nu e bun nici de pămînt de flori. Nu se poate folosi decît, cel mult, ca pămînt de țintirim pentru babele înghețate prin garsoniere. Pe scurt, nu poate fi ars. Și, ca rușii să aibă o zi proastă de tot, aflați că nu sînt nici din clica unui anume ministeriabil de la MAI care se ocupă de licitațiile de gen la București. Așa că niște băieți răi cu ochi albaștri ca marea fraudă, de la combaterea crimei organizate, tocmai au dat o raită pe la CET Iași. Și au luat cu ei exact contractele Global și Alitrade. Probabil ca să aibă ce citi pe drumul de întoarcere. Le urăm lectură plăcută și în continuare.

Yasser ArAPAPS

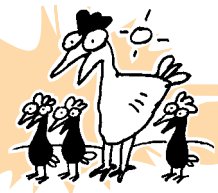

cu mîinile curat murdare

Primarii Onțanu și Plești fac harcea-parcea parcurile

Mulți primari de sector au alergie la verde. Cînd dau de culoarea verde, văd roșu în fața ochilor. Cel mai ades verdele poate fi găsit prin parcuri, de primăvara pînă toamna, în iarbă și copaci. În schimb, acești primari respiră cum trebuie doar printre clădiri, blocuri, mașini, și mai ales mașini scumpe. Față de aerul curat, aerul condiționat din birou sau din jeep reprezintă, pentru cîteva exemplare de primar de sector, cam ceea ce reprezintă omul modern față de primitivul de Neanderthal. Reprezintă, adică, o evoluție. Din această cauză, rubrica noastră ecologică vrea să vă arate astăzi ce defrișări au în cap cîțiva dintre primarii PSD din București. De pildă, primarul Onțanu, de la sectorul 2. Una dintre cele mai aglomerate și mai poluate zone ale Capitalei este Oborul. Dacă Piața Universității este inima Bucureștiului, Oborul este un fel de ficat simbolic. În jurul statuii răsculatului de la 1907 exista pînă anul acesta Parcul Obor. În locul vechiului sediu din strada Olari, ascuns printre străduțele din centru, Onțanu a vrut sediu enorm. Un așa sediu nu poate fi construit decît într-un spațiu liber. Un loc unde sînt copaci e un spațiu liber. Așa a murit Parcul Obor, unde deja au pornit lucrările de ridicare a noii primării a sectorului 2. Un plan asemănător are și primarul PSD al sectorului 3, Eugen Plești. În parcul IOR, care în organismul orașului e, datorită mărimii, tot un fel de plămîn simbolic, Plești planuiește ridicarea unui nou sediu al primăriei, a unui supermarket și a multor altor obiective. Totul pe o suprafață de 12,5 hectare. Sună ca la o operație unde amputezi mult și fără să îți tremure mîna. O astfel de decizie se face de obicei anunțînd cetățenii sectorului și mai ales întrebîndu-i dacă vor. Acum trei ani, cînd Plești a anunțat prin presă ce intenționează, cei de la fundația Eco-Civica l-au întrebat dacă a anunțat oficial această decizie a Consiliului Local. Plești a răspuns că probabil a fost pusă o hîrtie la avizier. La avizier nu era nici o hîrtie. Plești a glumit și a zis că or fi luat-o copiii. Doar din cauza proceselor declanșate de fundație acțiunea a fost întîrziată. Dar, într-o țară unde PSD-ul se pregătește să pună mîna pe tot și cît mai repede, asta nu va mai dura mult.

La Primăria Capitalei funcționa Agenția de Protecție a Mediului. Teoretic, cam toate inițiativele edililor, cetățenilor și întreprinzătorilor de a construi sau a dărîma, de a tăia sau planta trebuia să aibă avizul APM. Firește că de cînd primarii PSD și-au tăiat feliile lor din Capitală, nimeni nu mai întreabă Agenția dacă are voie. Cele două construcții preconizate de Plești și Onțanu nu au acordul APM. Cîrciumile din Cișmigiu, fără canalizare, nu au acordul de mediu pentru funcționare. Dar aparțin unor funcționari din Primăria Capitalei. Nici restaurantele din Cișmigiu, în afara unui număr de trei, nu au aprobare de la Urbanism. Dar acolo și-a băgat coada și interesele Silviu Popa, ex-șeful de la Administrația Parcurilor și Grădinilor. De unde putem trage concluzia că multă lume e ecologistă, dar numai cînd e vorba de verdele de pe unele bancnote.

Ecologică Contra

(rubrică realizată cu sprijinul fundației Eco-Civica)

Pe aleile Parcului Obor se plimbă acum numai clădirile fără stăpîn

Pe Bîrlă și pe Dinu i-a cam apucat chinu'

Două steluțe de 0,004 la sută au apărut pe firmamentul candidaților la președinție. Îl avem pe avocatul și fostul ofițer de la Doi și un sfert Gheorghe Dinu și nu o putem uita pe avocata și ziarista Grațiela Bîrlă. Gheorghe Dinu se laudă cu faptul că a fost un domn bine în Doi și un sfert, organiza zona Constanța.

Bineînțeles, vrem să știm cine e-n spatele lui Dinu. „În spatele meu e familia mea. În spatele securistului din mine e avocatul din mine, doctorul în științe juridice din mine, expertul criminalist din mine. După 1987, fiind în Ministerul de Interne ca specialist, mi s-a refuzat înscrierea la doctorat, am hotărît să plec și am plecat în contrainformații. Nu e nici un compromis. Compromis nu se face dacă vrei să înveți. Eu sînt un tip de principii și nu unul al compromisului. Dovadă? Un personaj important din lumea politicului mi-a propus să intru într-un partid parlamentar. L-am refuzat pe acest personaj fiindcă eu nu vreau să-mi compromit independența." Nebun? „Crezînd că ați pus întrebarea cu bună credință, vă spun că nu am certificat în acest sens." Grațiela Bîrlă este femeie. Și are credința sa: „Fiecare schimbă în jurul lui ceva prin acțiune sau inacțiune. Eu încerc să trezesc în jur niște conștiințe. Poate opinia publică nu e pregătită pentru o idee feminină, dar mă expun fiindcă vreau ca mesajul meu să-i schimbe pe alții. Poate se va găsi mîine cineva care să spună: pot eu să duc mai departe ce a pornit omul ăla." Bineînțeles, pe Grațiela Bîrlă o întrebăm de Ring, cel căutat în ziare de Interpol, poliție și procuratură. „Domnul Ring e soțul meu. E acasă. N-a părăsit țara. Sînt convinsă că se vor aduce astfel de mizerii în discuție. Un nebun a aruncat o piatră și zece înțelepți nu au putut s-o scoată. Nu l-a căutat nimeni pe domnul Ring." Într-un asemenea context, o ultimă curiozitate: oare Bîrlă nu-i toacă banii lui Ring ca să se audă de Grațiela în tîrg? Răspunsul e exact: „Asta e o măgărie!". Lu' Dinu și lu' Grațiela le urăm, bineînțeles, ceva.

Eugen ISTODOR

După lapte și răsplată

Un cititor al *Academiei Cațavencu*, mult mai atent decît cititorii și scriitorii de regulamente de la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului, ne atrage atenția asupra unui ordin, emis de această instituție, care conține definiția laptelui. Doamnelor și domnilor, stimați clienți, dragi elevi, iubiți sugari, nea Văcă, laptele este „Produsul obținut prin mulgerea uneia sau a mai multor vaci"! Iată cum, printr-un simplu ordin, autoritatea Rovanei Plumb desființează fizic și psihic tot neamul oilor, caprelor sau bivolițelor, care, bineînțeles, nu vor avea niciodată șansa să se mai simtă ca o vacă sau ca mai multe vaci. Ele vor putea, eventual, să producă direct cașcaval sau să se reprofileze pe napolitane, gumă de mestecat și ciorbă de perișoare. Așteptăm de acum o definiție cît mai exactă pentru oul de găină, pentru icrele de crap și, dacă se poate, pentru șorici.

Oaia Dolby

Domnule, ca să faci politică adevărată îți trebuie ceva ce guvernarea Năstase n-are. Uite, de exemplu, cam atît le avea Coposu. Da, da, nu rîdeți, i le-am văzut eu! Odată mă întorsesem mai devreme cu țigările și Seniorul uitase deschisă ușa de la baie. Nu exagerez, atît erau de mari. Nu știu de ce, dar de atunci am început eu să vorbesc subțire.

Emil Constantinescu, primul sinucigaș în serie din politica românească

Constantinescu a ajuns la muzeu

Joi. Ora 17 și patruzeci. Muzeul Bucureștilor. Vlad Roșca, ministrul Administrației pe vremea lui Constantinescu, începe să vorbească despre „Adevărul despre administrația Constantinescu" prin cuvintele: „Mă scuzați că am întîrziat". Dintr-o sacoșă, din primul rînd al auditoriului, sună un telefon, acoperindu-l pe Vlad Roșca. Îl făcea pe Năstase mincinos. Telefonul iar. Vlad reia transpirația de unde o lăsase. Începe să sune iar mobilul. Este cu totul nedrept să dăm vina pe faptul că nenorociții de Constantinești ne-au halit cei mai frumoși ani ai vieții. Sună mobilul. Administrația Constantinescu a preluat statul cu datorii. Sună telefonul. Cîntecul telefonului e *Lambada*. Sună alt telefon cu imnul Americii. Însă foarte puțin. Roșca ne spune despre autostrăzi, despre ce s-a dat țăranilor. Sună *Lambada*. Cum s-a terminat mineriada. Sună *Lambada*. „Sigur, vom vorbi și despre lipsuri, dar sînt aici spre a vă spune că nu am știut destul să punem în lumină realizările." *Lambada* îi preia ultimele cuvinte. Un simpatizant din primul rînd oprește transpirația lui Vlad Roșca: „Domnule Nicolae Roșca, nu putem continua așa! Trebuie să fie închis acest telefon!". *Lambada* se aude. Roșca voia să înfiereze ceva. Dar nu, *Lambada* îl oprește. Se face liniște. Se ascultă *Lambada*. Un operator de la Realitatea TV observă cu voce tare: „Domnule, sacoșa cu mobilul e lîngă dumneavoastră." Simpatizantul se uită uluit, ia sacoșa sub braț și fuge afară. Roșca are cifre de pronunțat. *Lambada* se aude de dincolo de ușă. Roșca arată drumul luminos al Acțiunii Populare. Acest drum este, sîntem siguri, după această minunată expunere de la Muzeul Bucureștilor, spre Muzeul Geologiei, locul de suflet al regimului Constantinescu.

Reporterre-à-terre

Umbra-vă minunată

Un anume domn Sadoveanu, dintr-unul din clanurile Sadoveanu, ne-a trimis la redacție această fotografie cu dînsul în Herăstrău, făcută astăvară. În scrisoarea aferentă, dumnealui ne-a scris cît e de mulțumit că proprietarii barului alăturat l-au ajutat cît timp a stat și a dormit pe acest scaun. Umbrela pe cap l-a ferit și de soare, și de ploaie, și de oamenii răi care nu l-au observat și care ar fi putut veni să îi umble prin buzunar, unde avea portofelul cu onorariul primit de la o editură pentru un roman cu o familie de animale sălbatice, *Frații Jderi.* Pentru că s-a simțit atît de bine și pentru că îi place zona, domnul Sadoveanu le sugerează patronilor acestui bar ca la vară chiar să îi pună scaunul într-un loc mai ferit, în spate, nu chiar așa la stradă, că e om bătrîn și nu îl mai interesează să se uite la fetele care trec și-și arată picioarele.

Hamul Ancuței

Dezvăluire Șoc!

Băieții de la Animal X sînt, de fapt, fete!

Acum o săptămînă, un Vierme de la Animal X, sau Hienă sau Șopîrlă sau alt animal, n-a vrut să-mi deschidă ușa de la bloc! Fricosul era cu două 'gaboante și stăteau ca proștii în fața ușii unui bloc de la Unirii. Și, deși aveau cheia de la intrarea în bloc, iar eu nu reușeam să intru pentru că nu știam interfonul, gorobeții au așteptat 5 minute pînă li s-a întregit formația cu unu' mai în vîrstă, care părea că-i apără, și abia pe urmă au binevoit să descuie ușa. Cînd l-am întrebat dacă nu cumva se întîmplă să aibă cheia, Șoarecele X a stat un minut ca să se gîndească dacă să-mi răspundă sau nu – după care m-a mințit că n-o au. Săracii – știa nici să facă pe ei de frică nu pot, dacă nu-i păzește badigardul!

Filarmonica din Hiena

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

Într-un număr de săptămîna trecută, ***The Scotsman*** publică un articol dușmănos la adresa Puterii de la București, acuzînd mangafalele PSD de furt al fondurilor UE destinate unor proiecte de modernizare a țării. În continuarea articolului, pesediștii, de la cel cu barbă sură pîn' la ăl cu tata-n gură, sînt făcuți pe rînd, de la stînga la stînga: comuniști, corupți, sadici, incompetenți, antidemocrați și prefăcuți – sau cu două fețe ori curve, în traducere liberă fără profesor. Bineînțeles că înaltele fețe pesedești se fac că plouă – cu milioane de parai, desigur. Și nimeni n-are măcar bunul-simț să se simtă cu musca pe portofel. Cîinele occidental de pază al democrației latră, iar caravana trece în viteză, ajutată de girofar.

În aceeași notă de entuziasm și sărbătoare, **Deutsche Welle** afirmă că integrarea României în UE ar putea fi amînată din cauza corupției sufocante care aproape a paralizat țara. DW are dubii serioase cu privire la capacitatea autorităților române de a înțelege una din limbile oficiale ale UE, din moment ce, în declarațiile ulterioare chelfănelii politice, mitrenii și mischiii noștri au bătut cîmpii cu veselie vorbind despre „atitudine pozitivă“, „schimbare binevenită“ și „pas important“. Mare șmecher Adelu ăsta, adică te bagă ăia cu capu-n gard la Strasbourg și tu le mulțumești pentru ajutor. Ca și cum ți-ar da cineva un șut în cur și tu ți-ai da pantalonii jos, crezînd că vrea să-ți facă un bine și mai mare!

Vocea Americii anunță descoperirea, în România, a unui schelet de pasăre în etate de 70 de milioane de ani. La fața locului s-au mai găsit cîteva ouă perfect fosilizate aparținînd găinii

respective, fapt ce confirmă ipoteza că indienii șuți au venit pe pămîntul ăsta după cretacic.

Într-o *Scînteie* de la Beijing, pe numele său englezesc ***People's Daily***, comuniștii chinezi salută cu bucurie, ridicînd ambele mîini de pe ghidonul bicicletei, începutul unor relații speciale de colaborare între Made in China și România, ca urmare a protocolului semnat mai an de bădica Ion și președintele roșu chinez – Hu Jintao. Ce să spun, nu mă pricep la biznis și geopolitică, le am doar cu fotbalul – așa că m-aș mulțumi ca, în spiritul prieteniei dintre popoarele noastre, să ne împrumute puțin Marele Zid la meciul cu Olanda, la loviturile de la marginea lu' 16, că în Stelea nu mai pun nici o bază.

Las Vegas Sun scrie despre candidatura Liei Roberts, o fiică adoptivă a deșertului american, la președinția României. Doamna Roberts afirmă că va veni în România să stopeze corupția și să transforme țara într-o putere mondială. Asta, bineînțeles, după ce îl va omorî pe Dracula, îl va prinde pe Rîmaru, îl va băga în pușcărie pe Ceaușescu și va muta capitala țării de la Budapesta la București. Doamna Lia, eu o să votez cu dumneavoastră, însă ce vreau să vă întreb: e adevărat că în America banii se fac mai greu din afaceri și mai ușor din căsătorii? E adevărat că acolo te poți îmbogăți peste noapte, dacă în noaptea aia dormi în patul cui trebuie? Thank you!

Domnule prim-ministru Adrian Năstase, subsemnatul, adresa, BI seria, numărul, sîmbăta trecută, în timp ce mă aflam în stația de autobuz citind pașnic ziarele mondiale – care, fie vorba între noi, rîdea toate de dumneavoastră și cu curu' – am auzit-o cu urechile mele și am văzut-o cu ochii mei pe doamna **Agenția Reuters** zicînd că partidul ce cu horror îl conduceți este de origine comunistă. La așa vorbe nu am putut rămîne indiferent, drept pentru care m-am ridicat și am plecat să servesc un Brifcor. La întoarcere am constatat că am pierdut autobuzul și că următorul vine abia peste 4 ani. Vă mulțumesc!

Potrivit agenției spaniole **Invertia**, investițiile străine în România au crescut vertiginos în ultimii ani – și urmează o listă cu fel de fel de țări participante la Euro 2004, lîngă care stau sumele pe care le-au băgat în glia noastră strămoșească. Din listă îți sare în ochi Spania, țară mare și bogată, care în 14 ani a investit în România uriașa sumă de 150.000 de euro. Adică un pic mai puțin decît bea un președinte de Senat într-un an, cu tot cu sumele cu care-l păcălesc chelnerii la notă și cu tot cu mărunțișul pe care i-l fură aurolacii din buzunar cînd cade în canal. Normal că au investit atît de puțin, din moment ce spaniolii cred că România e o țară înapoiată – în care abia acum s-a făcut a doua mare diviziune a muncii, oamenii împărțindu-se pe două ocupații: hoția din supermarket și căpșunăritul.

Andreea Rompresca

Coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Socrate este om. Toți oamenii sînt muritori. Socrate este muritor. Deci toți oamenii sînt Socrate. Deci toți oamenii sînt homosexuali?! Un motiv în plus să ne aplecăm cu mare grijă. Asupra problemei morții; dar nu așa pro-fund, ca marii gînditori. O actriță porno, participînd la un show nemțesc de profil, a fost sfîrtecată de drujba cu care partenerul ar fi trebuit să-i taie sutienul între sîni. Femeile sînt veșnic nemulțumite de neîndemînarea bărbaților într-ale sexului. Băiatul s-a prezentat onorabil: sculă lungă, tare ca fierul, de-a simțit-o fata adînc în carne; la final a stropit-o elegant pe țîțe, e drept, cu sînge. Și nesătula s-o fi găsit să-i zică la țigara de după: „Hai, că iar ai umplut-o de sînge.“ Există însă și femei recunoscătoare bărbaților chiar și după moarte. Soția unui scoțian mort a organizat o vînătoare cu prietenii răposatului la care s-a tras cu praf de pușcă amestecat cu cenușa defunctului. O fi vrut să-l mai simtă la o ultimă tragere înăuntrul țevii ei fierbinți. Sau să-i arate că nu se supără dacă se împușcă și se face praf cu prietenii. Iată cum – vorba unui înțelept – se întîlnesc în abis sexul și moartea. Două lucruri cu care te întîlnești o singură dată în viață. Dar măcar după moarte nu ți-e greață.

Știrile de la ora chici

Răspunsuri la scrisori

Petru Gheorghe (Pitești): Vă mulțumim pentru informații și vă împărtășim indignarea față de abuzurile Puterii. Vom verifica faptele și vom scrie despre ele.

Carmen U (Bacău): „Cadrele“ pe care ni le povestiți pot fi un foarte bun subiect de reportaj!

René Brillant (București): Vă mulțumim pentru semnalările de „Poliția Presei“, le voi înmîna colegilor mei care vor „rupe“ amenzi!

Corina Mihăilescu (București): Trebuie văzut ce interese se ascund în spatele articolului respectiv. Noi am putea scrie ceva despre caz la rubrica specială dedicată retrocedărilor.

Ion Merfu (Craiova): Aveți umor destul în scrisoarea referitoare la raportul dumneavoastră față de secretele de stat și avantajul asupra lui Pacepa. După umila mea părere, lucrurile stau altfel și, în același sens, cred că nu aveți dreptate.

Ace Ventura (Galați): Problemele ridicate de dvs. în scrisoare vor fi analizate de colegii de la Biroul de Investigații unde, după cum vă dați seama, a și ajuns plicul trimis.

Ecaterina Nicolici (Liebling); Vă felicităm că ați primit, în sfîrșit, titlul de proprietate în urma semnalării din paginile revistei noastre. Deci, se poate! Am reținut și ideea ca, după ce împart terenul de pe Marte, americanii să-și trimită în România sateliții pentru că ar mai fi de împărțit ceva pămînt!

Bebe Sugal (București): Haios textul, tristă realitatea!

Ioan Cațavei (Brașov): Colegul nostru Marius Drăghici se află în Canada, la un curs. Cînd se va întoarce va primi și plicul pe care i l-ați trimis acum.

Mihai Pop (București): Am primit „aberația“ și vă mulțumim.

Doina Silagi (Timișoara): Am reținut că, aflîndu-vă în „orașul Geoagiu sat“, nu ați putut cumpăra revista noastră pentru că nu ajunge acolo. Să nu care cumva să contravină medicației! Am primit și plicul mai vechi din iarnă!

Ioan T. MORAR

Săptămîna străinilor

● În Tanzania a apărut o publicație destinată numai și numai vrăjitorilor. Probabil că difuzarea revistei se face de către o persoană călărind o coadă de mătură! ● Nu facem nici un fel de discriminare, așa că vă servim puțin umor negru: un canibal britanic a fost surprins de poliție exact în momentul în care gătea creierul victimei sale, avînd, în preajmă, și alte hălci gata tranșate. Fiind în prezent în arest, englezul nu poate participa la festivalul românesc de folk cu un titlu atît de sugestiv: *Om bun!* ● Gorilele de la Grădina Zoologică din Moscova vor primi, în curînd, un televizor la care vor putea urmări aspecte ale vieții maimuțelor din sălbăticie. Ce vor fi zicînd parvenitele de la oraș văzîndu-și la televizor verii din junglă? „Niște țărani!“ ● De curînd, au apărut pe piață și fac furouri, pardon, furori, ochelarii-lenjerie. Sub forma unui sutien purtat pe ochi, acest accesoriu ar atrage bărbații, în opinia creatorilor săi. Oare să aibă succes, din punctul ăsta de vedere, femeile cu ochii mari? ● În Olanda, unde un sfert din populație folosește bicicleta, a apărut un accesoriu suplimentar pentru abonații unei anumite companii de telefonie mobilă. E vorba despre hands-free-ul pentru biciclete. Păi, ar mai rămîne de inventat pentru amatorii de hipism hands-frîul pentru cal! ● Și tot de cal e vorba și în întîmplarea care urmează. Doi cetățeni din India și-au cumpărat un cal și i-au cedat apartamentul lor, mutîndu-se, în acest scop, în apartamentul alăturat, cu părinții unuia din soți. Culmea e ca, văzînd exemplul stăpînilor săi, să nu vrea și calul să-și ia în apartament părinții!

PENTRU CHINEZII EXTENUAȚI DE MUNCĂ VĂ OFER LITORALUL MĂRII MELE NEGRE, IAR PENTRU GĂINILE GRIPATE-SANATORIUL DE LA FERMA MEA AVICOLĂ DE LA CORNU

AgenCIA de presă

Același Ilie cu altă bălărie

După repetate și inutile sărituri pe călcîie, ministrul Ilie Sârbu revine în sfîrșit cu picioarele pe pământ, mărturisind într-o nouă declarație de presă cum s-a produs de fapt accidentul său de vînătoare. N-au fost de vină nici dînsul, nici șoferul, nici Năstase, ci o banală tufă din teritoriu, care n-a mai pus niciodată crenguța pe o pușcă adevărată de ministru de la București. Excitată fiind de prezența celor trei trandafiri țepoși din sigla PSD, tufa și-a strecurat o crenguță înspre cocoș, declanșînd astfel împușcătura. Dacă nu credeți, data viitoare domnul ministru poate aduce drept martor răsadul de micșunele pe care se odihnea lansatorul de grenade pentru fazani al premierului Adrian Năstase.

Tufa viitorul!

Siliconul ca pe mînă

Un medic bucureștean a inventat o procedură medicală de înfrumusețare a omului: mîinile din silicon. Mîinile din silicon sînt foarte asemănătoare cu sînii din silicon, și ca material, și ca mod de abordare – ceea ce înseamnă că ne așteptăm ca, în curînd, Daniela Györfi, Anda Adam și Laura Andreșan să iasă în societate mîndre de noile lor mîini din silicon, evident, mai mari decît cele naturale.

Silicon carne

Jurnalul lui Tetelu

Lumea se schimbă. Nimic nu va mai fi la fel după 11 septembrie și Tetelu. Curaj – Tetelu merge mai departe!

7^00 MI SA TRIMES UN SEMN DIN CERURI. ȘI, CÎN SĂ MĂ BUCUR ȘI IEU CĂ ÎN SFÎRȘIT MI SA TRIMES UN SEMN, CÎCAT! ERA UN SEMN OBSCEN!! AM VISAT O PE SFÎNTA CURIOASA PARASCHIVA! CARE MEA TRANZMIS CĂ DUMNEZEU EGXZISTĂ ȘI CĂ SĂ NU MĂ MAI BĂȘESC ATÎT!! CÎȚĂ BLAZFEMIE FAȚĂ DE MINEMI DIN PARTEA LUI DZEU! 8^00 MĂ ATAȘESC TO MAI MULT DE HAMZTERU MEU. PÎNĂ ACUM ÎLĂAM ÎNVĂȚAT SĂ SCUIPE PINTRE DINȚI ȘI SĂ ÎNJURE PE LATINĂ PÎNĂ LA 100 – DA NUȘ DACA REȚINUT CEVA. BESTIEA, ÎL HRĂNESC NUMA CU CARNE DE OM, DIN TRANȘA DE COPI PENTRU BELLUSCONI, CA SĂ L ÎNRĂESC! ȘAL DRACU, AȘA LAM ÎNRĂIT, CĂ CÎND LAM DUS SĂL ÎMPRIETENESC CU HAMZTERU ALBINOS A LU ADELU – PE CARE ĂSTA LA PRIMIT DE LA ORGANIZAȚIEA DE ANIMALE A PSDului – HAMZTERU MEU AL DRACU PRIMU LUCRU A FOST SĂ SARĂ PE HAMZTERU LU NĂSTASE ȘI SĂL FUTĂ-N CUR!! SĂRACU, HAMZTERU LU ADELU A PLÎNS DUPE AIA ȘI SA APUCAT DE BĂUT! 13^30 MAM CUTREMURIT LA GÎNDU CĂ O SĂ PIERDEM ALEGERILE ȘI ATUNCI MEAM FĂCUT PLANU CA PARTIDUL SĂ AGȚIONEZE ÎN CONTINOARE DIN STRĂINĂTATE – AȘA CĂ ÂN CAZ DE ORȘICE EVENTUALITATE, AM PUS BAZELE UNEI ECHIPE DE FOTBAL ÎN EXIL A PSDului !!(AM PRIMIT ȘI PRIMĂ DE LA HREBENGIUC). BRAVO T! 17^30 VORBEAM ERI CU TOBOȘARU MAFIIEI DEZPRE IDEĂLURI. CE ESTE IDEALU ??: SĂ MĂNÎNCI O MÎNCARE BUNĂ, SĂ BEI UN VIN BUN, SĂ CITEȚTI O CARTE BUNĂ ȘI SĂ FUȚI O FEMEE PROASTĂ! – ĂSTA E IDEALU! 19^50 AM O IDEEE DE AFACERI, CĂ MA ÎNEBUNIT ĂȘTIA CU TÎRGURILE LOR DE CÎCAT DE CADOURI DE MOȘCRĂCIUN, DE SFÎNTU VALENTIN CEAUȘĂCU, DĂ MĂRȚIȘOR. AȘ VREAU SĂ ORGANIZEZ ȘI IO TÎRGU DE CADOURI PENTRU DENTIȘTI, CKIRURGI ȘI POLIȚIȘTI, SĂ NU SĂ MAI COEASCĂ ATÎTA LUMEA CÎN ARE VRUN NECAZ ȘI NU ȘTIE CE SĂ DEA ȘPAGĂ! 23^00 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ AM O TÎȚĂ CU TREI GAGICI!!

munca cu cartea

Un război numit dorință

Dacă ar fi să pun în același tablou Războiul de Secesiune al americanilor cu un război de-al nostru, atunci l-aș înghesui pe aceeași pînză cu Războiul de Independență din 1877. Același gen de puști primitive cu încărcare manuală prelungite de baionete, aceleași schije spărgîndu-se în mii de firimituri metalice, aceleași drumuri noroioase prin care se scurg rîuri de schilozi. E un tip anume de frescă în orice poveste care vrea să readucă în imaginar groaza începuturilor războiului modern: oase, artere și zgîrciuri, carne de tun amestecată cu carne de om, mîini și picioare zburînd prin aer, spitale insalubre răsunînd de zbieretele schilozilor. Cam ăsta e fundalul romanului de debut al lui Charles Frazier*, o carte a cărei notorietate pare să fi fost depășită de a filmului regizat de Anthony Minghella. Iar prin fața acestui decor morbid care ți se plimbă prin minte, în genul acelor peisaje de carton din studiourile hollywoodiene ale anilor '50, se consumă povestea de dragoste dintre Inman și Ada. El soldat rănit, dezertor pelerin în căutarea iubirii și a căminului, ea femeie tînără, ieșită din adolescență cu handicapul de a fi trăit răsfățată de taică-său într-o lume ermetică, fără zvonul războiului. În fond, tot traseul revenirii lui Inman în locurile natale, la poalele muntelui, e presărat cu jaloanele unui parcurs de inițiere în arta lepădării de război în care se însăilează traumele prezentului și melancoliile vremurilor de altădată. E un fel de drum parcurs de-a-ndăratelea, un mers cu spatele, în care destinația este chiar punctul de origine. Acum, sigur, rămîne de văzut și filmul, pentru că nu orice carte bate filmul, iar în tot timpul lecturii n-am putut să mi-o imaginez pe Ada altfel decît în pielea, părul, gura și ochii lui Nicole Kidman. Iar de fiecare dată cînd eroul nostru băga un pasaj despre Cold Mountain-ul lui, eu vedeam cu ochii minții mele minunatele peisaje ale Făgărașilor. Și pînă la urmă e destul de greu să te decizi între Carolina de Nord și Țara Loviștei.

Alin IONESCU

* **Charles Frazier, *Cold Mountain*, trad. Antoaneta Ralian, Polirom, 2004.**

cronică pe lîngă teatre

Comedia ororilor

O masă, două scaune, trei crime. Undeva, foarte aproape, un perete tapetat cu oglinzi retrovizoare. În fața oglinzilor, stînd cu spatele la ele, apare primul personaj. E un tînăr în jur de 30 de ani care începe să povestească, adresîndu-i-se unui interlocutor invizibil. Vorbește despre lumea business-ului, dar acesta este doar un pretext – subiectul este altul. S-a întîmplat într-o seară de vineri. El era obosit și se pare că ațipise în fața televizorului cînd Emma, fetița lui de numai cinci luni, a murit sufocată în pat, acoperită de pături. Ascultîndu-i povestea, interlocutorul ar putea crede, la început, că moartea fetiței a fost un accident, că Emma a alunecat pur și simplu sub acele pături nenorocite, însă adevărul – pe care îl va afla foarte repede – este că tînărul își ucisese fetița. Mezinul familiei, Joseph, s-a născut la exact nouă luni de la moartea Emmei. Privindu-l cu cîtă seninătate își relatează crima, interlocutorului ar putea să-i revină în minte o frază bine cunoscută a lui Borges: *„Oglinzile și copulația sînt abominabile pentru că multiplică numărul de persoane“*. Multiplicată de oglinzile din spatele tînărului, oroarea devine de o stridentă evidență. Firescul cu care tînărul își mărturisește crima nu poate face mare lucru – îl împiedică oglinzile retrovizoare. A doua poveste a acestei trilogii* îi are protagoniști pe Sue și John. Sînt împreună de șase ani și se iubesc. Cu spatele la oglinzi, povestesc. Există și aici un interlocutor invizibil căruia cei doi i se adresează. Undeva, departe, în Central Park din New York, crima așteaptă surîzătoare. Împreună cu doi prieteni, John îl ucide în bătaie pe un homosexual, într-un WC public. Inelul de aur de pe degetul mic al homosexualului va ajunge în curînd în paharul cu apă minerală al lui Sue, pe post de inel de logodnă. Totul este povestit cu detașare, cu multă seninătate, pe un ton amuzat chiar. Reflectate de oglinzile retrovizoare din spate, crimele acestea sînt mult mai aproape decît par. Există în această piesă un firesc al ororii, abjecția apare cînd te aștepți mai puțin. Asta se întîmplă și în ultimul act, cînd o femeie de 28 de ani se apucă și ea să povestească. Povestea e complicată, dar, pînă la urmă, tot la crimă se ajunge. Oglinzile retrovizoare din spate își fac datoria încă o dată. Oglinzile – acelea de care se temea Borges – sînt iarăși abominabile, cu atît mai abominabile cu cît, în această piesă, ele multiplică nu numărul de persoane, ci numărul de crime, relatate atît de senin.

Iulian TĂNASE

* ***BASH. O trilogie contemporană,* de Neil LaBute, regia: Vlad Massaci.**

rebele arte

Alte lucrări, aceeași etapă

Semnalam entuziasmat, la prima întîlnire cu lucrările clujeanului Marian Sandu, tot la o expoziție de la Prometheus, marea sa disponibilitate pentru stiluri, direcții și tehnici diferite. Mi se părea un artist la răscruce care își etalează posibilitățile urmînd ca de acolo să aleagă ceea ce i se potrivește mai bine, ceea ce simte că va fi direcția sa personală. Am așteptat curios noua sa expoziție* ca să văd pe ce a mizat artistul și cum a avansat pe drumul ales. Prima senzație a fost de *déjà vu* (și nu cred că din cauza unor lucrări expuse și atunci, și acum). Și iarăși am inventariat cele cîteva direcții promise de artist. Aceleași. Această nouă expoziție nu mi-a spus nimic nou, nu a făcut decît să semnaleze o anumită stagnare. Acolo unde mă așteptam să văd opțiunea, am întîlnit aceeași răscruce, aceeași nehotărîre a artistului referitoare la chemările sale. Nu discut calitățile pe care le recomandă această expoziție pentru că ele sînt aceleași ca la expoziția anterioară și sînt calități dincolo de dubiu. Marian Sandu este un artist puternic în ciuda șovăielilor sale. Acum pare să adîncească mai mult cumpăna în care se află și perfecționează în toate direcțiile. Cochetează cu toate posibilitățile pe care i le oferă talentul său. S-ar putea să existe, totuși, un spor față de expoziția anterioară, un spor care nu este neapărat cel dorit, anume o înclinare mai mare a artistului spre comercial. Explicabilă și această înclinare, artiștii plastici trebuie să vîndă ca să poată trăi. Și Marian Sandu vinde bine. Las la o parte reproșurile și mizez pe viitoarea expoziție care ne va arăta un artist la fel de „proteic“, dar ceva mai limpezit în opțiunile stilistice.

Ioan T. MORAR

* **Marian Sandu, *Frizã*, expoziție de pictură, galeria Prometheus, februarie 2004.**

show biz da' culți

Eminescu îngropat de viu

● C. Stănescu (critic literar cunoscut de publicul cititor încă de pe vremea cînd era redactor-șef adjunct la *Scînteia tineretului* sau măcar șeful secției de cultură la *Scînteia,* din '85 pînă în '89) reușește să dea o lovitură mortală istoricilor literari. El descoperă (fără nici un efort) că Eminescu a murit la cu totul altă dată decît aceea acceptată de toată lumea. Iată ce scrie (în *Adevărul literar și artistic,* nr. 703): „Despre «pensia» lui Eminescu, acordată după deces (sic!) nu mai e nimic de spus“. Și ca să nu avem nici o îndoială, se repetă: „...destui alții vor «beneficia» de respectiva subvenție ca Eminescu de pensia lui viageră semnată de Carol (sic!) pe marginea catafalcului poetului național.“ Cum regele Carol I (nu Carol, fiindcă acesta e numele a doi regi români) a semnat legea de acordare a pensiei poetului (care la acea dată nu era deloc național) pe 12 februarie 1889, rezultă, după C. Stănescu, că poetul era mort la respectiva dată. ● De fapt, C. Stănescu îl omoară pe Eminescu cu patru luni mai devreme pentru a convinge publicul cît de rău era pe vremea burghezo-moșierimii conduse de unu' Carol. ● Cum nimeni nu avea de unde să știe cînd va muri Eminescu, e greu de susținut că pensia i s-a acordat cu greutate și foarte tîrziu. Iată cum au decurs lucrurile: pe 2 martie 1888, Iacob Negruzzi propune Adunării Deputaților acordarea unei pensii lui Mihai Eminescu; Adunarea adoptă proiectul și hotărăște să fie votat în regim de urgență; după o lună, pe 2 aprilie, proiectul este votat cu 57 de voturi pentru și 5 contra și este trimis la Senat; pe 23 noiembrie (între timp fusese vacanța parlamentară) Senatul votează în unanimitate respectivul proiect de lege; după o altă vacanță parlamentară (Crăciun și Anul Nou) regele Carol I promulgă legea, pe 12 februarie 1889. **(Șt. A.)**

● Săptămâna trecută, vineri, la Clubul Prometheus s-a lansat o nouă traducere din *Septuaginta,* primul volum, în care sînt cuprinse *Geneza, Exodul, Leviticul, Numerii* și *Deuteronomul.* Pentru a duce la bun sfîrșit acest proiect ambițios și îndrăzneț (e vorba de o traducere *nouă,* după originalul grecesc, nu de o adnotare, adaptare sau compilare după alte ediții, cu trimiteri abundente, beneficiind de un aparat critic extraordinar) și-au unit eforturile Colegiul Noua Europă și editura Polirom, beneficiind de generosul sprijin financiar al Fundației „Anonimul“. Coordonatorii acestui prim volum sînt Cristian Bădiliță, Francisca Băltăceanu, Monica Broșteanu și Dan Slușanschi, în colaborare cu preotul Ioan-Florin Florescu. Lansarea a adunat multă lume, fețe bisericești și fețe laice, amfitrionul lansării fiind Andrei Pleșu. Nu pot să nu vă spun că, la noi în redacție, s-a vorbit adesea despre posibilitatea de a face o cronică de carte Bibliei. Desigur, era vorba de o glumă care, poate, ar face mai multă lume să deschidă Cartea Cărților. Nu voi face o cronică, dar vă voi povesti, foarte scurt, o întîmplare de săptămâna trecută. Joi seara am avut bucuria să primesc un exemplar de semnal din *Septuaginta* de la directorul editurii Polirom, Silviu Lupescu. Am luat cartea cu mine la o întîlnire cu niște prieteni care se aflau într-un local cu pretenții, inclusiv pretenții culturale, considerîndu-se un fel de muzeu al cîrciumăritului bucureștean. În final, trecînd amfitrioana localului pe lîngă masa noastră, a văzut cartea și mi-a spus că e frumoasă. „Dumneavoastră ați scris-o?“ I-am spus că e vorba de *Septuaginta* pe care Dumnezeu știe cine a scris-o. Vrînd să fie amabilă pînă la capăt, doamna a spus: „Hai, nu fiți modest, știu că Dumneavoastră ați scris-o!“. ● Rămînem tot în zona textelor biblice și vă recomand un site unde puteți citi Biblia pe Internet: www.biblia.3x.ro. Realizatorii acestui proiect sînt doi tineri cu studii teologice, Silviu Antone și George Ioniță, ajutați de informaticianul Bogdan Batea. Acest site dispune și de un motor de căutare specializat pe Biblie. Poate că vă va ajuta și în căutările voastre sufletești. **(I. M.)**

mazeta sporturilor

LPF – Liga Politicianistă de Fotbal

Pleacă Mitică, nu pleacă? La ora cînd scriem aceste rînduri (luni), nu se ştie nimic precis. Urmează ca preacinstita adunare a Ligii să-şi bată cappi şi să decidă: îl păstrează pe Corleone sau îşi alege alt Naş. Hotărască-se la ei în stabor, cum i-o tăia bibiloiul, că noi ne-am şi plictisit, pe bune! De zile şi săptămîni întregi tot aşezăm steguleţe pe hartă, încercînd să descifrăm sistemul de alianţe, desfăşurarea trupelor şi evoluţia ostilităţilor. Pînă şi pe Discovery e mai simplu: ştii deja cine o să cîştige al doilea război mondial. Dar la noi, în războiul nostru balcanic, n-ai cum să nimereşti învingătorii. Partenerii şi prietenii de ieri devin adversarii şi duşmanii de astăzi. Şi viceversa şi tot aşa, de ţi se urăşte şi nici nu-ţi mai vine să te întrebi cine va triumfa: tabăra Gigi-D. Dragomir sau tabăra Giovanni-M. Sandu? E prea multă politică în jur şi prea puţin fotbal. Şi nici n-a început returul... În lipsă de altceva mai acătării (marele şi eternul derby Inter-Milan nu se pune aici), ne-am mulţumit să vedem cum oştile lui Puiu spulberă tot ce prind în cale, de la Est la Vest, de la Georgia la Ungaria, trecînd prin Belarus, într-un surogat de turneu internaţional, disputat în Cipru, insula aia frumoasă, aflată sub protecţia trupelor ONU. Ce să zicem? E un sentiment înălţător cînd vezi că eşti cel mai tare dintre amărăşteni. Ai noştri au cîştigat strălucitor competiţia (8 goluri marcate, 0 primite, 2 penalty-uri ratate de adversari), cam pe la ora cînd viitorii noştri inamici, cehii, jucau de la egal la egal (2-2), amical cu italienii. I-am strivit pe titanii din Tbilisi, Minsk sau Budapesta, în timp ce colegii noştri de grupă au avut serioase probleme cu anonimii de la Juventus, Inter sau AS Roma. Aşa că Generalul, pe răbojul de sub cască, a mai bifat o acţiune reuşită: un util turneu de pregătire, unde au fost rulaţi numeroşi jucători din campionatul intern, care nu vor apuca să joace niciodată în meciurile oficiale. Revenit pe pămîntul sfînt al patriei, misticul de carieră al Naţionalei se trezeşte însă în plin război. Ca militar, dumnealui nu face politică. Însă la noi, după cum spuserăm, totul e politică. Nu-i om de fotbal ăla care n-a făcut un complot, n-a sădit o sămînţă de scandal şi n-a săpat pe cineva. Uite, pînă şi Mititelu de la U. Craiova, după modelul Gigi Becali din Pipera, ameninţă că-şi face partid. În curînd, aşadar, este de aşteptat ca fiecare club mai important să se înscrie pe listele electorale. Doamne, ce ne paşte! Ce meciuri or să mai fie în etapa de pe 28 noiembrie, la parlamentare, şi în runda de pe 12 decembrie, la returul prezidenţialelor! La ce ofertă avem în Ligă, ar putea să fie chiar mai nasol decît la alegerile din 2000. Vom ieşi cu toţii, buluc, să-l votăm pe peremistul Dumitru Dragomir ca să salvăm democraţia ameninţată de gealaţii lui Nicu Gheară.

Viorel MOŢOC

Băi
Gigi, tu să nu te mai iei
de oamenii mei de la Federaţie,
că te-am spart! Praf te fac!...
Ceee? Nu vrei să te fac praf? Bine,
moşule, atunci te fac iarbă,
pastile sau direct în venă!

Aflate momentan în tabere opuse, aceste două personaje vor desăvîrşi opera de distrugere începută de noii rivali Mitică Dragomir şi Mircea Sandu, pînă cînd Cupa Ligii se va numi Cupa Gigi, iar cîştigătorul titlului de golgeter va primi „Gheara de Aur"

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Nicu Gheară s-a băgat şi dînsul la mardeala iscată între Gigi, Piţi şi Corleone, de o parte, şi Mircea Sandu, fraţii Becali şi Puiu de cealaltă parte. Istoria este deja celebră: cîţiva jucători de la Steaua lui Gigi şi Piţi au solicitat să meargă la o acţiune a Naţionalei ceva mai tîrziu decît ceruse federaţia lui Sandu şi Puiu, iar federaţia i-a lăsat definitiv pe alături, considerînd că aceştia au refuzat convocarea. Alături de stelişti a stat Mitică, alături de ferefişti s-au aşezat fraţii Becali şi Nicu Gheară. Umblînd un pic pe la Registrul Comerţului, constaţi că cele două tabere au (ori au avut, iar Registrul nu consemnează modificările) cel puţin **o pasiune comună: firma Melody Bar SRL.** Gheară, Victor Becali, Victor Piţurcă şi Gigi Becali se aveau cîndva ca fraţii, fiecare cu 25% din acţiuni. Acum nu se mai au nici măcar ca verii.

● Pe lîngă ipoteza care spune că Mitică Dragomir a fost **cel care a regizat din umbră scandalul** cu fotbaliştii de la Steaua, să privim un pic spre Victor Piţurcă, antrenorul lor. El a fost îndepărtat din funcţia de selecţioner după ce a calificat naţionala la Euro 2000, în timp ce Puiu a fost păstrat după ce a ratat două calificări la rînd. Pare evident că Piţurcă nu era nebun să-l mai ajute o dată pe Puiu!

Eva Henţigova

Dormi liniştit, CNI lucrează pentru tine – episodul 2

Vă povesteam acum ceva vreme, la o sămînţă de floare şi un pahar de cola de la dozator, despre cele 450 de săli de sport promise de guvernul Adi ca să aibă copiii unde consuma energia oferită de lapte şi corn. Vă prezentăm şi astăzi cîteva mici reprize de spor la bani şi sănătate, avînd alături Compania Naţională pentru Investiţii (instituţia croită special pentru a duce la capăt proiectul) şi un pix de ajutor de la colegii noştri de la *Gazeta de Cluj*.

Sala de sport din Sighetu Marmaţiei, una din primele care au avut norocul de a ajunge la finiş, a fost inaugurată de două ori. O dată de Adrian Năstase, o dată de Miron Mitrea. Cînd s-o inaugureze şi destinatarii, a fost pusă la păstrare, cu zăvorul tras, căci costurile de întreţinere sînt prea mari. De altfel, se pare că nimeni nu s-a gîndit încă la cheltuielile de întreţinere, care au şanse să bată la fund bugetele pe ani de zile ale unor şcoli care abia se caută în buzunare de var pentru closetul fără acoperiş din spatele cancelariei.

La cîteva luni după ce aproape 40 dintre obiective au fost inaugurate, CNI s-a trezit că e cazul să organizeze licitaţii pentru pardoseli speciale, elastice, cu care să căptuşească restul de săli. Evident, apar două întrebări. Înseamnă că primele 40 au pe jos duşumele ordinare? Ori au tot podea de fiţe, dar achiziţionată fără licitaţie? Cum ar spune o definiţie neoficială a dilemei, „aşa-i rău şi-aşa nu-i bine"! Cît despre rezultatele licitaţiilor, acestea par să fie reglate un pic din culise. La un moment dat, pe site-ul CNI a apărut o listă de 32 de locaţii din toată ţara pe care urma să le încalţe cu podele speciale unul şi acelaşi furnizor, Mondego Contract. Nume asociat cu celebra sală „Rapid" din Giuleşti, recondiţionată de faimosul Necolaiciuc, cel trimis la recondiţionat, la rîndul său, de către şefii lui din Ministerul Transporturilor. După cîteva zile, însă, lista execută o figură de mare efect în urma căreia Mondego dispare în ceaţă, iar în locul său răsar alţi furnizori. IPSAL, Artimex şi Protectim Com SRL, un ilfovean şi doi ardeleni. La Protectim este acţionar fostul subprefect de Cluj, Dan Canta, actual responsabil cu bănetul pentru PSD-ul local. Cum ar veni, la pardoseli noi, tot noi!

Laptele şi cornerul

Toate pînzele dus

Cînd vine vorba de sport şi aventură, românul n-are egal. După diverşi cetăţeni care au înşirat pe cuprinsul ţării care un OZN cu piese de Oltcit, care un zeppelin cu cameră de tractor, care o butelie cu turbină şi elice, care o telecabină legată la sîrma de rufe – iată că a venit şi rîndul românului din imaginea alăturată să-şi vadă visul cu ochii. Cu ochii plînşi ai minţii. Domnul este din Slobozia, oraş care a dat ţării, iată, primul constructor de yacht-uri pentru uscat, căci n-a fost chip să-şi scoată opera din curte nici cu cîinii înhămaţi. Ca să-şi poată folosi creaţia (finalizată după vreo 3 încercări, în propria bătătură), omul nu are decît şansa unei mult aşteptate viituri, care să transforme Slobozia în Mica Veneţie. Pînă atunci, însă, omul pare hotărît să-şi construiască o trambulină de schi peste spatele cotetului lui Grivei, ca să aibă de unde-şi lansa ambarcaţiunea pînă în băltoaca făcută de pipiul lui Azorică, să-i trăiască.

Coatele apelor Dunării

Avem o țară. Cum procedăm?

indexul altor evenimente

Pe foc repaus
Un medic din Tulcea a dat foc unui pacient pe masa de operație. Bine că nu i-a uitat butelia înăuntru, să-i provoace omului și cîteva arsuri interne.

Am cruce, bă!
În nordul Bucureștiului s-a deschis primul cimitir de animale din țară. Cică groparii sînt niște cîrtițe.

Adolescenți fără o droagă
Potrivit unui studiu al Institutului Național de Cercetare–Dezvoltare, 20% dintre adolescenții români se droghează. Restul emigrează.

Ura și la țigară
Doi ofițeri MApN din Pitești au fost prinși la furat într-un depozit de țigări. În timpul ăsta, recruții din subordinea celor doi cică dădeau o spargere la un depozit de bromură.

Cu stema nefăcută
Deputatul Metin Cerchez a înaintat un proiect de lege prin care cere repunerea stemei pe drapel. Mai bine cerea regăurirea drapelului. S-ar fi potrivit mai bine pentru o țară ruptă-n cur.

Camera Nepfutaţilor
Deputatul Mircea Ifrim este de meserie vindecător, fiind specializat în tratarea durerilor de cap prin acupunctură. Auzind așa grozăvie, rămînem la părerea că, în cazul parlamentarilor, durerile de cap se tratează doar cu metoda acupuncturii cu ace de seringă.

Ne rid și curcile
Aflăm că Monica Tatoiu va candida din partea PUR la Primăria Capitalei. Probabil că sloganul electoral ei va fi „O Capitală fără riduri!”.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Drumul Mare spre Europa

– studiu de necaz –

De acum e clar că tanti Europa abia așteaptă să intrăm într-însa. Așa ne-au asigurat guvernanții PSD, pe toate canalele. Bun, hai atunci să vedem cam pe unde și cam cînd vom penetra. Va fi, conform contractului, în decembrie 2012, pe traseul Brașov-Borș. 415 kilometri deloc lineari de autostradă. În țara catastrofelor rutiere difuzate zilnic în prime-time, povestea acestui proiect spune multe despre felul în care mai-marii zilei concep drumul spre frații maghiari și surorile europene.

Deci, ce se-ntîmplă? Pe 18.11.2003, Guvernul atribuie firmei americane Bechtel International Inc. un frumușel contract în valoare de mii de milioane de dolari. Cîte anume, nu-i foarte limpede. Cifrele variază generos între 2,242 și 3,433 miliarde de euro. Chiar luînd în considerare cifra minimă, tot îți ies cam 5,4 milioane pe cap de kilometru de șosea furajată. Pe verișoara Croația, la condiții similare de climă și relief, șmecheria a costat-o doar vreo 4 milioane/kilometrul. Da' să zicem că, dacă-i vorba de priorități strategice, banii nu contează. Drumul ăsta trebuie făcut! Pesemne că tot d-aia s-a încălcat și acquis-ul UE privind achizițiile publice și tot d-aia autostrada noastră spre Europa a fost încredințată, fără licitație, unui consorțiu american. Aici nu se acordă nici o prioritate. Calcă pedala, bagă viteză! Așadar, ordonanța trece în trombă și prin Parlament. Distrații aleși ai neamului au crezut că proiectul se va realiza în parteneriat public-privat (PPP). În realitate, lipsind creditarea externă, banu' va fi marcat de la Buget, adică de la noi – 82,2 milioane de euro, anul ăsta. Unde v-ați grăbit, domnilor senatori?… Vine prin urmare, cu viteză excesivă, hotărîrea de guvern 83/2004. Către MMM (Mega-Ministerul lui Mitrea) sînt redistribuite sume barosane de la alte ministere. Ministerul Public, Administrația și Internele, Justiția decartează din greu. Traseul dosarelor pe ruta Poliție-Parchet-Instanță poa' să rămînă cu gropi. Mai important este ca, de Ziua Americii, să înceapă lucrările pe traseul Suplacu de Barcău-Borș. Ne-o fi zis Baroneasa, în raport, că avem probleme cu corupția, administrația publică și copiii. Capii baronilor și-au zis că, totuși, Sănătatea & Educația merită și ele să renunțe la peste o mie de miliarde de lei, jertfiți pe altarul și asfaltul unui nobil scop: autostrada. A, uitasem să menționăm concluzia unui raport elaborat de Societatea Academică din România! Alegerea rutei Brașov-Borș prezintă un mare avantaj: autostrada noastră nu se leagă cu nici un drum important de la ei.

Să mai zicem? Să ne mai întrebăm de ce România a avut mereu drumuri proaste, din epoca năvălirilor turcești și pînă-n Epoca de Aur? Sau să pomenim de scandalul cu Afacerea „Strousberg“ din secolul XIX cînd, tot așa, fără licitație, statul român a concesionat căile ferate? N-are rost. Dă-o dracu' de istorie! Să trăim în prezent, să țintim viitorul european! Un coleg zicea că titlul acestui articol ar putea să fie: „Mîndria de a fi bulgar“. N-ai dreptate, Bijule! Avem și noi mîndria noastră națională: drumul mare. Căci numai noi, născuți poeți, am putut născoci un proiect de autostradă ca o metaforă a integrării à la roumaine. Pîndită de tîlhari, o căruță cu români amăriți înaintează poticnit spre Europa, pe o șosea americană care nu se leagă de nimic precis din Ungaria. Hai că-i mișto!

Viorel MOŢOC

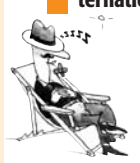

Săptămîna românilor

UE ne va interpreta o Arie de Oostlander

S-a întors lumea cu fundu-n jos, dom'le! Totul era ca și stabilit: afară erau 10-12 grade Celsius, soare, prin oraș rulau deja primele fuste și decolteuri... Ne pregăteam pentru un februarie primăvăratic urmat, normal, de un martie canicular cînd, hop, ninsoare și ger! Și vă rog să observați că una e să cadă mercurul termometrului de la 0 grade Celsius și mult mai rău e cînd cade de la înălțimea celor plus 10-12. Păi, se duce dracului atît de jos încît nu-l mai dezlipești de pe fundul borcanului nici cu bricheta.

Cam la fel stau lucrurile și cu aderarea la UE. A fost de-ajuns un singur gest greșit de-al lui Năstase și din senin s-a făcut furtună. Degeaba a mai strigat el către centrele de adopții: „Ieșiți, copii cu părul bălan de zîmbiți la Berlusconi, doar s-o mai îmbuna UE“. Emma deja se întunecase la față, Arie Oostlander tuna și fulgera împotriva României, iar Verheugen turna cu găleata la Parlamentul European. ➠ Acum democrația parcă s-a mai răzbunat. Dar stă grămadă peste stat. Noile teme pentru acase ale lui Adrian Năstase sînt acum doar Presa, Justiția și Corupția. „Lasă privatizările, infrastructura, administrația publică... ai grijă doar de ăștia micii de care îți zic eu“, l-a avertizat UE pe premier. Nu știu judecătorii și corupții cum stau, dar eu ca ziarist mă simt ca în clasa a patra cînd l-am chemat pe frati-miu mai mare să-l bată pe Chelie, golanul școlii. „Păi, nu rămîi tu cu mine după ce pleacă frati-tu!“, m-a amenințat el la ureche în timp ce-și freca falca umflată.

Zilele trecute s-a turnat și producția „Mugur Ciuvică versus Traian Bă (tu ai turnat la) Sescu“, un film de suspans și Acțiune Populară, România 2004. ➠ Lia Roberts și-a lansat candidatura la președinție. Puțin cam tîrziu, doamnă. O să fie destul de greu, vă asigurăm. A, dacă veneați acum vreo 14 ani, era altă treabă. Puteați să cîștigați alegerile doar cu un camion de gumă de mestecat și cîteva navete de Pepsi. ➠ Și Monica „Oriflame“ Tatoiu, zisă „Ce vor femeile?“, și-a lansat candidatura la primăria Capitalei din partea PUR. Cică în cazul în care va cîștiga o să le aibă drept consilieri pe Ada Teslaru și Andreea Raicu, împreună cu care va declanșa lupta pentru astuparea gropilor de pe străzi cu fond de ten și rimel.

Ilie Sârbu s-a întors la serviciu și are o nouă versiune cu privire la accidentul său de la vînătoare: l-a împușcat o tufă. Nici angajații din Ministerul Agriculturii nu au stat degeaba, lansîndu-i deja ministrului un banc. Cică Sârbu cu Adrian Năstase la vînătoare. Zice Năstase: „Sârbule, aleargă spre noi un mistreț... Ce să fac? Să trag?“, „Trageți, domnule premier!... Nu mai stați!... Da' trageți odată în p... mea!“

Cronică a lu' Ştefan a Petrei

My God, ce țară o mai fi și asta? Cinci minute am lipsit și mi-au dispărut cricul, roata de rezervă și raportul către Parlamentul European! În schimb, uite ce au uitat hoții, pesemne din grabă: un milion de euro într-o pungă de plastic albastră cu trei trandafiri. Vă rog, domnu' polițist, fiți bun, returnați suma la PSD și spuneți-le că m-au confundat.

Emma Nicholson, confruntată cu realităţile unei ţări bizare: dumneaei a lăsat în Acord o portiţă pentru cele două-trei adopţii cu actele în curs de finalizare, iar guvernanţii de la Bucureşti au perfectat 150 de înfieri la care actele nu erau începute, procesul fiind abia în faza de şpagă dată

Vești bune

Bingo Laden!

➠ România a bătut Ungaria în minifinala mini-turneului din Cipru. E bine. Dacă nu intrăm în UE, măcar să-i batem pe toți ăilalți care intră în locul nostru. Din păcate, astfel s-au dus dracului toate șansele ca România să organizeze cu Ungaria vreun Campionat European, cum ne aburea Mircea Sandu. Dac-ar fi totuși așa, înseamnă că la unguri s-ar desfășura Campionatul ăla mare, iar la noi Divizia B a Campionatului European de Fotbal.

➠ Bin Laden a fost localizat. E, nu crește asta temperatura din aparatamentele noastre, dar cel puțin știm: ăl mai al dracului terorist e pe ducă, l-au ginit radarele americane undeva prin Pakistan, unde se joacă de-a războiul cu americanii. Cu ce ne ajută pe noi chestia asta? Cu nimic – atîta doar că eroismul specific poporului nostru va mai ieși o dată în evidență cînd vom participa și noi la prinderea lui Bin Laden doar schimbînd eroic canalul pe CNN.

Străbuna Vestire

LISTA lui SECU

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Dosarul Doinei Cornea

Apare până când se termină securiştii!

Iliescu şi Securitatea: o dragoste din tinereţe

Sîntem în 25 aprilie, anul 1968. Este ultima zi a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român. O Plenară cu un caracter special şi rezultate spectaculoase: reabilitări ale victimelor Securităţii, începînd cu Lucreţiu Pătrăşcanu, condamnarea practicilor abuzive ale acesteia din primele două decenii ale regimului, precum şi găsirea unui ţap ispăşitor, în persoana lui Alexandru Drăghici, fostul ministru de Interne din vremea lui Dej. Plenara s-a încheiat cu excluderea lui Drăghici din Comitetul Central şi trimiterea lui „la munca de jos", ca director de IAS la margine de Bucureşti. S-a ţinut cont de pasiunea lui: îşi transformase curtea vilei de serviciu într-o adevărată crescătorie de găini. După care, s-a pus problema locului rămas vacant în CC. Citäm din stenograma secretă a lucrărilor Plenarei: „Tov. Nicolae Ceauşescu: (...) Avînd în vedere că Comitetul Central s-a descompletat, propunem ca să alegem ca membru plin, sau să trecem din cadrul membrilor supleanţi, ca membru al Comitetului Central plin pe tovarăşul Iliescu Ion. Îl cunoaşteţi, tovarăşi? Toţi tovarăşii: Da. Tov. Nicolae Ceauşescu: E vreo obiecţiune, tovarăşi? Toţi tovarăşii: Nu. Tov. Nicolae Ceauşescu: Să nu spună cineva că a votat numai pentru că s-a făcut propunerea. Atunci cine e pentru, tovarăşi? Mulţumesc. E cineva împotrivă? Se abţine cineva? Atunci în unanimitate tovarăşul Iliescu a fost trecut în rîndul membrilor Comitetului Central al partidului."

După Plenară, pe tot parcursul lunii mai, în şedinţe închise, a început „prelucrarea" cadrelor partidului, cărora li s-au dezvăluit o parte din crimele şi abuzurile din trecut ale Securităţii. La una din acestea, de pildă, maiorul Vasile Nicolae de la Inspectoratul de Securitate Prahova arăta cum, prin 1958, doi ofiţeri de Securitate din Tîrgovişte „au răpit un cetăţean" pentru a încerca recrutarea sa ca informator, „însă după 2 zile de presiuni acesta s-a sinucis. Pentru a ascunde adevărul, cu aprobarea şefului Direcţiei regionale, cadavrul a fost dus în pădure, unde a fost simulată sinuciderea prin spînzurare". Nu este pomenit numele victimei şi nici al făptaşilor. Şi, în urma unei hotărîri a Comitetului Central din care făcea parte şi Ion Iliescu, nu avea să existe vreun proces, nici împotriva lor şi nici împotriva altor criminali din Securitate.

Peste două decenii, în 1989, graţie aceluiaşi Iliescu, care a apelat la experienţa sa de succesor al lui Alexandru Drăghici, dovedindu-se un protector grijuliu al Securităţii, securiştii au fost absolviţi din nou de orice vină. Marea lor dilemă din zilele revoluţiei, dacă aveau sau nu să fie traşi la răspundere pentru faptele din trecut, şi-a găsit rapid rezolvarea: s-au ales doar cu spaima.

Marius OPREA

Lista Doinei Cornea

Vă prezentăm, aşa cum v-am promis în numărul trecut, lista ofiţerilor de Securitate care s-au ocupat de Doina Cornea. Lista de faţă ne-a fost transmisă de doamna Doina Cornea, căreia îi mulţumim şi pe această cale. Am omis din această listă numele ofiţerilor pe care i-am menţionat deja în numărul trecut.

Este interesant să observăm că Doina Cornea a făcut obiectul unei dispute aprige între Direcţiile I şi III ale Securităţii, ambele fiind hotărâte să obţină, în acest caz, recunoaşterea calităţii de anchetator principal. Direcţia III îşi aroga dreptul primului venit: ea începuse ancheta, deoarece Doina Cornea fusese suspectată de activităţi de spionaj (vezi, în acest sens, prezentarea din numărul trecut). În replică, ofiţerii Direcţiei I susţineau că activităţile Doinei Cornea intră sub „jurisdicţia" lor şi cereau, în consecinţă, dreptul de a ancheta.

În dispută intervine, la un moment dat, chiar generalul Iulian Vlad. Astfel, în cererea sa din 5 august 1985 adresată şefului Securităţii Cluj, generalul-maior Aurelian Mortoiu, şeful Direcţiei III scria: „În conformitate cu ordinul rezolutiv al tovarăşului adjunct al ministrului, general-colonel Iulian Vlad din 30 iulie a.c. în legătură cu cele 5 scrisori deschise adresate şi difuzate de postul de radio «Europa Liberă» de către numita Doina Cornea aflată în atenţia compartimentului dvs. de contraspionaj urmează a se raporta de către dvs. măsurile ce s-au luat în acest caz. De reţinut este şi rezoluţia tovarăşului adjunct al ministrului pusă în acelaşi caz la 14 ianuarie 1985 pe raportul Direcţiei I care a informat despre Cornea Doina şi din care reproducem: «În legătură cu acest caz s-au dat ordine clare Direcţiei I şi Securităţii judeţului Cluj încă de la primele informaţii cu privire la manifestările negative ale persoanei respective. De ce nu s-au executat aceste ordine?».

Unitatea noastră... din 10 aprilie 1984 şi ulterior la 25 ianuarie 1985 a ordonat scoaterea din preocupările compartimentului de contraspionaj a numitei Cornea Doina şi transferarea dosarului la compartimentul de informaţii interne, în sfera căruia se înscriu manifestările denigratoare şi protestatare ale acesteia."

În replică, în raportul său din 7 august 1985 adresat Direcţiei III, colonelul Ioan Oprea, adjunctul şefului Securităţii judeţului Cluj, scrie: „Conducerea Securităţii, analizând cazul, consideră că acesta poate fi lucrat în continuare de Serviciul III, având în vedere suspiciunile care au stat la baza deschiderii dosarului de urmărire informativă, precum şi faptul că acest compartiment dispune de cele mai bune mijloace informative pentru lucrarea cazului." Cu alte cuvinte, Serviciul III al Securităţii clujene se face că n-aude şi continuă să îşi vadă de treabă.

Iar acum, după ce v-am spus şi această poveste, vă invităm să citiţi lista Doinei Cornea.

1. lt.-col. Pitulescu, DSS, Direcţia I, Bucureşti
2. gen. Şerbănoiu, şeful Inspectoratului Judeţean al MI Cluj
3. col. Ioniţă Nicolae, şeful Securităţii Cluj
4. lt.-maj. Lăpuşan
5. col. Călian Liviu, Cluj
6. col. Naghi Aurel, Cluj, serviciul „F"
7. lt.-maj. Borzan, ofiţer operativ
8. lt.-maj. Molovan Rodica, Cluj, serviciul „F"
9. cpt. Mocan Viorel, Cluj
10. cpt. Tuduca Adrian, Cluj
11. col. Bura Vasile
12. cpt. Pop Dumitru, Cluj
13. col. Duţa Gheorghe, Inspectoratul Judeţean Argeş, Câmpulung Muscel
14. col. Tereş Gheorghe, Inspectoratul Judeţean Argeş, Câmpulung Muscel
15. col. Ţinca Ovidiu
16. col. Goran Gheorghe, Bucureşti
17. col. Anghel Ion, Bucureşti
18. mr. Herţa Gheorghe, Cluj
19. cpt. Mureşan Rodica, Cluj
20. mr. Burlacu Gheorghe, Cluj
21. cpt. Borojiu Tiberiu, Cluj
22. col. Rasina Dumitru, şeful Securităţii Arad
23. lt.-col. Marinescu Ana, şef serviciu, Arad
24. cpt. Vitejanu Grigore
25. cpt. Mesaroş Emil
26. lt.-col. Ienea Mihai, şef serviciu „F", Cluj
27. cpt. Făt Cornel
28. col. Huluţă, Cluj
29. lt.-maj. Vulpe Rodica, serviciul „F", Cluj
30. col. Mureşan Adrian
31. mr. Bucşe Emil, serviciul I A
32. lt. Negrea M.
33. lt.-maj. Hard Ioan, Securitate Turda
34. cpt. Rus Valer, şef serviciu, Securitatea Municipiului Turda
35. mr. Maceşanu Constantin, şeful Securităţii Mediaş
36. col. Velea Eugen, şef serviciu I A, Cluj
37. col. Ferenţ Mircea, şeful Securităţii judeţene Mediaş
38. lt.-col. Tănase I.
39. col. Butiri Valeriu, şeful Securităţii Zalău
40. lt.-col. Ivan Ioan, şef serviciul I, Zalău
41. col. Sima Traian, şeful Securităţii Timişoara
42. mr. Pele Petru, şef serviciul I A
43. mr. Dinuţ Gheorghe
44. lt. Blăgăilă Stelian
45. Tit Liviu Domşa, procuror militar; în 1987 a emis mandatele de arestare în cazul Doinei Cornea şi al fiului acesteia
46. mr. Moisei
47. lt.-col. Danciu Victor, MI, Bucureşti
48. mr. Matica Ioan, şeful PCTF Curtici
49. col. (sau gen.) Vasile Gheorghe, şeful Direcţiei Anchete Penale Bucureşti; în 1987 a anchetat-o timp de aproximativ 2 săptămâni pe Doina Cornea la Cluj, în timpul detenţiei acesteia la Securitate
50. mr. Jurcuţ, anchetator, Securitate, Cluj
51. cpt. Hâncu Ioan, serviciul „F"
52. mr. Perşa Gheorghe, serviciul „F"
53. lt.-col. Onciu Vasile, şef serviciul I, Bacău
54. col. Beidac Iulian, şeful Securităţii Bacău
55. cpt. Deteşan Ilie
56. cpt. Zamfir, PCTF Otopeni
57. mr. Popa N.
58. mr. Popa D.
59. col. Zeno Andrei, şef serviciu, Securitate, Caraş-Severin
60. lt.-maj. Pescar A.
61. lt. Negrea Mariana
62. caporal Dumitru Horia, Cluj
63. mr. Mariş Dimitrie
64. lt.-col. Tudoran Eugen, Securitate, Cluj
65. mr. Pojar E.
66. lt. Inonuţ
67. col. (sau gen.) Ioana, Cluj
68. cpt. Sebeştean Simion, şef birou
69. lt.-maj. Lascău Ioan
70. col. Agoşton Alexandru, şeful Securităţii Mureş
71. col. Batagă Tiberiu, şef serviciu, Mureş
72. col. (?) Cioară Dumitru, Securitate, Făgăraş
73. col. (?) Cioabă Dumitru, Securitate, Făgăraş
74. cpt. Petcu Gheorghe, Securitate, Făgăraş
75. lt.-maj. Buturcă M.
76. lt.-col. Ermolai
77. mr. Petcu M.
78. cpt. Tot Cornel
79. lt.-maj. Balog Alexandru
80. mr. Târş Fl.
81. col. Ştefan Constantin
82. lt.-maj. Biriş
83. cpt. Machedon A.
84. lt.-col. Bucur Claudiu, şeful Securităţii Făgăraş

Datele Securităţii şi datele realităţii sau cum îmi trimiteam textele la Europa Liberă

Trimiterea primului text la Europa Liberă, trebuie să mărturisesc, a fost un eşec, în sensul că am recunoscut la anchetă că a fost dus de fiica mea, declarată *persona non grata.* Dar tot atunci mi-am dat seama că Securitatea este mai preocupată de modul cum sunt trimise textele decât de conţinutul lor. Trebuia deci să-mi schimb strategia, în cazul că voi mai trimite ceva.

Prilejul s-a ivit după ce mi s-a desfăcut contractul de muncă. Simţeam nevoia să protestez. Aşa s-a născut al doilea text, *Scrisoare deschisă adresată Rectorului Universităţii.* La anchetă m-am prezentat hotărâtă să fac uz de minciună, drept răspuns la previzibila întrebare sâcâitoare: „cine a dus textul?". Trebuia să menajez cu orice preţ persoana care m-a ajutat. Mă simţeam mult prea slabă şi temătoare pentru a declara scurt: „Refuz să răspund". Ştiam prea bine de ce mijloace mai dispunea Securitatea pentru a smulge răspunsuri! De aceea, fără să ezit şi uitându-mă în ochii col. Gocan, i-am răspuns: „Un turist german, întâlnit la Călimăneşti". Desigur, au urmat alte zile de anchetă cu o puzderie de întrebări încuietoare, la care repetam cu îndărătnicie acelaşi răspuns. Până la urmă a fost acceptat. În realitate, textul a fost expediat prin bunăvoinţa lectorului francez, domnul Gilles Bardy. Îi rămân profund îndatorată.

Puţin jenată, trebuie să recunosc că în situaţia dată nu am avut tăria unui comportament eroic, cum presupun că a fost cel al inginerului Gheorghe Ursu. Mi se părea mai uşor să fac uz şi eu de armele adversarului – viclenie, minciună – pentru a nu expune persoanele care mă ajutau. În ceea ce priveşte strict persoana mea, mizam exclusiv pe adevăr în această confruntare.

Iată aşadar o explicaţie de ce, începând cu această a doua scrisoare, datele Securităţii (în privinţa expedierii textelor) nu mai coincid cu datele mele. Pentru a uşura cercetarea tinerilor istorici care studiază metodele de lucru ale Securităţii, le pun la dispoziţie, în continuare, cum şi prin cine am trimis restul textelor.

– Următoarele cinci texte adresate tinerilor: *Despre libertate, Necesitatea întoarcerii la spiritual, Despre adevăr, Despre creativitate, Despre înstrăinarea de sine* au fost predate personal directorului pentru departamentul românesc al „Europei Libere", regretatul Vlad Georgescu.

– Textul 8 – *Meditaţie asupra posibilităţii unei renaşteri spirituale* – prin bunăvoinţa unei turiste finlandeze, acostată de mine la Băile Herculane. După cum se vede, povestea cu „turistul străin" am chiar pus-o în aplicare.

– Textul 9 – *Despre machiavelism* – prin domnul Gilles Bardy.

– Textele 10, 11 – *Ce e de făcut?* sau: *să nu dăm cezarului ce i se cuvine lui Dumnezeu* şi *Scrisoare deschisă adresată Doamnei Raluca Petrulian,* tot prin Gilles Bardy; precum şi cel de-al

– 12-lea text – *Despre adevăr sau cum să rezistăm „terorii istoriei".*

– Al 13-lea text – *Scrisoare deschisă adresată Preşedintelui Consiliului de Stat (în legătură cu necesitatea unei reforme a învăţământului)* – mi l-a trimis distinsa doamnă Lucia Tătaru care m-a contactat pentru a-mi oferi această oportunitate.

În 1987, evenimentele se precipită: un interviu pentru televiziunea franceză luat de Christian Duplan, manifeste de solidaritate cu Braşovul, arestarea noastră (a fiului meu şi a mea), solidaritatea internaţională care s-a declanşat, eliberarea noastră din arest...

(continuare în pagina III)

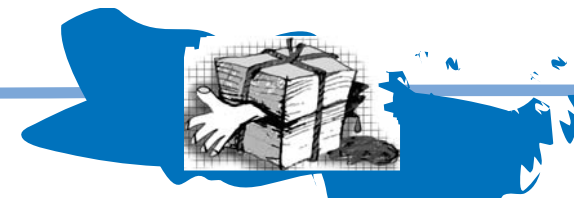

Ofițeri de Securitate care au anchetat cetățeni români bănuiți că au legătură cu posturile de radio străine care transmit în limba română

Cum unul dintre motivele pentru care Doina Cornea a intrat în atenția Securității l-a constituit legătura sa cu postul de radio „Europa Liberă", cititorii „Listei lui Secu" merită să știe cum înțelegeau băieții cu ochi albaștri să reacționeze în astfel de cazuri.

Astfel, în 12 iunie 1981, generalul-maior Gherguț Dumitru, locțiitorul șefului Direcției III a DSS, transmitea un ordin circular către toate Inspectoratele județene de Securitate:

„În conformitate cu ordinele din Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului privind contactarea și neutralizarea activității ostile desfășurată de posturile de radio străine, în special de «Europa Liberă», până la 15 iunie 1981 se va analiza baza de lucru în vederea stabilirii persoanelor care în cadrul dosarelor de obiectiv-problemă vor constitui capitolul: «Persoane care întrețin legături cu posturile de radio străine» («ETERUL»).

În acest sens în evidența dosarelor de problemă sau obiectiv vor fi incluși:

a. cei care întrețin sau manifestă intenții de a lua legătura, direct sau prin intermediar, cu posturi de radio străine sau cu alte organizații din exterior care le folosesc în propaganda ostilă țării noastre;

b. cei care se ocupă de culegerea și transmiterea de informații către posturile de radio străine ori intermediază legătura cu acestea (cetățeni români sau străini);

c. sunt rude ale colaboratorilor sau angajaților posturilor străine.

Întrucât la conducerea Direcției III urmează să se analizeze problema subredacției de la Paris a postului de radio «Europa Liberă» rugăm raportați în timp util la indicativul 331/PMT toate cazurile care se încadrează în una din categoriile de mai sus, legături sau rude ale colaboratorilor și angajaților acestui post de radio.

În ansamblul activității postului de radio «Europa Liberă» subredacția pariziană ocupă o poziție particulară, adresându-se, în special, intelectualilor și oamenilor de cultură, aflându-se în conlucrare și contact permanent cu cele mai reacționare cercuri ale emigrației române din Franța."

Putem observa că anchetarea activității „Europei Libere" era sarcina Direcției III – oficial, Direcția care se ocupa cu probleme de contraspionaj. Cu alte cuvinte, ziariștii posturilor de radio străine și colaboratorii lor sunt etichetați ca „spioni", lucru care demonstrează că, practic, ofițerii acestei Direcții se ocupau tot cu poliția politică, în ciuda afirmațiilor lor de astăzi.

Prezentăm, în continuare, lista ofițerilor care, potrivit documentelor pe care le deținem, au fost implicați în problema „Eterul".

1. Rădulescu Emil – în 1985 era lt.-col. MI, UM 0625 București.

La 22 iunie 1985 semnează o notă în cadrul acțiunii „Eterul" în care se dau informații despre emisiuni ale postului de radio „Europa Liberă".

2. Lopatița Tiberiu – în 1985 era cpt., locțiitorul comandantului UM 0659 București MI.

La 2 august 1985 semnează o notă în cadrul acțiunii „Eterul". Se dau informații despre emisiuni ale postului de radio „Europa Liberă".

3. Merce Ilie – în 1984 era col., anterior lt.-col., șef serviciu (conform documentului din 14 iunie 1982) MI, Direcția I, Serviciul 6, București.

La sfârșitul lui decembrie 1984 dă o rezoluție pe raportul adresat de col. Oprea Ioan generaluluimaior Aron Bondea din 27 decembrie 1984: „Să facem o lucrare documentată pentru tov. gl.-col. Iulian Vlad".

La 14 iunie 1982 semnează o notă cu informații „referitoare la măsurile întreprinse asupra unor oameni de artă și cultură pentru implicarea lor în activități de «Meditație Transcendentală»".

4. Popescu Romeo – în 1976 era gen.-mr., șeful Direcției Pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei.

La 10 noiembrie 1976 semnează o cerere adresată UM 0625 București: „Având în vedere activitatea ostilă față de țara noastră a susnumitului (Burileanu Aristide), suntem de părere să se prezinte propuneri de retragerea cetățeniei române".

5. Macri Emil – în 1981 era gen.-mr., șeful Direcției II DSS.

La 6 decembrie 1981 primește o notă care se referă la un canal de scurgere a unor date și informații către postul de radio „Europa Liberă".

6. Petrișor Theodor – în 1981 era cpt., șef serviciu, Direcția II.

La 6 decembrie 1981 semnează o notă care se referă la un canal de scurgere a unor date și informații către postul de radio „Europa Liberă".

7. Stamatoiu Aristotel – în 1972 era col., adjunct șef Direcția III. În 1981 era gen.-mr., șeful Direcției III, ulterior secretar de stat (conform documentului din 26 iulie 1984).

La 21 iunie 1972 semnează o notă în care prezintă discuția dintre ambasadorul RFG la București, Erwin Wickert, și o sursă a Securității, discuție privitoare la Paul Goma.

Nota din 6 decembrie 1981 a gen.-mr. Emil Macri este adresată lui Aristotel Stamatoiu.

La 26 iulie 1984 primește o notă cu informații referitoare la Dragu Henri Georges (Franța).

8. Strat – în 1981 era lt.-col., IMB, Securitate.

La 21 decembrie 1981 semnează o notă în care precizează că Aurel Neagu, redactor-șef la ziarul *Sportul* și care face parte din nomenclatura CC, nu pare să fie cel care oferă informații și date postului de radio „Europa Liberă".

9. Nitoiu Petre – în 1985 era cpt., șef Serviciul III, Inspectoratul Județean Dolj.

La 20 martie 1985 semnează o notă în care descrie presiunile exercitate asupra lui Dimitrie Draghicescu, profesor la Facultatea de Științe ale Naturii din Craiova, și perchezițiile efectuate la domiciliul acestuia.

10. Guță Constantin – în 1985 era lt.-maj, Inspectoratul Județean Dolj, serviciul III.

La 20 martie 1985 descrie într-o notă presiunile exercitate asupra lui Dimitrie Draghicescu, profesor la Facultatea de Științe ale Naturii din Craiova, și perchezițiile efectuate la domiciliul acestuia.

11. Ciobanu Florin – în 1985 era lt.-maj., Inspectoratul Județean Dolj, serviciul III.

La 20 martie 1985 semnează o notă, cu referire la presiuni exercitate asupra lui Dimitrie Draghicescu, profesor la Facultatea de Științe ale Naturii din Craiova, și percheziții la domiciliul acestuia.

12. Popa Viorel – în 1985 era mr., Inspectoratul Județean Dolj, Serviciul III.

La 20 martie 1985 semnează o notă în care descrie presiunile exercitate asupra lui Dimitrie Draghicescu, profesor la Facultatea de Științe ale Naturii din Craiova, și perchezițiile efectuate la domiciliul acestuia.

13. Pescaru Ilie – în 1980 era col., șeful Securității Prahova.

La 1 septembrie 1980 semnează o notă în care oferă informații despre Aurora Cornu.

La 12 iunie 1981 semnează o altă notă în care identifică persoanele din județul Prahova care sunt cercetate în problema „Eterul".

14. Goran Gheorghe – în 1977 era maior, Direcția Cercetări Penale. În 1985 era lt.-col., șeful Securității Maramureș, ulterior colonel, șeful Securității Municipiului București (conform documentului din 13 noiembrie 1988, dosar Filip Iulius).

La 20 martie 1985 semnează o notă în care afirmă: „Cu ocazia recentei convocări de învățământ profesional, toți ofițerii de contraspionaj au restudiat programul de măsuri în problema «Eterul» și în cadrul dezbaterilor s-a constatat că prevederile acestuia au fost însușite în bune condițiuni".

La 13 noiembrie 1988 în dosarul de urmărire informativă a lui Filip Iulius semnează o notă: „În cadrul acțiunii «Petarda», vă rugăm să ne comunicați cât mai urgent posibil, cum este cunoscut de către dvs. numitul Filip Iulius".

15. Hoblea Pavel – în 1985 era mr., șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Maramureș, Securitate.

La 20 martie 1985 afirmă într-o notă: „Cu ocazia recentei convocări de învățământ profesional, toți ofițerii de contraspionaj au restudiat programul de măsuri în problema «Eterul» și în cadrul dezbaterilor s-a constatat că prevederile acestuia au fost însușite în bune condițiuni".

16. Furtună Nicolae – în 1985 era col., șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Suceava, Direcția III.

La 28 martie 1985 face sinteza dosarului de urmărire informativă în cazul lui Dragomir Costineanu (dosarul „Costescu").

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Suceava care sunt cercetate în problema „Eterul".

17. Șerban Costache – în 1985 era mr., Inspectoratul Județean Suceava, Direcția III, serviciul III.

La 28 martie 1985 semnează sinteza dosarului de urmărire informativă în cazul lui Dragomir Costineanu (dosarul „Costescu").

18. Rangu Constantin – în 1981 era col., șeful Securității județului Suceava.

La 28 martie 1985 face sinteza dosarului de urmărire informativă în cazul lui Dragomir Costineanu (dosarul „Costescu").

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Suceava care sunt cercetate în problema „Eterul".

19. Tambrea Aurel – în 1969 era col., șeful Securității județului Vâlcea, anterior maior (conform documentului din 9 septembrie 1969, dosar Lungu Constantin), Inspectoratul Județean Vâlcea, Biroul III.

La 5 mai 1983 semnează un raport adresat DSS, Direcția III: „La compartimentul de contraspionaj pe linia acțiunii «Eterul» se află o singură persoană, respectiv Dinulescu Cătălin, cetățean român cu domiciliul în Franța".

La 9 septembrie 1969 semnează o notă în care oferă informații despre o persoană în legătură cu acțiunea „R.V." (Lungu Constantin).

20. Oprea Ion – în 1983 era lt.-col., șeful Biroului III, Inspectoratul Județean Vâlcea.

La 5 mai 1983 semnează un raport adresat DSS, Direcția III: „La compartimentul de contraspionaj pe linia acțiunii «Eterul» se află o singură persoană, respectiv Dinulescu Cătălin, cetățean român cu domiciliul în Franța".

La 4 noiembrie 1985 primește o notă care oferă informații despre Dragu Radu.

21. Moga – în 1978 era gen. DSS, UM 0544.

La 11 noiembrie 1978 primește o notă referitoare la sursele de informare ale subredacției „Europa Liberă" de la Paris.

22. Vlad Iulian – în 1978 era gen.-lt.

La 18 noiembrie 1978 semnează o rezoluție pe nota DSS, UM 0544, din 11 noiembrie 1978: „Vă rog să analizați informația și să raportați măsurile ce le veți întreprinde".

23. Ghergut Dumitru – în 1981 era gen.-mr., locțiitor șef Direcția III DSS.

La 2 iunie 1981 trimite o notă către toate Inspectoratele Județene MI, Securitate, serv. III: „În conformitate cu ordinele din Programul de măsuri al DSS privind contactarea și neutralizarea activității ostile desfășurată de posturile de radio străine, în special de «Europa Liberă» până la 15 iunie 1981 se va analiza baza de lucru în vederea stabilirii persoanelor care în cadrul dosarelor de obiectiv-problemă vor constitui capitolul: «Persoane care întrețin legături cu posturile de radio străine» («ETERUL»)".

24. Dumitrescu Dumitru – în 1981 era col., șeful Inspectoratului Județean Alba.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică „persoane din județ care întrețin sau manifestă intenții de a lua legătura direct sau prin intermediari cu posturi de radio străine" și „rude ale colaboratorilor sau angajaților posturilor de radio străine".

25. Brihac Florian – în 1981 este lt.-col., șeful Securității, Inspectoratul Județean Alba, serviciul III.

La 13 iunie 1981 identifică „persoane din județ care întrețin sau manifestă intenții de a lua legătura direct sau prin intermediari cu posturi de radio străine" și „rude ale colaboratorilor sau angajaților posturilor de radio străine".

26. Coser Ioan – în 1981 era col., șeful Securității județului Arad, Inspectoratul Județean Arad, serviciul III.

La 12 iunie 1981 dă printr-o notă informații despre „elemente ce întrețin legături sau manifestă interes de a lua legătura cu posturi de radio străine; se ocupă de culegerea și transmiterea de informații la aceste posturi de radio; sunt rude ale colaboratorilor și angajaților acestor posturi".

27. Moț Ioan – în 1981 era mr., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Arad.

La 12 iunie 1981 semnează o notă care conține informații despre „elemente ce întrețin legături sau manifestă interes de a lua legătura cu posturi de radio străine; se ocupă de culegerea și transmiterea de informații la aceste posturi de radio; sunt rude ale colaboratorilor și angajaților acestor posturi".

28. Câmpeanu Romeo – în 1981 era colonel, șeful Inspectoratului, Inspectoratul Județean Argeș.

În iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Argeș care sunt cercetate în problema „Eterul".

29. Lazăr Ioan – în 1981 era col., șeful Securității județului Bacău, Inspectoratul Județean Bacău.

La 18 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Bacău care sunt cercetate în problema „Eterul".

30. Preoteasa Emil – în 1981 era lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Bacău.

La 18 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Bacău care sunt cercetate în problema „Eterul".

31. Sima Traian – în 1981 era lt.-col., șeful Securității județului Bihor.

La 12 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Bihor care sunt cercetate în problema „Eterul".

32. Aronescu Constantin – în 1981 este colonel, șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Bihor, Securitate, serviciul III.

La 12 iunie 1981 identifică într-o notă persoanele din județul Bihor care sunt cercetate în problema „Eterul".

33. Kuludaș Constantin – în 1981 era col., șeful Securității județului Botoșani, DSS, Inspectoratul Județean Botoșani.

La 16 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Botoșani care sunt cercetate în problema „Eterul".

34. Galiano Cornel – în 1981 era lt.-col., șeful Biroului III DSS, Inspectoratul Județean Botoșani.

La 16 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Botoșani care sunt cercetate în problema „Eterul".

35. Șerban Dumitru – în 1981 era gen.-mr., șeful Inspectoratului Județean Brașov.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Brașov care sunt cercetate în problema „Eterul".

36. Neculicioiu Victor – în 1981 era col., șeful Securității Brașov.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Brașov care sunt cercetate în problema „Eterul".

37. Calinescu Gheorghe – în 1981 era lt.-col., șeful Securității Brăila, Inspectoratul Județean Brăila, Securitate.

Printr-o notă din iunie 1981 identifică persoanele din județul Brăila care sunt cercetate în problema „Eterul".

38. Chivu Ion – în 1981 era colonel, șeful Securității Buzău, Inspectoratul Județean Buzău, Securitate.

Printr-o notă din iunie 1981 identifică persoanele din județul Buzău care sunt cercetate în problema „Eterul".

39. David Ștefan – în 1981 era col., șeful Securității Caraș-Severin, Inspectoratul Județean Caraș-Severin, Securitate.

Printr-o notă din iunie 1981 identifică persoanele din județul Caraș-Severin care sunt cercetate în problema „Eterul".

40. Badea Constantin – în 1981 era lt.-col., șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Caraș-Severin, Securitate.

Printr-o notă din iunie 1981 identifică persoanele din județul Caraș-Severin care sunt cercetate în problema „Eterul".

41. Gheorghiță Chivu – în 1981 era lt.-col., șeful Securității Constanța, Inspectoratul Județean Constanța, Securitate.

La 19 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Constanța care sunt cercetate în problema „Eterul".

42. Florescu George – în 1981 era col., șeful Securității Galați, Inspectoratul Județean Galați.

Într-o notă din 15 iunie 1981 identifică persoanele din județul Galați care sunt cercetate în problema „Eterul".

43. Vasiliu Marcel – în 1981 era lt.-col., șeful serviciului III, In-

Dacă vreun conducător auto nu observa aberantul semn de interdicție, era pe loc admonestat de miliția care-mi supraveghea poarta. În imagine e chiar miliția care m-a bătut la 18 mai '89. (Doina Cornea)

17 noiembrie 1989: Ariadna Combes primind în locul mamei sale însemnele titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii Libere din Bruxelles. (Doina Cornea)

spectoratul Județean Galați.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Galați care sunt cercetate în problema „Eterul".

44. Bucura Vasile – în 1981 este col., șeful Securității Gorj, Inspectoratul Județean Gorj.

La 12 iunie 1981 identifică persoanele din județul Gorj care sunt cercetate in problema „Eterul".

45. Cioana Gheorghe – în 1981 era căpitan, șeful Biroului III, Inspectoratul Județean Gorj.

Printr-o notă din iunie 1981 identifică persoanele din județul Gorj care sunt cercetate în problema „Eterul".

46. Simon Gheorghe – în 1972 era col., inspector-șef, Inspectoratul de Securitate al județului Hunedoara.

La 17 mai 1972 semnează o notă în care oferă Inspectoratului de Securitate al județului Maramureș informații despre anumite persoane din județul Hunedoara.

47. Ivan Ioan – în 1981 era lt.-col., șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Hunedoara.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Hunedoara care sunt cercetate în problema „Eterul".

48. Bunta F. – în 1981 este lt.-col., șeful Securității Ialomița, Inspectoratul Județean Ialomița.

La 12 iunie 1981 identifică persoanele din județul Ialomița care sunt cercetate în problema „Eterul".

49. Ciumacenco I. – în 1981 era lt.-col., șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Ialomița.

La 12 iunie 1981 identifică persoanele din județul Ialomița care sunt cercetate în problema „Eterul".

50. Mihalcea Aurel – în 1981 era col., șeful Securității, Inspectoratul Județean Neamț, Securitate.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Neamț care sunt cercetate în problema „Eterul".

La 2 octombrie 1984 semnează o notă în care afirmă: „Urzică Vasile va fi urmărit în continuare în dosar informativ".

51. Sterparu Toderiță – în 1981 era lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Neamț.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Neamț care sunt cercetate în problema „Eterul".

52. Rațiu Gheorghe – în 1981 era col., șeful Securității Olt.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Olt care sunt cercetate în problema „Eterul".

53. Zărnescu Nicolae – în 1981 era lt.-col., șeful Biroului III, Inspectoratul Județean Olt.

La 13 iunie 1981 semnează o nota în care identifică persoanele din județul Olt care sunt cercetate în problema „Eterul".

54. Raduță Ioan – în 1981 era lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Prahova.

La 12 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Prahova care sunt cercetate în problema „Eterul".

55. Toie Petru – în 1981 era cpt., șeful Biroului III, Inspectoratul Județean Sălaj.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Sălaj care sunt cercetate în problema „Eterul".

56. Andre Mihail – în 1981 era colonel, șeful Securității Sibiu, Inspectoratul Județean Sibiu.

Identifică persoanele din județul Sibiu care sunt cercetate în problema „Eterul".

57. Smaranda Laurențiu – în 1981 era mr., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Sibiu.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Sibiu care sunt cercetate în problema „Eterul".

58. Gruia Gheorghe – în 1981 col., șeful serviciului III, Inspectoratul Județean Timiș.

La 12 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Timiș care sunt cercetate în problema „Eterul".

59. Știrbu Doina – în 1986 era lt.-col., șeful Serviciului 14 DSS, Direcția III.

La 18 decembrie 1986 solicită o serie de rapoarte privind Programul de măsuri „Eterul"; printre altele, se cere să se prezinte „în ce cazuri s-au inițiat măsuri de compromitere a unor angajați și colaboratori ai posturilor de radio străine", „câte surse au plecat în exterior cu sarcini pe lângă angajați și colaboratori ai posturilor de radio străine în baza instructajului comun cu UM 0544/255".

60. Pungă Traian – în 1980 era mr., ofițer specialist II, DSS, Direcția III.

La 26 februarie 1980 semnează o notă de analiză a problemei „emisarilor postului de radio «Europa Liberă» de la Paris".

61. Brestoiu M. – în 1981 este colonel, șeful Securității Iași, Inspectoratul Județean Iași.

La 1 octombrie 1981 oferă informații referitoare la Virgil Tănase.

62. Boțîrlan M. – în 1981 este lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Iași.

La 1 octombrie 1981 oferă informații referitoare la Virgil Tănase.

63. Zacoveanu Gheorghe – în 1980 era gen.-mr., secretar de stat, UM 0544.

La 11 august 1980 semnează o notă în care afirmă: „Deținem date din care rezultă că postul de radio francez «RADIO FRANCE INTERNATIONAL» intenționează să-și reia emisiunile în limba română, căutând pentru aceasta să-și creeze un colectiv din emigranți români, recent sosiți în Franța și să racoleze corespondenți în România".

Pagini realizate de Sorin CUCERAI

(continuare din pagina I)

toate acestea au contribuit la o schimbare de tactică. Devenind cunoscută în Occident, nu-mi mai simțeam viața în același pericol. Câștigam încredere. Urmează textele mele majore, începând cu anul 1988.

– Textul 14 – *Scrisoare adresată celor care m-au sprijinit,* trimisă printr-un reprezentant al ambasadei franceze căruia i s-a îngăduit să mă contacteze (după grosolănia comisă față de ambasadorul Angliei, pe care milițianul l-a împins pentru a-l împiedica să intre la noi și după grosolănia față de diplomați belgieni conduși la Securitate și anchetați). Pentru a-mi facilita expedierea textelor am stabilit cu domnul Yves Lorvellec o zi pe săptămână, o oră și un loc de întâlnire cu eventuali ziariști în trecere prin Cluj. Astfel am trimis:

– Textul 15 – *Expunere destinată Conferinței de la Cracovia,* 25-28 august, unde eram invitată. Cum serviciul pașapoarte refuza să-mi elibereze unul și nu mi se ivea nici un alt prilej de-a expedia textul, neînfricata mea prietenă, Elvira Paian, s-a oferit să-l trimită prin cineva care tocmai pleca în străinătate. Încercarea a eșuat, însă textul mi-a revenit. Înfundându-l atunci în capul unei păpuși, împreună cu protestul adresat Președintelui Consiliului de Stat

– Textul 17 – *Împotriva dărâmării satelor,* am reluat metoda „turistului străin". Cu securiștii după mine, am oferit păpușa, în plin centrul Clujului, unui călător care se afla într-o mașină cu număr de Belgia. Era Josi Dubié, ziarist și autorul unui viitor reportaj pentru televiziune despre România totalitară, *Dezastrul roșu.*

– Textul 18 – *Scrisoare adresată Președintelui Consiliului de Stat cu privire la necesitatea introducerii unor reforme,* încredințată unui universitar englez, Marc Almond, autorizat să mă viziteze. Deși la frontieră a fost dezbrăcat la piele, textul nu a fost găsit.

– Textul 19 – în cinstea aniversării revoltei de la Brașov, intitulat *Frați brașoveni.* Nu mai reţin cum l-am trimis.

– Textul 20 – *Scrisoare adresată Sanctității Sale Papa Ioan Paul al II-lea* – a trecut frontiera tot într-o păpușă aflată în mâna nepoțelei mele de 11 luni, Julie.

– Pentru că metoda „locului de întâlnire" cu ziariștii începea să funcționeze și cum eram tot mai frecvent vizitată de reprezentanți ai ambasadelor occidentale la București, ultimele 11 texte – cele din 1989 – au fost trimise pe aceste căi *(Scrisoare deschisă adresată unei prietene maghiare; Scrisoare deschisă adresată președintelui țării; Scrisoare adresată fiicei mele; Protest; Rectorului Universității Libere din Bruxelles; Cu prilejul Bicentenarului Revoluției Franceze; Reflecții critice cu privire la interviul acordat de N. Ceaușescu revistei* Newsweek; *Consiliului Europei; Scrisoare deschisă adresată Președintelui țării; Apel adresat guvernelor din țările civilizate de-a sprijini poporul român; Statutul de intelectual).*

Atât cât mi-am putut răsfoi dosarul, toate aceste texte par a fi prezente și în el, sub formă de transcriere a unor înregistrări. Pe de altă parte, informatorul „Paul", în rapoartele sale, se laudă că dânsului îi încredințez texte pentru Europa Liberă, fără să precizeze care dintre ele. În ceea ce mă privea, preferam să primesc în casă o persoană despre care știam sigur că era informator, decât să-mi vină altcineva despre care nu bănuiam nimic. Nu știu însă în ce măsură acest „Paul" era crezut de Securitate, de vreme ce securiștii n-au reușit să-mi intercepteze textele spre a le împiedica apariția și nici să afle prin cine le trimiteam. Probabil că în privința ultimelor texte aveau bănuieli, dar nu li se mai permitea să ducă la anchetă reprezentanți ai corpului diplomatic străin. Singurul lucru pe care-l puteau face era să amplifice represaliile împotriva familiei noastre pe măsură ce mesajele mele sporeau. Ceea ce au și făcut: agresiuni, amenințări, bătăi, desfacerea contractului de muncă al fiului meu, uneori privare de libertate.

Doina CORNEA

Cum și-au pierdut securiștii microfoanele...

În viața mea de dinainte de 1989 am avut cu securiștii nenumărate întâlniri mai mult sau mai puțin ne-plăcute.

Dar cea pe care vreau să o relatez a fost una în care nici măcar nu ne-am întâlnit în mod direct. Fiecare știa sau bănuia ce face celălalt, dar acțiunile ne erau limitate. Nici unul nu putea face tot ceea ce și-ar fi dorit!

În Centrul de Calcul Minier, unde lucram, în afara sălilor ce conțineau sistemele de calcul ușile nu se încuiau în timpul nopții, neexistând aparatură, ci doar dulapuri cu dosare, cărți și benzi de calculator. Într-o sâmbătă, la ora 12, a venit la noi în birou mecanicul întreprinderii, revoltat la culme, să ne întrebe de ce avem nevoie acum de yală la ușă și de ce nu se poate aștepta până luni. Fiind foarte mirați, ne-a spus că l-a sunat directorul spunându-i ca foarte urgent să instaleze yală la ușa biroului nostru. Corelând acest lucru cu faptul că, tot în mod surprinzător, colegul meu Petru Diaconu fusese înlocuit din funcția de „ofițer de serviciu" de duminică cu un coleg care era cunoscut ca fiind legătura cu Securitatea și care nu era programat niciodată în această funcție, am ajuns la concluzia că „se pune la cale ceva"... Pentru a vedea ce anume, am hotărât, împreună cu Petru (care, oricât eram de hăituit de Securitate, nu mi-a întors niciodată spatele) să punem semne în biroul nostru și să venim luni dimineață mai repede decât de obicei pentru a fi primii. În concluzie, am numărat cutele de la perdele, am aruncat câteva ace pe birouri, aparent în dezordine, am legat niște sârme foarte subțiri și imperceptibile de picioarele birourilor, am încuiat yala cea nouă și am plecat... Luni dimineață am controlat toate semnele și am văzut că nici unele nu erau mișcate, în afara celor de la biroul meu. Trăgând biroul de la locul lui, am văzut niște urme aproape imperceptibile pe zugrăveala peretelui între o priză și șipca de la parchet. Dupa ce am scos șipca, am văzut două bucăți de conductor electric care intrau sub tencuială având la capete două capsule minuscule de microfon. Am luat atunci o sârmă și am făcut un scurtcircuit într-o priză, după care am scos întreaga instalație ce era ascunsă sub tencuială. Nu a trecut nici o jumătate de oră după ce am pus la loc biroul, mascând astfel, cel puțin parțial, gaura ce rămăsese în perete, că a venit, de data aceasta, electricianul întreprinderii, și el extrem de furios: „Da' ce-i cu voi? Acum nici o siguranță nu mai puteți schimba singuri? Și oricum, dacă voiați să v-o schimb eu, trebuia să mă sunați direct pe mine și nu să reclamați la director că au sărit siguranțele!". Degeaba i-am spus că nouă nici prin gând nu ne-a trecut să-i cerem directorului să-l cheme! Dar n-am putut să-i spunem de unde credeam noi că a primit directorul telefon!

Pentru protecția noastră am încercat, și am reușit, să trimit instalația scoasă din perete acolo unde credeam eu că nu va putea fi găsită de securiști.

Surprinzător a fost ceea ce s-a întâmplat după aceea!

Mă așteptam la ce e mai rău: să fiu arestat sau convocat la Securitate și interogat sau, cel puțin, să fiu chemat de directorul Centrului de Calcul și luat la rost pentru gaura din perete.

Dar nu s-a întâmplat nimic din toate acestea.

La serviciu nimeni nu a văzut și nu s-a mirat de faptul că era stricat peretele deasupra biroului meu. Peste câteva săptămâni s-a anunțat o mare acțiune de renovare și zugrăvire a Centrului de Calcul. „Marea zugrăvire" a început cu biroul meu, după care totul s-a terminat – nu s-a mai reparat nici o altă încăpere.

Pe de altă parte, nici securiștii nu au făcut nimic ca să-și recupereze instalația pierdută din inventarul lor.

Acest eveniment a fost trecut sub o tăcere absolută. Niciodată, în cursul altor convocări la Securitate, nu mi s-a pus nici o întrebare despre microfoane...

De altfel, cu toate cererile și contestațiile pe care le-am făcut la CNSAS, SRI-ul nu a dat nici un document care să facă referire la aceste evenimente. Și totuși..., trebuiau să rămână urme: un ordin de instalare a microfoanelor, o discuție cu conducerea Centrului de Calcul, niște rapoarte despre pierderea instalației, niște propuneri de „măsuri operative" ce trebuiau luate în această situație etc.

Leontin H. IUHAS

P.S. Deoarece mă interesează tot ceea ce s-a întâmplat de cealaltă parte și cum, până în prezent, prin CNSAS nu am obținut prea multe informații, le propun securiștilor mei următorul târg:

Dacă îmi povestesc ce s-a întâmplat în acele zile la Securitate, Centrul de Calcul Minier, etc., eu le spun ce am făcut cu instalația de ascultare și cum pot ei să încerce să și-o recupereze.

LISTA LUI SECU' DE MARAMUREȘ

***Gazeta de Maramureș** a publicat în ediția din 1 februarie 2004 lista securiștilor din Maramureș, pe care o redăm mai jos, realizată de jurnaliștii Cătălin Vischi și Teofil Ivanciuc. „Probabil așa se va afla cine au fost băieții cu ochii albaștri și vor putea fi smulși din secretomania demnă de vremurile stalinismului. Vom putea afla cine dintre cei ce vor candida pe listele electorale sunt pasibili să cadă sub incidența punctului 8 al Declarației de la Timișoara. Este timpul Adevărului", spun ei, și au dreptate. Le mulțumim pentru aportul lor la „marea listă a lui Secu" și sperăm că exemplul lor va fi urmat! (M. O.)*

1) Bank – în 1953 era locotenent, șef Raion Securitate Tîrgu Lăpuș.

2) Bob Ioan – locotenent-colonel de Securitate în Serviciul 1, informații interne (antidisidenți), între 1980-1985. Serviciul 1 monitoriza și nemulțumirile minerilor din județ, informa pe primul secretar despre liderii acestora care erau în atenția organelor de Securitate ca potrivnici orînduirii socialiste. Măsurile preventive luate de către conducerea de partid a județului erau concretizate prin mutarea „turbulenților" în alte bazine miniere din țară sub acoperirea intereselor de serviciu. Serviciul 1 s-a extins prin crearea a două compartimente: 1A (disidenți români) și 1B (minoritățile maghiară și ucraineană). Ofițerii serviciului supravegheau problema „Eterul" (ascultători și colportori de informații ai posturilor de radio străine), probleme culte-secte (erau vizați preoții reformați, romano-catolici și pastorii sectelor religioase) etc.

3) Bretfelean Valentin Constantin – fost ofițer de Securitate. Pînă în septembrie 2001, cu gradul de maior, a condus Secția SRI Maramureș. Demis și trimis în fața Consiliului de Judecată al SRI pentru abateri grave de la regulamentele instituției. Pînă în prezent, nu s-a pronunțat vreo sancțiune împotriva sa.

4) Costin – locotenent-major la Securitatea Baia Mare, atestat ca atare în 1958.

5) Farcaș Nicodim – fost ofițer de Securitate, reciclat de SRI cu gradul de locotenent-colonel, subaltern al colonelului Moldovan Gheorghe în cadrul Secției SRI Maramureș. A fost semnalat că furniza PUNR informații din interiorul serviciului.

6) Frindt Iuliu – în 1973 era maior in Inspectoratul Județean de Securitate Maramureș. Numele său apare într-o notă informativă din 30 august 1973 despre vizita profesorului universitar Bodiu Anatolie la București.

7) Gherman Ioan – în 1973 era maior, șef serviciu III în Inspectoratul Județean de Securitate Maramureș. O notă de raport semnată de Gherman, datată 19 august 1973, consemna: „Cu aprobarea tov. Mr. Gherman Ioan – șeful serviciului, la 17.08.1973 am efectuat contactarea lui Bodiu Anatolie, care este lucrat prin dosar de urmărire informativă".

8) Goran Gheorghe – colonel, fost șef al Securității Maramureș. În anul 1977 era maior în Direcția Cercetări Penale. În perioada 1981-1985 a fost locțiitorul șefului Securității Maramureș, apoi în 1985 locotenent-colonel Goran Gheorghe a fost numit șeful Securității Maramureș. Din 1989, a fost șeful Securității municipiului București.

9) Hoblea Pavel – maior, șef al Serviciului III al Inspectoratului Județean de Securitate Maramureș. În data de 20 martie 1985 semna o notă referitoare la convocarea de învățămînt profesional, unde toți ofițerii de contraspionaj au restudiat programul de măsuri în problema „Eterul", prevederile programului fiind însușite. În problema „Eterul", județul Maramureș se confrunta cu un mare număr de persoane care ascultau și dezbăteau știrile postului de radio „Europa Liberă". Hoblea a condus munca de contraspionaj din județ „cu rezultate bune pe linia recrutării de surse din rîndurile minorității ucrainene", surse preluate de CIE (spionajul românesc) și trimise în misiuni acoperite în R.S.S. Ucraina.

10) Hotea Petru – locotenent-major în Inspectoratul Județean de Securitate Maramureș. În 19 mai 1972 semna o notă informativă referitoare la activitatea profesională a lui Bodiu Anatolie.

11) Hrin Vasile – colonel în Inspectoratul de Securitate Maramureș, cumnat al vicepreședintei Tribunalului Maramureș (Mariana Iancu), actualmente pensionar, activ în reprimarea răzmeriței de la Petrova din ianuarie 1989. Atunci, localnicii au protestat deschis contra proiectului ceaușist de contopire a comunei lor cu învecinata Leordina. Conflictul a fost anchetat în prima fază de securistul Hrin, apoi de prim-secretarul județean, Vasile Bărbuleț. Mișcarea a fost domolită pe parcursul a 24 de ore. Altă răzmeriță spontană s-a înregistrat în comuna Vadu Izei, în anul 1988. Atunci, mobilul conflictului a fost dat de intenția autorităților de cartelizare a pîinii, măsură care nu s-a mai realizat ulterior.

12) Ivan (?) – colonel, fost șef Serviciu 1 la Securitatea Sălaj. După Revoluție a ajuns șeful SRI Maramureș pentru o scurtă perioadă.

13) Marian (?) – căpitan de Securitate la Baia Mare, unde a decedat la mijlocul deceniului 9 în urma unui suspect accident rutier.

14) Miclea Iosif Mircea – fost ofițer de Securitate, în prezent locotenent-colonel, șeful secției SRI Maramureș.

15) Mira Victor – colonel. În prezent decedat. Șef Serviciu 1 la Securitatea Maramureș, între 1985-1987.

16) Moldovan Gheorghe – fost colonel de Securitate, recuperat de SRI. În prima jumătate a anilor '90, a fost numit șef al secției SRI Maramureș. Destituit pentru ascultarea ilegală a telefoanelor unor lideri locali ai UDMR, a pretins că ar fi executat operațiunea din ordinul lui Virgil Măgureanu, însă nu a prezentat nici o probă în acest sens. Condamnat, cu suspendarea executării pedepsei.

17) Mureșan – căpitan de Securitate la Baia Mare, în 1953.

18) Muscă Mihai – posibil ofițer acoperit DSS, inspector al Departamentului Culte Maramureș, făcea legătura directă între județ și Ministerul Cultelor. Se ocupa cu „coordonarea" preoților și făcea presiuni asupra acestora pentru a colabora cu Securitatea.

19) Pop Viorel – fost ofițer de Securitate, reciclat în SRI cu gradul de locotenent-colonel. Subaltern al lui Gheorghe Moldovan în cadrul Secției SRI Maramureș. A fost semnalat că furniza PUNR informații din interiorul serviciului. A avut o activitate profesională mediocră.

20) Șanta (?) – colonel de Securitate la Baia Mare, actualmente pensionar.

Sighetul „securizat"

În Sighetu Marmației, în prima perioadă a existenței Securității, a existat un puternic nucleu al temutei instituții. În anii '50, în orașul-capitală a Maramureșului istoric erau zeci de ofițeri și subofițeri. Apoi, numărul acestora s-a diminuat; în anul 1989 mai erau doar vreo 12-15 cadre. Estimăm că numărul securiștilor care au activat în Sighet, într-o perioadă sau alta, a fost de cel puțin 100. Îi prezentăm mai jos pe unii dintre ei.

1) Ardelean Vasile – subofițer Securitate, secția „Bande", în anii 1950, suspectat de crimă (mai clar, se pare că ar fi împușcat partizani sau alți oponenți ai regimului).

2) Banc Iosif – maior, comandant al Securității Sighet, în anii '60-'70.

3) Berinde Mihai – ofițer superior la Securitatea Sighet, pînă în 1989.

4) Big Vasile – maior de contrainformații la Securitatea Sighet pînă în 1989, s-a ocupat și de sectorul „secte religioase".

5) Ciolpan Vasile – deși „doar" milițian, merită menționat pe considerentul că a fost primul comandant al penitenciarului Sighet (între anii 1950-1955). Fost lemnar si luptător în divizia „Tudor Vladimirescu" (lăsat la vatră ca soldat, făcut peste noapte plutonier-major și apoi locotenent), Ciolpan a devenit celebru prin cinismul său. Trecut în rezervă prin 1958, a fost director al cinematografului din Sighet, funcționar al primăriei, iar spre final a administrat un stand de tir sportiv, în centrul Sighetului. Pensionarul „venerabil" a fost ridicat în grad după 1989 (în 1991 la căpitan, iar în 1995 la maior – prin concursul „tovarășilor"). În 1997 a fost decorat de președintele Emil Constantinescu, gafă de proporții apocaliptice. Astăzi, batrînul Ciolpan trăiește retras la marginea Sighetului, ca un fericit beneficiar al unei pensii cumulate (de veteran de război, fost ofițer de miliție și fost angajat civil). Nu recunoaște nici mort că sub comanda sa deținuții de la Sighet ar fi murit din cauza condițiilor sinistre de încarcerare.

6) Costiuc – maior la Securitatea Sighet pînă în 1989.

7) Danciu – subofițer la Securitatea Sighet pînă în 1989.

8) Elecheș Ștefan – ofițer la Securitatea Sighet în anii '50-'70, activ în acțiunile de colectivizare forțată, suspect de crimă.

9) Foica – subofițer auto la Securitatea Sighet în anii '60-'80.

10) Foica – fiul celui de mai sus, subofițer auto la Securitatea Sighet pînă în 1989.

11) Grijac Nicolae – colonel la Securitatea Sighet, sectorul „secte", anii '70-1989, unul dintre cei mai duri securiști sigheteni ai epocii Ceaușescu.

12) Hotea Gheorghe – ofițer inferior la Securitatea Sighet pînă în 1989, sectorul „străini".

13) Iuga – ofițer inferior la Securitatea Sighet pînă în 1989, ulterior în Jandarmerie, acum rezervist.

14) Izrail Zoltan – căpitan și apoi ofițer superior la Securitatea Sighet în anii '60-'70. A deținut funcția de comandant al unității pentru doi ani de zile, înaintea lui Iosif Banc.

15) Kaufmann Adalbert – locotenent de Securitate, pare-se primul comandant al Securității Sighet, atestat ca atare în 1949, ulterior emigrat în SUA. El a ucis un țăran maramureșean încă din 1945, îmbrăcat pe atunci în uniforma Armatei Roșii, în timpul episodului de enclavizare a Maramureșului, petrecut sub comanda aventurierului ucrainean Odoviciuc, agent NKVD.

16) Matiu Pavel – ofițer superior la Securitatea Sighet în anii '60-'70, activ în represiunea oponenților la asaltul final al colectivizării din 1962.

17) Medruț Manoil Cornel – colonel, comandantul Securității Sighet din anii '70 și pînă în 1989, acum pensionar.

18) Medve – cadru activ în Securitatea Sighet în anii '60.

19) Mezei Gheorghe – ofițer la Securitatea Sighet în „glorioșii" ani '50, suspect de crimă.

20) Mihai (Vasile?) – maior de contrainformații la Securitatea Sighet, decedat într-un accident dubios de vînătoare la începutul anilor '80.

21) Morcovescu – ofițer superior la Securitatea Sighet în anii '60-'70, activ în „munca" de colectivizare forțată din 1962, împreună cu Matiu și Banc, apoi în contrainformații.

22) Mureșan – căpitan la Securitatea din Baia Mare, atestat ca atare în 1953.

23) Mureșan – maior la Securitatea Sighet, atestat ca atare în 1975.

24) Pop Vasile – subofițer la Securitatea Sighet, în perioada lui Dej, suspect de crimă.

25) Popovici – subofițer la Securitatea Sighet în anii '50.

26) Popovici – subofițer auto la Securitatea Sighet pînă în 1989.

27) Radu – subofițer, apoi maior la Securitatea Sighet, pînă în 1989.

28) Rusu – ofițer superior la Securitatea Sighet în anii '70.

29) Siling – locotenent la Biroul de Securitate din Tîrgu Lăpuș, atestat ca atare în 1958.

30) Szatmari Alexandru – ofițerul politic al Penitenciarului Sighet, între anii 1953-1955. A avut gradul de locotenent-major în contrainformații. În timpul în care deținea această funcție au murit un mare număr de demnitari și oameni politici încarcerați la Sighet. Ulterior, a primit o funcție în cultura socialistă (cea de director al Cinematografului „Muncitoresc" din Sighet), poziție „moștenită" de la colegul său de arme, Vasile Ciolpan. Szatmari susține că deține, spre vînzare, pălăria lui Iuliu Maniu, precum și alte obiecte care au aparținut marilor demnitari uciși în închisoarea sigheteană, pe care le-a sustras cînd era securist al închisorii – fapt pentru care ar trebui deferit instanțelor militare, iar obiectele s-ar cuveni confiscate și predate Memorialului Sighet. La penitenciarul din oraș au mai activat (între 1950-1955) încă patru ofițeri de Securitate, ale căror nume au rămas necunoscute (pentru că arhivele epocii sînt incomplete). S-au păstrat doar poreclele sub care au fost cunoscuți de deținuți: Mutul, Tebece-ul, Gorila și Martel (ultima poreclă pare să fi aparținut chiar lui Szatmari).

31) Sofinet Ion – șef al Securității Sighet în anii '50.

32) Stern – căpitan la Securitatea Sighet, secția „Bande" în anii 1949-1950; ulterior acestei date, posibil comandant al Securității. Suspect de crimă.

33) Tivadar Vasile – ofițer de Securitate la Sighet, secția „Bande", în anii '50. Suspect de crimă.

34) Vancea – subofițer la Securitatea Sighet, pînă în 1989.

Lista prezentată de *Gazeta de Maramureș* a fost alcătuită cu sprijinul foștilor anchetați, deținuți politici, istorici specializați pe perioada comunistă, pe baza informațiilor apărute în precedentele liste, dar și cu nemijlocitul aport al cîtorva foști securiști și informatori ai Securității, ale căror nume sînt, la solicitarea lor, păstrate sub tăcere. Aceasta este doar prima listă. Demersul *Gazetei* va continua, pînă se va face lumină în tenebrele Securității maramureșene.

O percheziție la Sighet

La 3 noiembrie 1966, un „anchetator penal de Securitate" de la Securitatea Sighet emite ordonanța de percheziție nr. 46. Pe 4 noiembrie, la domiciliul lui Ivanciuc Cornel din Sighet se prezintă maiorul Matiu Pavel și căpitanul Elecheș Ștefan, care „găsesc și ridică următoarele: 23 de caiete de cîntări, caiete cu poezii creștine, caiete de muzică cu cîntece religioase și revistele *Farul Mîntuirii*, *Farul Creștin*, *Prietenul*, *Îndrumătorul Creștin Baptist*, apoi cărți și broșuri religioase și o carte de muzică în limba maghiară". Laborioasă activitate a celor care garantau securitatea Republicii Socialiste România în fața dușmanului imperialist! Aceasta a fost prima din cele trei percheziții la care a fost supus Ivanciuc Cornel, membru al bisericii baptiste din Sighet, cetățean român supus mai multor anchete penale, bănuit de „trafic cu material religios și propagandă religioasă". Asta cu toate că, începînd din 1948 și pînă în 1989, în toate guvernările comuniste și sub ambele Constituții, religia baptistă a fost recunoscută de lege. Cînd la ultima percheziție, cea din 1977, Ivanciuc a ripostat în fața securistului Grijac: „Ceea ce fac este garantat de Constituție", numitul ofițer i-a ripostat brutal: „Îți dau cu Constituția în cap!". Ofițerul Grijac trăiește și azi în Sighet, bine mersi și pensionar al statului român. Ivanciuc Cornel a decedat în 1991… *(Gazeta de Maramureș)*

FUNDAȚIA GHEORGHE URSU
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE
IRIR
Institutul Român de Istorie Recentă